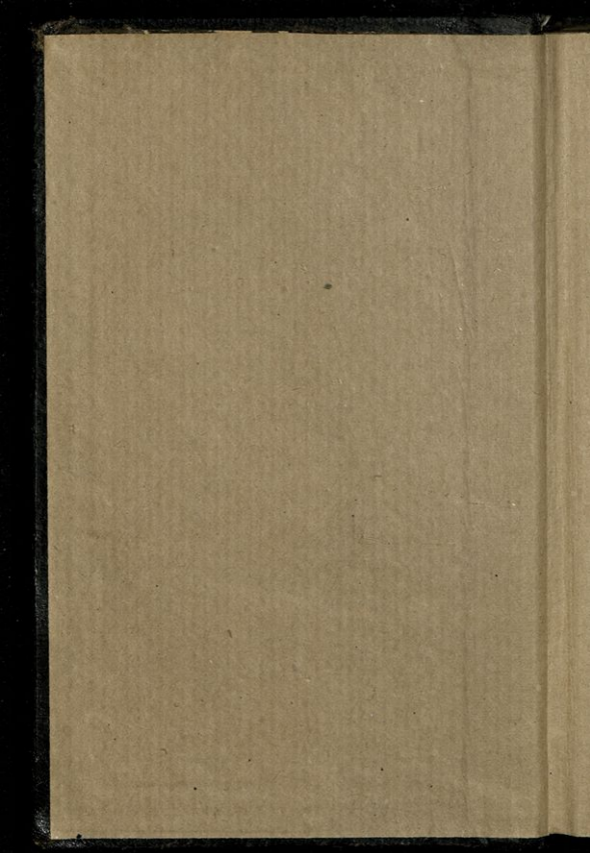
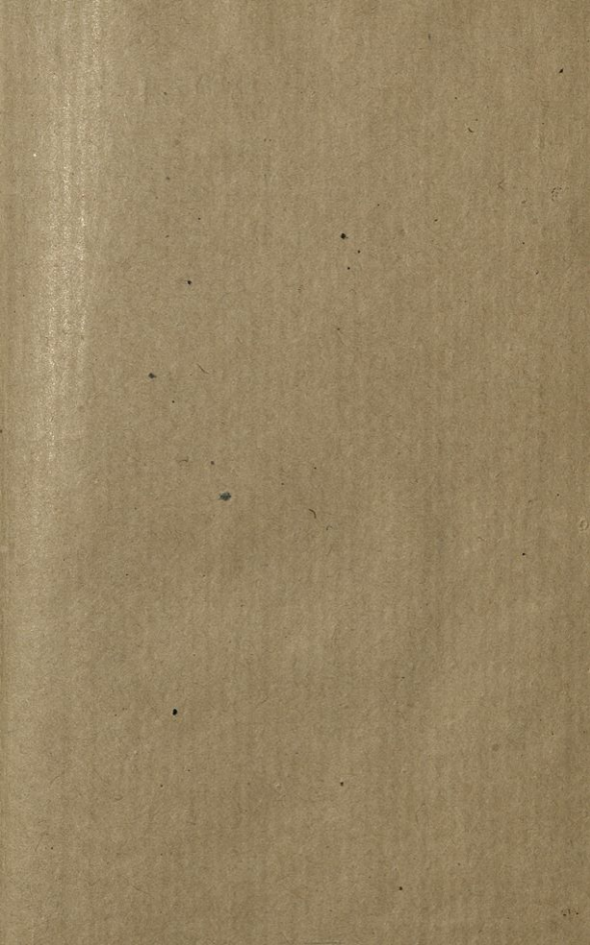

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

111136

Človeško serce je Božje svetišče.

Vera, upanje, ljubezen;
Nar veči med temi je ljubezen.

I. Kor. 13, 13.

R

LEKARNA V ŠKOFJI LOKI
Mr. Ph. OTOKAR KURDYCH

JEZUS v SERCU.

V PODOBAH,

kako se Jezus serca polasti, ga čisti
in sabo zedinja;

z mašnjimi in drugimi navadnimi

MOLITVAMI.

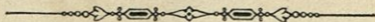
Zložil

Jožef Buh,

indijanski misijonar v Menesoti, severne Amerike.

Z dovoljenjem visokočast. ljubljanskega škofijstva.

Četerti natis.

V LJUBLJANI, 1881.

Založil Henrik Ničman. — Natisnil R. Milic.

111136

2

„Pojte in prepevajte Gospodu v svojih sercih.“ —
Efež. 5, 19.

„Kteri koli namreč so po Duhu Božjem gnani, ti
so otroci Božji.“ — Rimlj. 8, 14.

„Ali ne veste, da ste tempelj Božji, in da Duh Božji
v vas prebiva? — I. Kor. 3, 16.

„Ljubezen Božja je izlita v naša serca po svetem
Duhu, kateri nam je bil dan.“ — Rimlj. 5, 5.

„Božje kraljestvo namreč ni jed in pijača, ampak
pravičnost, mir in veselje v sv. Duhu.“ —
Rimlj. 14, 17.

N. Burdych

N 30/1953.

111136

Duša! kaj si hočeš izvoliti?

Kako prekrasno, plemenito,
 Serce človeško je cenito,
 Sam Bog se hoče ž njim skleniti,
 Meso, svet, satan ga vlastiti.

I. Duša! kaj si hočeš izvoliti!

(Glej podobo I.)

Svet človeško serce zelo mika, iše si ga pridobiti, in si ga polastiti: s častjo in imenitnostjo, z denarji, bogastvom in časnim blagom hoče si ga podkupiti.

Meso ga tipa in gladi, in hoče s priliznjenim božanjem in sladnim razveseljevanjem se vanj vriniti.

Satan razprostira polepljene svoje mreže, iše na vsak način in od vseh strani človeško serce prekaniti, ga vjeti, omamiti in v greh premotiti, da bi ga večno pogubil.

Spodej torej ni družega, ko nevarnost in zapeljivost, sladno mikanje in skrivne zanjke, togota in žuganje, poguba in smert.

Zgorej je pa le rešenje, zveličanje in življenje! Glej, kako ljubeznjivi Jevus človeško serce — človeško dušo — vabi, svoje roke po njem steguje! ga objema, nase vleče, in svojemu sercu pritiska. Gotovo, da mu je resnica! serce vsacega človeka bi rad posedel, in se ga čisto vsega polastil in s svojim srcem ga zedinil.

Glej angeljce! kako skerbno oni vse nevarnosti od serca odganjajo, in zapeljive zanjke razdérjajo, kako se prizadevajo, da bi le Jezusu samemu tvoje serce v roke izročili.

Ako se pogubiš, o Izrael! — o duša — o serce! si svojega pogubljenja sam kriv, od mene, to je: od Boga, od Jezusa, ti je le zveličanje namenjeno.

Premišluj!

Pervi č pomisli svojo velikost; kolika je pristornost človeškega serca! Veliki in široki svet z vsemi zakladi in z vsem premoženjem, z vso častjo in

plemenitostjo ga ne more nasititi. Vsaka pozemeljska velikost in visokost je premajhna in prenizka, da bi se ž njo praznota človeškega serca napolniti zamogla. Ko bi človek ves svet posedel, ko bi mu vsi ljudje služili, in ko bi tudi nebeške in angeljske moči v svoji oblasti imel; vendar bi vse to človeško serce zadovoljiti ne moglo; ségalo bi še le po kaj višjim in boljim; kolikor bolj bi svojo praznoto in pustobo spoznalo, tolikanj bolj bi se vžigalo po tistem vesoljnem bitji, ki vse kraje napolni, ki je vse reči vstvarilo, ki se Bog sam imenuje.

Drugič pomisli visokost in žlahtnost svojega serca! Nobeno bogastvo, nobena sladnost, nobeno pozemeljsko razveseljevanje, z eno besedo rečeno: nobena reč ni v stanu človeškega serca zadovoljiti; vsaka pozemeljska dobrota in lepota mu je preslaba in prezani-kerna. Človeško serce čuti v sebi lakoto in žejo po kaj boljšem in po imenitnejšem, kakor so pozemeljske lepote

in dobrote. Pozemeljska veselja in sladnosti človeško serce še bolj k temu ginejo, da se v njem pravi slad obudi po pravem, čistem, nebeškem veselji. Pozemeljsko veselje in premoženje je le priprava, le podnožje neskončnega nebeškega veselja, in utrinja v našem sercu goreče želje, da to, kar je minljivega, opustimo in studimo, da bi to kar je neminljivega, kar je nebeškega, zadobili. Stvarjene reči toráj nam le k temu imajo služiti, da bi nas k stvarniku pripeljale.

M o l i !

Gospod, pomagaj! sovražniki lomijo v tvoje svetišče! hočejo ga skruniti! išejo Božji ogenj, da bi ga ugasnili! napadajo tvoj altar, da bi nanj svoje malike stavili! in kadilo njim žgali! Gospod, ne dopusti, da bi vse pokončali! o čudoviti, o preljubeznjivi Jezus! ti ljubljenec moj, ohrani svetišče

ktero si sam sebi posvetil! Nič nečistega ne sme vanj priti! Obvaruj svojo terdnjavo pred sovražniki, ki jo napadajo! Zapri vsa vrata proti sovražni moči s ključavnico svoje ljubezni! Tebe, o mogočni Gospod, ne more noben sovražnik prekaniti! revno človeško serce pa ne zapazi vseh nevarnost, zank in skritega strupa, se ne vé pred njimi zavarvati! Gospod! sila je, hiti mi pomagat! pošlji mi pomoč od zgorej!

Opasi me z gorečim mečem tvojega Duha, da svojoljubnost in poželjivost, ko hitro zoper me ustaja, močnodušno umorim.

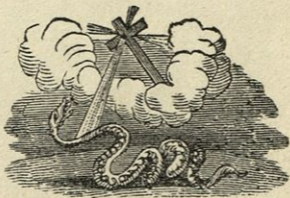
Obleci me s skitom sv. vere, da srečno otresem zvijačne naklepe in ognjene pšice hudobnega duha.

Ogerni me z oklepom poterpeljivosti in kratkosti, da me zapeljivosti posvetnih ljudi ne prebode.

O Gospod! daj mi tvojo moč, da se vsem pregrešnem odpovem, in le po nebeškem brepenim.

Ker v té, Gospod! zaupam; ti, Gospod, moj Bog, me boš uslišal. (Pslam 37, 16.)

Oče naš. — Češena Marija. — Čast Bogu. —

Duša! Jezus te vabl k zveličanju.

Premili Jezus zdaj poslušaj,
 Poterka glasno in poskuša:
 Odpri mi serce, vrata svoje,
 Ker ženin terka duše tvoje!

II. Duša! Jezus te vabi k zveličanju.

O kolikokrat si je Jezus že prizadeval, z orodjem svoje ljubezni tvojega serca se polastiti! Glej, kar je angeljem nebo, to bi bilo Jezusu tvoje serce, če Jezusa vanj pustiš.

O železno, o kamenitno serce! se bo mar mogel Gospod še dolgo za te truditi? ga mar še dolgo ne misliš v sé spustiti?

O kako velika je milost preljubeznjivega Boga! Bog sam čuje nad človeškim sercem, in ga ogleduje; kar trenutka ne zamudi, da bi se mogel vanj vseliti.

Angelji občudujejo to nezapopadljivo ljubezen in čakanje Božje, ter pobožno molijo.

O kako strašno nehvaležno, hudobno in oterpnjeno je tvoje serce! vsaj zdaj slušaj glas svojega Gospoda! o pogubljiva terdovratnost!

Premišluj!

P e r v i č pomisli neskončno ljubezen Božjo do ljudi! Mar ne vidiš, da Gospod brez tebe biti ne more, da nikjer pokoja ne najde? Le v tebi hoče ljubi Zveličar mirovati, in s tabo se zediniti. Glej! Jezus sam, ženin tvoje duše, hoče v tvojem sercu kraljevati.

D r u g i č pomisli, kako strašno slepa, hudobna in nespametna je duša, ktera noče slišati ne glasú, ne vabljenja svojega Gospoda, in se za njegovo terkanje ne zmeni.

O duša! pomisli vendar, kdo je tega kriv? da še do zdaj nisi Jezusa, svojega ženina, slišati hotla, in si ga vedno na vrata svojega serca terkati pustila.

Ali mar ne spoznaž, da je té nemarnosti le sama tvoja popačenost kriva, ker še vedno hudobne strasti v tvojem sercu razsajajo in vpijejo: zdaj jeza, zdaj serd, zdaj lakomnost, zdaj prevzetnost, zdaj samoljubnost, zdaj zopet

druge pošasti. V tvojem s e r c u se ravno tako godi, kakor v gostilnici, ki je polna nepokojnih gostov: eni se kre-gajo, preklinjajo, se pridušujejo in pri-ségajo; eni pa vpijejo, pojejo, se sme-jajo in vriskajo; in zopet eni se tergajo in skačejo, se tolčejo in pobijajo. Potlej ni čuda, da se pri takem šumu in hrupu ne sliši nobeno terkanje na vnanja vrata; in ko bi kdo tudi cele ure dolgo terkal, nobeden ga ne bo slišal, ter se tudi ne zanj zmenil, ampak pustili ga bodo zunaj terkati.

T r e t j i č pomisli, v kakšni nevar-nosti se taka duša znajde, ki se dalj časa za vabljenje, opominjevanje in terkanje Jezusovo ne zmeni, ki za Jezusa nima sluha, ki se luči in resnici zapre, in terdovratno ustavlja. Se utegne zgo-diti, da Gospod terkati poneha, se preč poda, nazaj več ne pride in se najti ne da.

O d u š a! zbudi se! poslušaj! Glej, Jezus sam, ki je vse veselje in nebeška prijetnost, hoče k tebi priti! Spodi tiste

šumeče goste, ali bolje rečeno: spodi iz serca vse sovražnike: tiste hudobne strasti, sladne poželjivosti in posvetne lakomnosti. O duša, ne bodi več slepa in gluha! Sprejmi Jezusa, dokler ti je blizo, dokler se ti še najti da! in nate čaka!

M o l i !

O Gospod, o ljubeznjivi Jezus! nikar se ne daj oplašiti zavoljo moje nehvaležnosti in terdovratnosti! ne opusti svojega namena! terkaj — s silo prideri — polasti se tega serca! pokončaj v njem ves posvetni šum in hrup, spodi iz njega vse nepristojne goste, zalezljive sovražnike in nemarne malike! verzi iz svojega tempeljna iz svoje hiše to derhal, te pošasti! Ne zmeni se nič za mojo zanikernost, sam se posili, in s silo požugaj!

O Jezus, ki si nar prijetniši ljubezen in nebeško veselje, ki si solnce našega življenja! nikar mimo ne hodi! nikar se ne loči!
O ko bi se ti zdaj preč podal, bi se mi utegnil predolgo muditi, ali morebiti še celo se več nazaj ne verniti. Precej zdaj — to uro — dodelaj, kar si pričel! glej jaz sem slep, gluh, hrom, bolan, obseden! Stori čudo; odpri oči in ušesa, da vidim in slišim; ozdravi me, očisti me! Gospod! če hočeš, me zamoreš očistiti! Jezus, Sin Davidov, usmili se me! Odpodi preč satana, prekanljivo meso, zapeljivi svet in vso hudobo, ki me obseda! Obudi me od te dušne smerti, oživi mojo dušo! Tebi, o Jezus, darujem svojo pamet in svojo voljo, ti

gospodari čez nje; in ustanovi svoje kraljestvo v meni. O Gospod, ne hodi preč! pri meni ostani, prosim te, kakor sta te učenca v Emauzu prosila. Kakor hitro se ti odtegneš, temota postane, luč in življenje zgine. Pridi v notranji hram moje duše! tu prebivaj! daj se spoznati na lomljenji kruha!

Ne ustraši se, preljubeznjivi Jezus! terkaj, terkaj na vrata mojega terdovratnega serca, in zbudi mi bistro vest — pravo tovaršico mojega serca, — da mi živo očita pregrešni stan in pomaga obroditi sad prave pokore.

Pokora so tista vrata, skoz ktere Jezus v serce pride. Pokora je drugi kerst, je kerst solza. Pokora je prisega, ki jo

serce — duša z Bogom stori zavolj poboljšanja svojega življenja. Pokora je pot k ponižnosti.

Ni mogoče človeku iz groba svojih grehov vstati, ako se ne poda v globočino ponižnosti.

Ker mi je pa ponižnost in pokora tolikanj potrebna, pomagaj mi preljubi Jezus, delati pravo pokoro s ponižnim srcem, da ti tako vrata svojega serca odprem. Le pridi, le pridi, o preljubi Jezus! nikar se predolgo ne mudi!

O Bog! glej na mojo pomoč;
Gospod, hiti mi pomagat!

Psalm 69, 2.

Oče naš. — Češena Marija. —
Čast Bogu.

**Duša! Jezus te razsvetljuje, da
bi se spoznala.**

Gospod zdaj stopi v serce revno,
Ter ga presveti prav pohlevno,
Pa najde v njem le hrup posvetni,
Nesnago, strup in duh prevzetni.

III. Duša! Jezus te razsvetljuje, da bi se spoznala.

Kjer Jezusa ni, tam je temota, strah in poguba. Svet, meso in satan tam vse pregrehe zgnjezdi in zaredi.

Kadar pa Jezus pride, se prava luč zažari, in se dušni notranji stan razodene. Duša se zdaj nekoliko spozna in stermi, ko vidi, kar se ji še zdelo ni: hudobne nagnjenja in strasti, sladnosti in poželjivosti, pregrehe in hudobije svoje prevzetnosti in nevošljivosti; ko vidi v sebi hlev smradú in gnjusobe, grob terhla in blata.

Še celo sveti angelji stermijo in občudujejo marljivost preljubeznjivega Jezusa, in ga molijo; ter pomagajo Jezusu serce razsvetljevati, vse kota preiskavati vse zgubè pregledovati, vse skrivno razodevati.

Premišluj!

Perviĉ premisli stan ĉloveka, ki je ves hudoben in brez Boga. Kako

slepa in tema je njegova pamet, kako bedasti in neumni so njegovi zapopadki, kako popačene njegove misli in besede in kako napčno njegovo dejanje. V takem človeku slepota, zmota in tema kraljuje. Njegova volja je vsa spridena in hudobna, le živinske poželjivosti in divje strasti ga navdajajo. Vsa napčnost tukaj vlada, nobena strast ni vkrotena. Tak človek je podoben valovom na morji, ki nikoli ne mirujejo, ampak vedno šumé in kipé: jeza, serd, nevošljivost, prevzetnost, lakomnost, svojeljubnost, svojeglavost, vsa poguba, pregreha in napaka, vsa hudoba v takem človeku stanuje; zakaj on je poln poželjivosti in nečimernosti, le posvetne podobe in posvetni obrazi ga veselé.

Drugič pomisli, kako potrebno je oslepljenemu človeku razsvetljenje od zgorej. Jezus je tista luč, ki je zato na svet prišel, da bi vse ljudi razsvetil. Le po Jezusu naša pamet pravo luč zadobi, da v vseh rečéh to vidi, kar je resnica in pravica, ne pa, kakor

se posvetnim ljudem dozdeva, ki prav ne vidijo. Jezus izžene temo in slepoto, nevednost in zmoto, nespamet in neumnost; ker to se z nebeško lučjo ne zedinja, ampak je podobno vešam, ki dušo prekanijo in goljufajo. Še celo prave, pa prepozemeljske lučke, kakor so posvetne učenosti in modrovanje zdaj (v pričo Jezusa ali nebeške luči) na veljavi in blišobi zgubijo, kakor se mesec in zvezde pri solnčnem vzhodu pogube. — Boga in samo sebe prav spoznati, je take duše od slej edino znanje (prizadevanje); zakaj posvetne modrosti, so ji postale neumnosti. Solnčni vzhod je podoba dušnega razsvetljenja: Kar je temu svetu svetloba solnca, to je naši duši gnada Božja ali milost Jezusa, ker on je luč od luči, on je vzhodno solnce pravice. Kakor vzhodno solnce zemljo razsveti in njene podobe razkrije, da vsako reč lahko ogledamo in spoznamo, ravno tako duhovno solnce ali razsvitljenje od zgorej, ki pride od Očeta luči, našo

dušo razsije in razodene, da zamore svoj notranji stan prav spoznati.

M o l i !

Pridi, o Gospod! in pojdi v svoje ti odperto stanovanje, ki si ga že zdavnaj s svojo kervjo v last odkupil. In kadar se praznično hočeš vanj podati: o naj takrat svetlo žari blišoba tvojega obličja, da enkrat zginejo ostudne hudobe in strahovite teme, da beže zapeljive kače, strašne pošasti in peklenški sovražniki, ki so se do zdaj v tem sercu skrivali in v njem stanovali. Preglej z lučjo svoje vsegavidijočnosti vse kota tega oskrunjenega in ognušenega svetišča! O Bog, kaki strupeni gadi, kake strašne peklenške pošasti vseh verst se

tukaj kažejo! Častilakomnost, nevošljivost, prevzetnost, in pri vsem tem še té nar vstudnejše in nesramniše zveri so se tukaj kakor v svojem hlevu vgnjezdile.

O presladki, o prelubeznjivi Jezus! razsvetli vse skrivne kota mojega serca in dodeli mi pravo spoznanje samega sebe. Pojasni mojo pamet, da zgine vsa tema, zmota in nevednost, da se sveta vera, ki mi je opešala, zopet oživi; poterdi mojo voljo in nakloni jo k vsemu dobremu! Vse prenaredi in si v meni prijetno stanovanje pripravi! K tebi se zatečem — spoznam svojo revšino. Daj, da sam sebe vedno bolj in bolj spoznam, sam sebe studim, tebi se pa vsega tega izročim.

O Jezus, nikar se ne ustraši! velika in ostudna je sicer gnjusoba

in dela brez prenehanja; pa pričeto je že; saj je to tvoja reč; posveti svojo lastnino. O da bi ti le čisto dopadlo! Usmili se me, o Gospod! usmili se me!

Zdaj se še le spoznam, zdaj še le vidim, kako pregrešno je človeško serce, v katerem Božje gnade ni, in kako da Bog greh studi in sovraži.

O Jagnje Božje, ki greh sveta odjemlješ, odvzemi tudi greh iz mojega serca, poverni mi prvi stan pravičnosti in bogaboječnosti, ktere ga sad je dušni mir in duševno veselje.

Ker pa tega duhovnega miru in veselja ne zaslužim, torej obudi saj v mojem sercu Božji strah, da svoje grehe britko obžalujem in serčno objokujem, da se vname

v mojem sercu stud nad grehom,
in ljubezen do Boga.

Oberni svoj obraz od mojih
grehov; in zbrisi vse moje hu-
dobije. (Psalm 50, 11.)

Oče naš. — Češena Marija. —
Čast Bogu.

**Duša! Jezus te od pregrešnega
blata očišuje.**

Glej, Jezus v sercu zdaj pometa,
Kar je pregrešnega izmeta,
Ven, ti pregrešna smert, hudoba,
Ker to serce bo moja soba!

IV. Duša! Jezus te od pregrešnega blata očišuje.

Kakor hitro duša svojo pregrešnost spozna, se samo sebe ustraši, in se ji resnične želje obudujejo, da bi bila osnažena, vendar se sama ne more očistiti.

Zdaj se Gospod sam tega dela loti, on, ki je po zveličavnih naredbah Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplje, on razdèra zdaj vsa huda nagnjenja in strasti, požene vse hudobe in pošasti, izmeče vse lezerčno, kače in gade, in tako pokonča gnjezdo pogube in strupa.

Sveti angelji tudi molijo milostlivi-vega Jezusa in ga prosijo za spreo-bernjenje grešnika in se veselijo to serce kmalo snažno viditi.

Premišluj!

Per vič pomisli, kako marljivo Gospod skerbi za tvoje zveličanje, kako

ti on v resnici rad pomaga, če mu le ti dopustiti hočeš. Tudi sv. Janez Kerstnik te opominja: „Glej Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplje!“

Drugič pomisli neskončno ljubezen Kristusovo; kako se on poniža, reven človek postane, se trudi neprenehoma, da bi le grešnega človeka iz blata greha potegnil, iz sužnosti pekla rešil, pogubljenja otel, ga povikšal in mu prostost Božjih otrók podelil.

Tretjič premisli evangeli, ki se tretjo nedeljo v postu bere: „kako Jezus hudobnega duha, ki je bil nečist, izžene“. — In ne pozabi Gospodovega svarjenja, da se hudoba v té zopet ne poverne, da Satan v tebi zopet svojega stanovanja ne postavi, in tvoj naslednji stan hujši od prvega ne postane.

Četertič pomisli, kako se angelji veselé resničnega spreobrnjenja, kako angelji pomagajo, da bi se grešnik spreobrnil, zanj Boga prosijo in molijo, in za njegovo zveličanje Boga časté in hvalijo! . . .

M o l i !

O usmiljeni Jezus, ljubi moj Zveličar! O Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, vzemi od mene vse hudo in verzi ven vse, kar ti ne dopade, in ko bi meni še tolikanj ljubo bilo. Ne oziraj se na mojo svojeljubnost — ne prizanašaj mi — pusti me jokati in vpiti; ti pa po svoji previdnosti reži, — tergaj, — sekaj, — loči, — mori, — zaduši, — pokončaj v mojem sercu vse napčnosti, strasti in poželjivosti, zatri poteptaj in odpravi vse, kar ti je zopernega, kar je pregrešnega in nečistega; ne utruj se, vse kota pometi, osnaži in očisti!

Veličasten in oblasten Gospod! vzemi sovražniku to stanovanje, ki si ga je bil polastil,

da ga ne bo nikoli več sladilo, se vanj vračevati. Odtegni mu vso moč, polomi njegovo orožje in njegovo kraljestvo vse pokončaj!

O da bi mi bilo v resnici pomagano, o da bi bilo moje serce vse ponovljeno, da bi greh nikoli več v njem ne gospodaril!

Postavi, o Gospod, čuvaje in zavaruj vrata mojega serca, da se nečisti duh nikoli več nazaj ne poverne! Usmili se me! usmili se me! o Zveličar, usmili se me, in spomni se mojega zveličanja!

Ker mi je pa znano, da hudobni nečisti duh se le pravega pokorjenja boji, in da le pravo pokorjenje hudobi vrata zapre; torej Gospod, daj mi moč, da se prav zatajujem samega sebe, in se pokorim v svojih občutkih:

da se pritergujem pri jedi: da se spominjam žeje pogubljenih pri pijači; da krotim svoj jezik; da za spreobrnjenje grešnikov molim; da se v križeh in nadlogah tvojega terpljenja, o ljubi Jezus, spominjam, in svoje terpljenje tebi v čast darujem.

Postelja naj mi bo podoba smerti. Moje telo naj me spominja na živež červov.

Tako, Gospod! me razsvetli, da kar koli pogledam ali na kar se spomnim, da vse mi kaže minljivost in zanikernost sedanjega, in da le po večnem, neminljivem pogledujem.

Očisti me od moje pregrehe!
(Psalm 50, 4.)

Oče naš. — Češena Marija. —
Čast Bogu.

Duša! Jezus te posvečuje.

Zdaj serce Jezus si je ukrotil
 In s svojo kervjo ga poškropil,
 Ter vzel si ga v svojo lastnino
 Ko neprecenljivo svetino.

V. Duša! Jezus te posvečuje.

Zavolj greha in pregrešnega življenja duša postane kakor prebivališče nečistih žival, — hiša satanova — jama tolovajev — razvalina zveri. Tako oskrunjena in nesnažna duša mora zopet očišena in posvečena biti, da zamore postati tempelj Božji, — dom svetega Duha, — hiša molitve, — hram duhovnih vaj in molitev, — Božje svetišče.

Sveti angeljci se pri tem dušnem posvečevanju ali cerkvenem blagoslovljenju zelo veselé, in gospodu marljivo pripomorejo, posvetiti ta tempelj; oni so prvi, molijo — hvalijo in prepevajo; — oni ki duši srečo — in blagoslov — in zveličanje, stanovitnost — zvestobo — in vse dobro vošijo.

Premišluj!

Pervi č premisli, kar je Mozes nekdam storil, ko je z darilno kervjo

oblačila in hiše poškropil, tisto je bilo podoba tega, kar se zdaj v resnici, v moči in v duhu godi, ko se duša s kervjo Jagnjetovo poškropi in se tako vdeležuje milosti, odrešenja in opravičenja, ki nam ga je ljubi Zveličar prislužil.

Drugič pomisli, kako Bog zelo za ljudi skerbi v novi zavezi, ki je naredba usmiljenja, postava milosti; pri svetem kerstu — pri sveti pokori — je vse koristno, vse ljubeznjivo.

Tretjič pomisli, o duša, kako nezvesta in nehvaležna, kako sama sebi sovražna bi mogla vendar biti, ako se postave milosti, in naredb zveličanja ali celo ne ali prav ne poprimeš.

Četrtič pomisli, o duša, da zdaj si svetišče Božje postala, nikoli ne pozabi, zakaj in komu si posvečena; spoštuj torej samo sebe — zapoj častivne in hvalivne pesme — in skerbno ohrani posvečujočo milost Božjo.

Naj ostane zdaj to serce hiša Božja; nikoli več naj se ne poverne

na kraj téga svetišča gnjusoba razdjanja; nikdar več naj ne reče hudoba (nečisti duh): „Nazaj se bom v svojo hišo vernil“. Vsak dan naj ti bo nova stopnja k svetosti, in angeljci naj vedno v prihodnje v tem sercu praznujejo.

M o l i !

O Jezus! nate zaupam: ti mi boš, kar si se namenil, tudi dodelil. Glej, kako revna, uboga, prazna in zapušena je zdaj moja duša! Imela je bogastvo, premoženje in zaklade, na ktere se je zanašala, ti si ji pa vse to preč pobral in jo osnažil, zato ker je bilo hudobno in jo je v greh napeljevalo, in si jo tako spraznil in jo pripravno storil, da bi se vanjo zamoglo s tem, kar je boljšega, kar je Božjega vseliti.

Posveti me za vse, kar je dobrega, čisto vsega me posveti; noben kotiček te hiše naj ne ostane, da bi posveten ne bil; vso mojo dušo posveti! Moj um in moja pamet naj bota le tebi, o Gospod, posvečena, da le to mislim in želim, le to spoznavam in delam, kar tebi dopade, da me nobena prazna, nečimerna ali celo pregrešna učenost ne moti; ampak le v tvojem spoznanji vedno napredvam. — Posveti mojo voljo, da vse hudo vedno bolj in bolj studi in sovraži in se od nebeške ljubezni vname, da vedno svetejši in tvoji Božji volji vedno pokorniši prihaja in na zadnje svetost in ljubezen postane. — Posveti moj spomin, da postane hram svetih podob in živi spomin tvojih Božjih

skrivnost, da ogledujem le tebe, neskončno ljubezen, prelepo lepoto, prevzvišeno dobroto! Moja duša naj bo tvoj tempelj, altar, duhoven, darilo, kadilo, dišava, tako rekoč nebesa na zemlji. — Poškropi vnanje tečaje in prage vrat mojega serca z Jagnjetovo kervjo, da morivni angelj mimo gre in se nikoli več ne prederzne noter lomiti! — Posveti moje oči, moja ušesa, moje ustnice, moj jezik, moje roke: vse, vse posveti, vse počutke mojega telesa in vse čutljeje, kateri moji duši služijo, da ji zanaprej le k dobremu, k zveličanju in k svetosti služijo, da duša samo sebe zveliča in tudi k drugim zveličanju pomaga, da Jezusu pot pripravi, da samo njemu služi, in se mu

čisto izroči! — O Jezus! dopolni, kar si pričel, doverši to nebeško delo usmiljenja, posveti mojo dušo, posveti vse moje notranje in vnanje; ves moj revni nič si sam sebi vlasti. Molim te po zgledu Davidovem: „Usmili se me, o Gospod! usmili se me! usmili se me po obilnosti svojega usmiljenja! Vedno bolj in bolj me očisti! Operi me, da bom belejši kakor sneg! Ponovi v mojem sercu novega duha, da se bom le tebe, ki si pravo veselje, veselil, in da bom le edino s tabo sklenjen v večnem življenji živel.

Da se pa tolikanj gotovejši s tabo sklenim, in se le tebi vsi-ga posvetim; prosim te, preljubi Jezus! užgi v mojem oserčji živi spomin smerti. Ta živi spomin

smerti bo me zavaroval pred vsem pregrešnim in me pripeljal k vsemu nebeškemu. Tako naj se zgodi!

„Čisto serce vstvari v meni, o Bog! in ponovi v mojem oserčji pravega duha“. (Psalm 50, 12.)

Oče naš. — Češena Marija. —
Čast Bogu.

Duša postane kraljestvo Božje.

Kjer kol' nedolžnost, čistost biva,
 Ter svitle žarke v sercu zлива,
 Tam Božje krasno je kraljestvo,
 Tam Jezusovo je posestvo.

VI. Duša postane kraljestvo Božje.

Dokler Jezus v dušo ni prišel, je bila polna svojeljubnosti, in v njej je kraljeval, ali svet, ali meso, ali satan, ali pa vsi trije skupaj naenkrat; zdaj jo pa Bog sam gospodari. Jezus si je izvolil to dušo za svoje kraljestvo, on zdaj v njej živi, kraljuje in vlada, on sedi v njenem sercu, kakor na svojem sedeži. O duša! kako blizo, kako serčno ti je zdaj Božje kraljestvo postalo! Zdaj zamoreš, o blagoslovljena duša, reci: „Živim sicer, vendar ne več jaz, ampak Jezus živi v meni“. Zdaj te, o srečna duša, angelji pozdravljajo, te blagrujejo in ti polni veselja kličejo: „Milosti polna! Gospod je s teboj! o blagoslovljena duša!“

Sveti Duh plava nad to počešeno in izvoljeno dušo, kakor nekdam nad Jordanom; in glas se čuje: „Ta je moj ljubi Sin!“ ta duša je moje ljubo

dete! kraljestvo Božje je v njej! kraljestvo mirú in veselja v sv. Duhu!

Angelji se veselé in radujejo, ter molijo in Boga časté, ker imajo kraljestvo Božje na zemlji v taki duši, s katero se je kralj nebes in zemlje zaročil.

Premišluj!

Pervič pomisli, kako reven je človek, kadar on sam sebe svojeljubno ali svojeglavno gospodari; kadar le zali, zapeljivi svet, ali vabljivo meso ali pa prekanljivi satan v njem zapoveduje: takrat v njem ni mirú, ne pokoja, ne zadovoljnosti; ampak le nepokoj, piš, vihar, vojska, razsajanje in razdjanje. — V resnici pravi pekel na zemlji.

Drugič pomisli blagi stan človeka, kateri se je sam svojemu gospodarstvu odpovedal, in ga je Gospodu čisto izročil; v njem Gospod prebiva in zapoveduje, Jezus sam v njem živi in kraljuje, on ga vlada; njegova duša

je vsa mirna in pokojna, vsa krotka in pohlevna, polna duhovnega veselja in nebeške radosti, tu se pričinja Božja blaženost in večno življenje že na tem svetu — nebesa na zemlji.

Tretjič pomisli, kaj hoče evangeli III. nedeljo v postu reči? da je namreč v človeku Božje ali pa satanovo kraljestvo, da v njem ali Bog stanuje, kakor v svojem tempelju, ali pa satan, kakor v svojem poslopji. In kateri izmed nju v njem stanuje, tisti ga tudi gospodari, vlada in čéznj kraljuje. Pomisli, kolikanj je Bogu mar, svojo lastnino si ohraniti, ali si jo pa zopet pridobiti; pomisli pa tudi, kako se hudobni duh trudi človeškega serca se polastiti, ki ga je že enkrat v oblasti imel; kako on nesramno in prederzno govori: „Jaz se hočem zôpet v svojo hišo poverniti“. Zdi se mu, da je grešnik njegova hiša in njegova lastnina, in noče zapustiti serca, kterega se je bil že polastil. Kadar ga pa Jezus, veličasten zmagovalec smerti in pekla,

iz njega prežene, si satan vse moči napenja, se zopet vanj nazaj vseliti, naslednji stan hujši od prvega narediti in tako človeško dušo čisto pokončati.

M o l i !

O Jezus, ti si gospodar, ti si kralj mojega serca! ti si gospod, ti si ženin moje duše! Postavi prav terdno svoje kraljestvo v mojo dušo in v moje serce! Poderi in podverzi si mojo svojeglavnost in mojo svojeljubnost, berzdaj divje strasti, ukroti vablivo meso, ne dopusti, da bi se kaj hudega v meni vnemalo! Moje notranje, to je, moja duša in serce naj bo in ostane tvoja hiša, tvoje svetišče, tvoj tempelj! V pričo tebe ne obstane noben malik; vse naj pade in naj se ti h nogam verže; vsaki kači naj

se glava raztare, vsaka nesnaga naj se zadavi, izvir vsega hudega naj bo zamašen. — **O** pridi tedaj luč, pot, resnica, življenje, Jezus moj **Z**veličar! stanuj, kraljuj in vladaj v meni! Ti edino sam bodi moj gospodar! nič naj ti ne nasprotuje, nič ne straši, noben prekanljivi sovražnik ti ne sme tvoje lastnine kratiti. **Z**daj stori in ravnaj z mano, kakor ti dopade.

O Jezus, ti sam miruj in kraljuj v mojem sercu, v moji duši. Ti si moj kralj, ti si moj gospodar, jaz pa tvoj podložni in tvoj služabnik.

Stori pa tudi, da ti zvesto služim, da vse svoje dušne in telesne počutke vedno le v tvojo službo obračam; da se tako z zalogo lepih čednost in dobrih del

obogatim; in da na sodni dan iz tvojih presvetih ust zaslišim: Pojdi, moder in zvesti hlapec — moj pridni služabnik, v veselje mojega Očeta, ker si mi bil v majhnem zvest, te hočem čez veliko postaviti. In kakor je meni Oče kraljestvo dal, hočem da tudi ti z manoj kraljuješ.

„Ne zaverzi me spred svojega obličja; in svojega svetega duha mi nikar ne vzemi“.

Oče naš. — Češena Marija. —
Čast Bogu.

Duša! Jezus te podučuje.

V serce Jezus zdaj če vlti,
 Duha mu svojega podeliti.
 Uči ga, vodi, milo vlada,
 K svetosti, čednosti podbada.

VII. Duša! Jezus te podučuje.

Kdor sluh ima in se na notranje ozira, bo gotovo resnico te podobe sam spoznal in zapopadel. Jezus je pravi učenik; vse dobre misli, zveličavne želje, bogoljubni sklepi, resnični zaumeni, božje spoznanje in sveta učenost razodevajo njegovo pričujočnost; sad njegovega podučevanja posebno obrodi pobožno pre-mišljevanje in poslušanje besede Božje in voljno poterpljenje pri neprevidenih nesrečah, hudih boleznih ali kaki nagli smerti. Jezus ti vé pri vsakoršnih priložnostih in okoliščinah zveličavno besedo vtisniti, ti pravo luč, gorečnost do dobrega, blagoslov in življenje deliti.

Tudi angeljci se trudijo, da bi tvoja duša prav rodovitna zemlja postala, da bi bila le za dobro občutljiva, da bi seme Božjega kraljestva, to je beseda Božja ne padla med ternje ali na skalo, ampak na dobro zemljo in tako stoterni sad za zveličanje obrodila.

Premišluj!

Pervi č pomisli, kake cene in ve-
ljavnosti je Božje kraljestvo na zemlji.
Vnanje Božje kraljestvo na zemlji je
pa z notranjim združeno in sklenjeno;
vnanje kraljestvo Božje na zemlji je
sveta Cerkev, notranje pa je v naši
duši. Kakor sveta od Jezusa postav-
ljena cerkev v svojih zveličavnih na-
redbah in postavah, v svojih svetih
naukih in podučevanji, v namestnikih
Kristusovih in delitvi svetih Zakramentov
vedno obstane, enako se ima tudi no-
tranje Božje kraljestvo v človeških dušah
ponavljati in ustanoviti.

Drugi č premišluj evangelij in ve-
sele novice, ki se iz Betanije in Emavza
slišijo, kako Božja beseda in njeno raz-
laganje dobrim dušam jed, pijačo, živ-
ljenje daje, da so vanje vse zamaknjene
in si je nasititi ne morejo. Kako Ma-
rija usta in ušesa nateguje, se za no-
beno reč ne zmeni, za nič ne peča,
tiho in mirno pri Jezusovih nogah sedi,

po vsaki besedi zveličanja pojema, da se nobena beseda Gospodova ne zgubi in le za edino potrebno, za zveličanje svoje duše skerbi. Jezus sam jo pohvali, pred pritožbami jo zagovarja in pravi od nje, da si je nar bolji del izvolila, ki ji ne bo vzet. — Pomisli, kako prijetno je bilo pri sercu dvema učencema velikonočni večer, ki sta v Emavs šla, kako se jima je bilo serce vnelo, ko jima je med potjo sveta pisma razkladal, da se ga nista mogla naslišati, da se jima je le prehitro jelo mrčiti, in se nazadnje nista mogla od njega več ločiti; kako da sta pri njem luč in dan, jed in življenje našla!

Tretjič pomisli, kako po očetovsko ljubeznjivi Bog za ljudi skerbi. Da je poznati, kakor da bi Bog ne imel družega opraviti, kakor na nas ljudi gledati in za naše zveličanje skrbeti. O ko bi tudi mi vselej slušali njegovo notranjo in vnanjo opominovanje, svarjenje, klicanje in podučevanje; kako kmalo bi zadobili nebeško modrost, Božjo

učenost in bi postali v resnici skušeni, previdni in učeni.

Četrtrič pomisli, kako zanikerno, slabo in revno je modrovanje in znanje otrok tega sveta; oni tavajo brez luči, brez resnice na potu zmote in pogube; oni ostanejo nemirni, nepokojni, prazni in nezadovoljni; hrepené sicer po boljšem spoznanji, vendar zajemajo iz suhih vodnjakov, ker nočejo odpreti svojega serca studencem zveličanja, in tako siromaško v pušavah poginjajo in ostanejo otroci temé.

Petič pomisli veliko šolo keršanstva, križ na Kalvarii, Jezusa na križi, to so bukve duhovnega življenja. Pomisli, kako ljubi Jezus na križ povikšan s križa lepe nauke daje, kako on vse k sebi vabi, on ki je sam zvezan, druge oprostuje, sam omedljuje, druge krepča, sam je zapuščen, druge pa tolaži, sam sicer umira, drugim pa življenje daje. V resnici je on enak nar boljšemu pastirju, ki svoje življenje za svoje ovčice daruje.

Šestič pomisli, kako ljubeznjivo Jezus s križa, iz jaslí, povsod kliče in opominja: „Učíte se krotki in iz serca ponižni biti!“ On sam je učenik nebeške modrosti in večnega zveličanja. Kdo bi s svetim Petrom ne zaklical: „Kam hočemo iti, o Gospod! ti sam imaš besede večnega življenja!“ „Ti si Kristus, Sin živega Boga.“

Sedmič pomisli, na koliko krajih sveto pismo govori od zveličanja tistih, ki besedo Božjo poslušajo, jo v svojem sercu hranijo in sad obrodé! Pomisli, kako nas Jezus po svojem svetem Duhu na notranje in vnanje v svoji sv. cerkvi podučuje! Lep zapopadek od tega se najde tudi v psalmih; David se ne utrují hvaliti in slaviti sladkost, prijetnost, nebeško neizrekljivost, ki je v Božjih naukih, v zveličavnih resnicah; on se sklicuje na skušnjo, tudi druge na poskušnjo vabi, ter kliče in poje: „Okusite saj enkrat, in videli bote, kako ljubeznjiv je Gospod!“

Osmič premišljuj stvarjene reči, glej bukve narave so pred tvojimi očmi

odperte; beri iz njih, in videl boš, kako te vse stvarjene reči, akoravno mutaste, nagovarjajo, te opominjajo, te kličejo in te učijo; po vsem svetu se njih glas razléga, dan dnevno, noč noči oznanuje, kako neskončno je veličastvo Božje, kako čudovita njegova dela, kako rodovitne njegove milosti; vse, karkoli je na nebesi ali na zemlji, vse nam Božje lastnosti razodeva, vse nas na Boga opominja in veličastvo Božje pojasnuje; neizmerni prostori med zemljo in nebom nam naznanjajo Božjo visokost; solnčna svetloba nam oznanja nebeško blišobo; mila luna nas opominja Božje milosti; neizmerna globočina morja nam razodeva Božjo nekončnost; premoženje sveta nam kaže Božje bogastvo; krasnost in lepota stvarjenih reči nam pred oči stavi prijetnost in lepoto nebeškega raja; v resnici Božja vesoljnost se razodeva iz vseh stvari.

M o l i !

O nebeški učenik! uči me tvojo presveto voljo v vseh rečeh prav spoznati in jo tudi dopolnovati; dovelj mi je modrosti, zadržati razumnosti, ako le tebe razumem, tebi dopadem in edino tebe ljubim. Ti, o ljubi Jezus! bodi moj učenik; moja duša pa naj bo tvoja učenka! ti me sprejmi v svojo šolo, da mojo dušo razsvetliš in jo privadiš tvojo sveto voljo spolnovati. Le govori, o milostljivi Gospod, o ljubezen mojega serca! zakaj ušesa mojega spomina, vrata mojega serca so ti vedno odperta: „Tvoje besede so slajše ko med in medica; med in mleko je pod tvojim jezikom, tvoje ustnice so podobne zažarjeni medicini“. (Vis. pesem 4.) O

sladke besede ljubezni! kako goreče, močne, terdne in strašne so te besede, ki prevzetne ponižujejo, ponižne pa povikšujejo, močne potarejo, revne pa poterdijo! O to so besede nar boljšega Očeta, ki tako varno in skerb-ljivo svoje dete vodi in vlada.

O Jezus! resnično ti si Kristus. Sin živega Boga! ti imaš besede večnega življenja! ti me uči, in učen bom; tvoja modrost je prava modrost, tvoji nauki so prava mana v pušavi tega revnega življenja! K tebi zdihujem, kakor je zdihovala Samarijanka ob Jakopovem vodnjaku: „Gospod, daj mi piti živega studenca, kterega ti deliš!“ Stori me v duhu Mariji enakega.

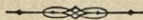
Da zdihujem po studencu žive vere, terdnega zaupanja in goreče

ljubezni; da išem le tvojega kraljestva in tvoje pravice, da zaprem vrata posvetni nečimernosti in prekanljivosti, da odprem pa svoje serce in svojo dušo v samotnem premišljevanji Božji resnici.

Ti sam, o Jezus! me uči, kako da naj v tem življenji po telesu dolžnosti svojega stanu opravljam, v duhu pa na nebeška vrata terkam.

Dojdi mi tvoje usmiljenje in bom živel; ker tvoja postava je moje premišljevanje. (Psalm 118, 77.)

Oče naš. — Češena Marija. — Čast Bogu.

Duša! Jezus ti svoje milosti vliva.

Iz Jezusovih ran se zliva
 Presveta kri neprecenljiva,
 Mu tempelj serce je človeško
 Z radostjo kinča ga nebeško.

VIII. Duša! Jezus ti svoje milosti vliva.

Duša je bila do zdaj pusta, nerodovitna kamnitna zemlja, zdaj pa bode dobra zemlja. Nad njo se odprejo studenci zveličanja, da bi z veseljem iz njih zajemala se zveličavno napojila in rodovitna bila!

Sveti Duh že pričinja svoje blago delo, skuša dušo s svitlobo, življenjem in zveličanjem napolniti. Glej, kako so angeljci delavni, kako oni dušo deržijo, da vir milosti na njo lije, da se nobena gnada ne zgubi, da se duša prav očisti in omije, da se poživi in pokrepča, da se opraviči in posveti.

Premišluj!

Pervič pomisli posebno té dve pomenljivi besedi, ki jih prerok govori: „Zajemajte z veseljem iz studenca

zveličanja!“ „Dvojin greh je moje ljudstvo storilo: popustili so mene, studenec žive vode, in so vodnjake kopali, ki vode ne hranijo.“

Drugič pomisli spreobrnjenje Samarijanke, ko je Jezus ž njo pri Jakobovem vodnjaku govoril.

Tretjič pomisli ljubeznjive naredbes in zveličavne postavbe, kako je ljubeznjivi Jezus nas v vseh okolišinah preskerbel, da nam studenci njegovega neskončnega zasluženja tekó, posebno pri svetih Zakramentih: Zakrament svetega Kersta in svete Pokore nas oprosti dušne smerti in nas obudi k dušnemu življenju. Zakrament svete Birme in sv. Rešnjega telesa nas v dobrem in v veri poterdi in naše duše živi za večno zveličanje. Zakrament svetega Poslednjega olja nas v smertnih nevarnostih zavaruje. Zakrament svetega Mašnikovega Posvečevanja in svetega Zakona nas v posebnih stanovih poterduje.

Četertič pomisli, še druge zveličavne studence milosti:

1. Besedo Božjo v svetem Pismu — v mnogoterih duhovnih spisih in pridigah.

2. Notranje opominjanje, navdajanje, razsvetljevanje in oživljevanje.

3. Božje obiskanje pri mnogoterih nevarnostih, boleznih in nesrečah s tolažbami ali britkostmi.

4. Opominjanje staršev — učenikov — prednikov — prijateljev.

5. Pomisli večkrat podobe in njih pomene; postavim: skrivnosti Jezusa križanega — Matere Božje — ljubih svetnikov — njih življenje, njih vojskovanje, njih dela, njih terpljenje in njih smert.

M o l i !

O Jezus! ako ti nisi v meni, je moja duša prazna in suha pušava, je le nečimerna pretežnost; moj duh bi mogel poginjati pod težo te pušobe. Ti si studenec zveličanja, ti si narveča dobrota

moje duše! stori me prav pri-
 pravnega, žejnega in občutljivega!
 razli obilnosti svojih gnad v moje
 serce; prenaredi moje serce,
 da se več ne zmeni za strupeni
 med téga sveta, ampak željno
 zajema iz studenca tvoje milosti.
 Mojo dušo žeja po tebi, o Bog!
 ako je ti z nebeškimi vodami ne
 napojiš, kdo bi jo zamogel poži-
 viti? Moja duša je černeja, ko
 oglje (žal. pesem 4.); kdo bi jo
 storil belejo ko sneg? (Ps. 50.)
 Ako ji ti, ljubeznjivi Jezus, ne
 vliješ svoje presvete gnade, ki iz
 tvojih rok in nog in iz tvoje pre-
 bodene strani teče. Ta je sveta
 kòpel Siloe (Jan. 9.), ki slepe
 razsvetljuje! Tu so studenci Elim
 (2. Moz. 15.), ki krepčajo Izra-
 elsko ljudstvo v razbeljeni pušavi,

da od žeje ne poginejo. **O Jezus!** ti si skala, ki te je zhodnic jezik in roka hudo udarila, ti pa nisi plamena pogubljenja vžgal, ampak potoke blagoslova čez nje razlil, da bi izraelsko ljudstvo v obljubljeni deželo priti zamoglo. **O Jordanski studenci,** zdravilo za Naamana, vlivajte se tudi vedno v moje **s e r c e**, vanj se razlivajte; nobena reč se vam ne sme ustavljati.

Vi pa, blagi duhovi! vtopljajte te zamurke, naše duše v to kôpel nebeške milosti, da zopet z vašo pomočjo skrunjenja in gnjusobe greha proste, čiste, lepe, bele, svetle in svete postanejo.

Da pa naše duše tako čiste in svete postanejo, se pa morejo v ponižnost utopiti, ker **Gospod**

le ponižnim svoje gnade deli, prevzetnim jih pa odjemlje.

Ponižna duša je enaka na terdni skali sozidani hiši; prevzetna pa na pesku sozidanem poslopji, ki ga piš lahko podere. Samo ponižnost je tista čednost, ktere satan posnemati ne more, in ponižnega tudi prekaniti ne zna.

Ponižnost pripelje dušo k spoznanju samega sebe in nagnenju svojega serca, in to spoznanje vlije duši strah Božji. Strah Božji je pa tisti dober varh, ki pripelje dušo k Bogu samemu.

Pokropi me z hizopom in bom očišen! (Psalm 50, 9.)

Oče naš. — Češena Marija. — Čast Bogu.

**Duša! Jezus te k premišljevanju
budi in napeljuje.**

Glej, Jezus če še več storiti,
Prihodnost jasno ti odkriti,
In mála, piše brez peresa:
Smert, sodbo, pekel in nebesa.

IX. Duša! Jezus te k premišljanju budi in napeljuje.

Ko duša še spreobrnjena ni bila, je bila polna podob, natisov, obrazov, znamenj in malikov; in to so bile le posvetne podobe, pozemeljski natisi, nečisti obrazi, nečimerne znamnja in meseni maliki hudobe: duša je bila vsa posvetna, mesena in prevzetna, je bila polna gnjusobe razdjanja. Ko se je pa duša spreobrnila, s tem ni nič zgubila, nobena njena moč ni zaduhnila, nobeno njeno polje ni bilo zapušeno; ampak ona je od vseh strani ozaljšana, in z ženitninsko obleko napravljena: njen spomin, volja in pamet so zboljšani, k dobrim vneti in za zveličanje poterjeni in se vedno bolj obdelujejo, zveršujejo in posvečujejo.

Pri tem tudi sveti angelji niso leni; ampak oni nanašajo, pripravljajo in služijo Jezusu z vsim potrebnim, da lažej natiskuje v dušo smert, sodbo, pekel

in nebesa, oni občudujejo njegovo umetnost in njegovo ljubezen in ga molijo.

Premišluj!

Pervič pomisli, kako revna, uboga in nepokojna je duša, v kateri svet, meso in lastna ljubezen gospodari. Koliko nesnage, koliko nečimernosti, koliko škodljivih podob, obrazov, natisov in malikov tako dušo napolnuje in skruni.

Drugič pomisli, kako potrebno ti je premišljevanje poslednjih reči: „Spomni se, o človek! v vseh svojih delih poslednjih reči, in ne boš nikoli grešil!“ Ako se tega živo spominjaš, ti je tako rekoč nemogoče grešiti; spomni se smerti: ko se življenje s smertjo vojskuje, ko človek obleduje, — moč ga zapuša — vid se pogubi — jezik oterpne — udje omerznejo — sapa pojmlje — duša se iz telesa terga — življenje zgine — duša se v večnost preseli, in je pred sodbo postavljena; zdaj mora natanko odgovor dati od vsega svojega življenja — in po tem je

obsojena ali v večno srečno večnost, če se v gnadi Božji znajde — ali pa, o strah in groza! v večno nesrečno večnost, ako se v smertnih grehah iz tega sveta loči. — Dobro si te resnice v spomin zatisni! prašam te: Ali boš mar še greh na greh nakladal in si pogubo na dan jeze nakopaval?

Tretjič pomisli, da je premišljevanje v vseh rečeh dobro in koristno. Premišljevanje samega sebe in večnega zveličanja pelje človeka k spoznanju samega sebe in svojih dolžnost; spoznanje Boga in Božjih reči podeli človeku notranje veselje v Bogu, vname Božjo ljubezen, da vsaki duši postanejo nebesa na zemlji. Že David govori v svojih psalmih od takega nebeškega veselja — od ognja, ki se v prijaznem obhodu z Bogom, v premišljevanji besede Božje, v ogledovanji nebeških reči vnema.

M o l i !

O Gospod! poteri v meni vse ostanke hudobije, sveta, mesa in

vse pogube! Izbriši iz mojega spomina vse natise, podobe, obraze in vse nečimernosti. Ponovi in prestvari me! da kakor sem bil popred poln samega sebe, poln sveta, poln mesa, da sem le to mislil, kar je posvetnega, pregrešnega in pozemeljskega; zdaj pa bom s tvojim sv. Dubom napolnjen, da bom le večno, nebeško, duhovno, sveto premišljeval in le po tvoji ljubezni hrepenel. O usmiljeni Jezus! premalaj moje notranje z nebeškimi barvami in vtisni mi žive podobe lepih čednost: belo barvo nedolžnosti, zeleno barvo upanja, čisto zlató ljubezni, da moje s e r c e postane hram in hiša popolnomasti.

Ozaljšaj, o Gospod! ta svoj tempelj, da ti prav dopade; in

skerbi, da svojo lepoto ohrani, da ga noben greh več ne oskruni. Vtisni moji duši vsak dan prav živo prihodnost, posebno pa štiri poslednje reči! Presuni, kakor kraljevi prerok moli, s svetim strahom moje oserčje! Vsega me ukroti! nobena reč te več naj ne žali! Naj bo moje serce samo tebi občutljivo in odperto, vsim drugim pa neobčutljivo in zaperto. O nebeški umetnik! skaži umetnijo svoje milosti na moji duši! Tako naj se zgodi!

O Jezus! pretresi s strahom prihodnosti oserčje moje duše, da mi strašna smert vedno pred očmi stoji; da groznega sodnika vedno v spominu vidim, kako da pretehtuje vsa očitna in skrivna dela, še celo misli in želje mu niso

prikrite in le svojem izvoljenim nebesa odpera; pogubljeni se pa v pekel pogrezujejo.

Presuni, o Gospod! moje serce s strahom poslednjih reči, da me taki strah pred grehom zavaruje in da se zveličam.

Zakaj glej, Bog mi pomaga, in Gospod je sprejemnik moje duše. (Psalm 53, 6.)

Oče naš. — Češena Marija. — Čast Bogu.

**Duša! Jezus te hoče terpljenja
privaditi.**

Mar hočeš opravičen biti,
Zveličanje si prisvojiti.
Brez križev, truda in terpljenja
Ne najdeš večnega življenja.

X. Duša! Jezus te hoče terpljenja privaditi.

Jezus vedno bolj zaupljivo s svojimi izvoljenimi dušami ravná; nič jim ne prikriva, jih tudi hoče soznaniti s tem, kar mu je nar ljubši, nar dražji, nar prijetniši bilo, ko je na svetu živel; jih opomni svojega terpljenja, jim vtiskuje v serce svoje britkosti, jim deli delež križa, jim ponudi svojo pijačo, kelih terpljenja, jim živo pred oči stavi grozovito orodje, s katerim je bil terpinčen in umorjen, jih vabi k premišljevanju svojega terpljenja in svoje smerti, k nasledovanju po potu križa — na križev pot.

Jezus se duši približuje, pa je plašen in boječ, ker ga skerbi, da bi se duša preveč ne ustrašila, in da bi ji serčnost ne upadla; vendar jo mora s terpljenjem soznaniti, ker jo ljubi in jo zveličati hoče.

Sveti angelji milujejo in se jim žalo stori pri pogledu tako strašnega morivnega orodja, pri spominu grozovitega terpljenja in terpinčenja, ki ga je Božji Sin prestal; in obudujejo sočutje v človeških sercih.

Premišluj!

P e r v i č pomisli kako potrebno je terpljenje; ker je Jezus sam, Božji Sin, mogel terpeti in le tako v svoje veličastvo iti; tolikanj bolj smo mi dolžni terpeti, ker smo grešniki, zato, da bi se spokorili in greha očistili. Terpljenje je nar boljši pripomoček, da sami sebe zamoremo krotiti in zatajevati.

D r u g i č pomisli sladkost terpljenja, kako so pobožne duše vselej po terpljenji zdihovale, ga želele in prosile! Terpeti — terpeti — vedno več terpeti, to jim je bilo ljubši, ko ves svet; če jim terpljenje samo od sebe ni prišlo, so se ga pa same nakopávale in umišljevale, vadile so se v nar ostrejših

delih pokorjenja, so krotile in križale svoje meso in ga v sužnost devale.

Tretjič pomisli, kako rodoviten sad terpljenje prinese! Terpljenje snaži in čisti našo dušo, kakor ogenj zlato čisti, in jo loči od hudega; terpljenje meso kroti in zmaga, in stori, da je duh gospodar čez telesne moči, da se požljivost zatare, da svet svojo zapeljivost zgubi, vabljevost v greh ob svojo moč pride; terpljenje znižuje, ponižuje, tare in kroti in v poterpežljivost vadi; s tem je veliko — pač vse pridobljeno!

Četrtič pomisli, kako ljubeznjivo in priljudno te Gospod k terpljenju vabi: „Kdor hoče moj učenec biti, naj zataji sam sebe, naj vzame svoj križ nase, in naj hodi za mano“. Na poti križa in terpljenja zamore kristjan nar ložej Jezusa posnemati, in mu nar pred podoben postati, na tem poti naj duša za Jezusom hodi in naj ga zasledva; to nam lepo razlagajo in priporočajo sveta pisma, to torej tudi mi vsak dan v delih kažimo in dopolnujmo.

Petič pomisli, da terpeti ni nobena teža; veliko lažje je terpeti, kakor pa delati! Pri terpljenji ni drugoga treba, kakor voljno prenašati, vse drugo se samo od sebe godi: „Vse zamorem v tem, ki me poterduje“. Nobena skušnjava ni tako huda, da bi se ne dala premagati; nobena reč tako zoperna, da bi se ne mogla prestati; nobene želje po časnih ali posvetnih rečéh tako močne, da bi se jim z veselim in močnodušnim srcem ne zamogli odpovedati in jih s tem orožjem poterpežljivosti ukrotiti.

Posebni pripomoček poterpežljivosti je živi spomin terpljenja Kristusovega in preišljevanje njegovega terpinčenja. On je nam zgled zapustil, kako da tudi mi terpimo. Velika tolažba nam daje v terpljenji zgled tolikanj hrabrih spoznavalcev in častitljivih zmagovalcev, ki so Kristusa nasledovali na poti križa in se od njega poterpežljivosti učili, zdaj se pa pri njem v nebesih zveličavne zmage veselé in na naše vojskovanje

gledajo; mi jih pa po dolžnosti častimo, in se jim priporočamo.

Šestič pomisli, kako kratko in minljivo je vse sedanje terpljenje: „Vse časno terpljenje ni nič proti tistemu veselju, ki ga je Bog pripravil tem, ki ga ljubijo“. Mi bi se mogli še le veseliti, če Gospod nas s terpljenjem obiše, če nam že tukaj vice pripravlja, če smemo in zamoremo že tukaj terpeti, in s tem revnim terpljenjem si neskončno veselje v nebesih prislužiti. Nobeno terpljenje bi nas ne smelo ustrašiti, ko bi se nam še tako hudo in dolgo zdelo, zakaj vse terpljenje na tem svetu le kratek čas terpi, in ko bi tudi do smerti terpelo, tudi to bi dolgo ne bilo, ker bi tudi minulo in nehalo.

Sedmič pomisli zveličanje take duše, ktera prav z Jezusom terpi, ki je tako rekoč z Jezusom križana, s ternjem kronana in v morje vnanjega in notranjega terpljenja vtopljena. O kako srečna je duša, ktera z Jezusom na križi visi; kako bogata je, ker so pod

tem lesom nebeški in pozemeljski zakladi skriti; kako varna in zavarovana je proti vsi peklenški oblasti, ker je križ terdnjava kristjanov, v križi je tisto močno orožje shranjeno, s katerim se vsi napadi sovražnikov požugajo in odženejo.

M o l i !

O Jezus, ti si v resnici zgled terpljenja! Če se tvojega terpljenja spomnim, se ne morem več pritožiti zavolj terpljenja: o le vtisni spomin svojega terpljenja prav živo v mojo dušo; da mi bo vedno pred očmi, vedno v sercu — orodje, s katerim si bil terpinčen, naj mi bo vedno v znamenje časti in zmage, v brambo in pomoč. Pri pogledu tega orodja naj vsi sovražniki, ki bi utegnili moje serce napaditi, beže in naj se

enako razkropé, kakor se osek raztopi v žerjavici.

Le vtisni, o preljubeznjivi Jezus! križ prav globoko v mojo dušo! ne odjenjaj, ne odnehaj, posili jo, da križ sprejme! Križ naj mi bo namest škita, s katerim moč sovražnikov potarem; križ naj mi bo terdnjava in nasipi, za katerimi varno prebivam; križ naj mi bo orožje, s katerim sovražnike hrabro premagam! Križ naj me oživi in krepčá, naj mi ohrani živ spomin terpljenja, naj mi vžiga goreče želje vse težave in zopernosti z veseljem zavolj tebe terpeti, da mi ternje kakor cvetje, da mi ternule, kakor beli limbarji postanejo. To drevo, namreč sveti križ, naj se v moje oserčje tako vtisne, da se mi brit-

kost spremeni v sladkost, žolč v med, pelin v sladkor. Križ naj mi bo bandero na čolniciu mojega življenja, da se ne potopi in ne razruši, ampak da srečno priplava do okrajine zveličanja! Križ naj mi bo Jakobova lestvica, po kateri se angeli sprehajajo, naj me oni varujejo pekla, naj razpodé vse sovražnike in nasprotnike, in naj me po njej, varno pripeljejo v sveta nebesa! **O** bežite, peklen-ske pošasti! in skrite se v temne luknje; noben sovražnik naj se ne prikaže pred terdnjavo mojega serca, kjer je orodje nar višjega Gospoda postavljeno, in angeli v vojaških tropah stojé.

O Gospod, ne nehaj od pričetega dela; dopolni ga in doverši svoje ljubeznjive namene, naj

velja, kar hoče. Ne prizanašaj! Reži, žgi in sekaj kakor ti dopade, in ko bi se jaz še tolikokrat ustavljal, ali stokrat ugovarjal; ne oziraj se na mojo nepremišljenost in omahljivost, na moje žalovanje in pritožbe, ampak glej le na svojo sveto voljo in na svoje nebeške namene! Kakor si že veliko tisoč ljudi s terpljenjem in britkostmi obiskal, jih ozdravil, posvetil in zveličal; ravno tako tudi zdaj obdelaj zveličanje moje duše! poprimi se nar pripravniših pripomočkov; nič ti naj ne bodo mar moje mehkužne občutljivosti! polasti se vse moje pameti in moje volje, in nobena reč naj te ne moti! Obdeluj me vedno brez prizanašanja! O da bi mi le bilo v resnici pomagano,

da bi bil ves ozdravljen, v dobrem prav uterjen, s tabo nerazvezljivo sklenjen!

O Jezus, s svojim svetim terpljenjem me poterdi; v svoje svete rane me zakri: s svojo sveto kervjo me očisti. **O preljubeznjivi Jezus**, ki si iz ljubezni do mene svoje serce s sulico odpreti, svojo glavo pa s ternjem okinčati pustil, daj da v premišljevanji tega tvojega britkega terpljenja, vsako terpljenje, ki ga mi Božja previdnost pošlje, rad sprejemam, in se tebi v čast vsega samega sebe, kakor žgani dar rad posvetim.

Smertne strele je nanj položil, svoje pušice je ognjene storil. (Psalm 7, 14.)

Naj Izrael v Gospoda upa;
ker pri Gospodu je usmiljenje,
in pri njem je obilno odrešenje.
(Psalm 129, 7.)

Oče naš. — Češena Marija. —
Čast Bogu.

**Duša! ko terpljenje prestaneš, se
v Jezusu zopet razveseliš.**

Glej, oj nebesa lepa, krasna,
Glej tam obličja svetih jasna!
Terpljenje jih je posvetilo,
Terpljenje tebe bo rešilo.

XI. Duša! ko terpljenje prestaneš, se v Jezusu zopet razveseliš.

Ternje se spremeni v cvetlice: bogoljubna duša iše in želi vedno bolj Bogu dopasti, se zaljša z lepimi čednostmi, prihaja vedno ljubeznjivša, svojemu ljubljencu vedno prijetniša, posebno jo pa terpljenje lepotiči, kakor ogenj zlato čisti.

Tudi ta nebeški ljubljenec, ljubi Jezus, izgubljeno dušo rad razveseljuje. Taka nasprotna ljubezen zemlji v nebesa spremeni, iz žalosti veselje, iz britkosti radost naredi, in stori, da je tako blago življenje podobno lepemu, dišečemu rajskemu vertu.

Glej! zdaj so tudi angelji kaj veseli na zemlji, oni prepevajo, hvalijo, časté, se radujejo in molijo.

Premišluj!

Pervič pomisli, kaj je ljubezen?

a) Ljubezen je nasprotno hrepenenje, skerbljivo iskanje, trepetajoče zaželjenje, veselje pri dobljenji — zveličanje v posestvu. Kolikanj prijetniši, in kolikanj bolj zaželeno je blago, ktereга išemo, tolikanj večje veselje imamo, ko ga najdemo. Če pa Boga najdemo, njega, ki je nar višji, nar popolniši bitje: o kako nezapopadljivo veselje, kako neskončno zveličanje taka duša občuti! Ta blaženost se ne da izgovoriti, ne popisati, ampak le tisti jo poznajo, kateri jo iz skušnje okusijo.

Pomisli tudi, kaj ljubezen dela?

b) Dobiček ljubezni je dvojin: Bog si dušo vlasti, in duša se pa Boga polasti; oba, ljubljenec in ljubijoči si nasprotno vse dasta, kar imata in zamoreta, še celo sama sebe. Glej, ljubljenec naše duše je Bog sam, on ki je neskončno, nar ljubeznjivše in najpopolniši bitje! o blažena taka bogoljubna duša! tvoj srečni rajski stan zamoremo le samo misliti, gledati in čutiti.

Drugi č preišljuj žive popise blaženosti take duše v veliki pesmi, v listih aposteljnov, v mnogoterih družih pobožnih duhovnih spisih, postavim: Tomaža Kempčana, — Frančiška Salezija, — Ligvorija, — Terezije.

M o l i !

O Jezus, ljubljenec moje duše! stori, da ti ves čisto dopadem! Sprejmi vse, kar imam in znam, mene in moje bitje — vzemi mi mene in podeli mi sebe! **O** da bi jelo vsaj enkrat v meni le, kar je dobrega, poganjati; da bi ti nad manoj le čast in veselje imel; da bi moje serce le dobra dela, lepe čednosti in tebi dopadljive cvetlice obrodilo; o da bi le čista pobožnost in sveta ljubezen v mojem sercu vedno kadilo goreče molitve vžigale, da bi me

tebi vedno prijetnišega storile! in s tabo zedinile! O Gospod in učenik, Raboni! kar mi še popomanjkuje, dopolni, da bo! — Že veljá! poprimi se pripomočkov, kakoršnih se hočeš, ali terpljenja ali veselja, ali žalosti ali tolažbe, ali zapušenja ali razsvetljevanja, stori kakor ti dopade: le samo to te prosim, da me s sabo zediniš in mojo dušo in moje serce v rajski vert spremeniš!

Ozaljšaj, o Jezus, mojo dušo z cveticami lepih čednost in s sadjem dobrih del. Obdaj jo z lepim, zalim oblačilom kerstne nedolžnosti in čistosti; ako pa vidiš, da bi bil to oblačilce zgubil ali ogerdil, zopet ga mi ponovi v sveti pokori. In ako je ravno pokora ternjeva in ojstra pot

zveličanja, vendar da napolnjen s tvojim svetim duhom se ogibljem posvetne — široke poti in hodim raji po ozki poti pokore in pokorjenja, da se opravičim in zveličam.

Otel me je, ker me je ljubil.
(Psalm 17, 20.)

Oče naš. — Češena Marija. —
Čast Bogu.

**Duša! Jezus se v tebi veseli in
prepeva.**

Kdor slast nebes če okusiti,
Terpljenje mora poskusiti,
Življenje ti bo s'cer grenilo
Pa te k popolnosti vodilo.

XII. Duša! Jezus se v tebi veseli in prepeva.

Blaženost bogoljubne duše ali nebesa na zemlji si zamoremo tako-le misliti: Jezus ves vesel v duši prepeva, duša si pa sama sebi vsa odmerje: si ne živi več, ampak le Jezus živi v njej.

Sveti angelji so take blaženosti kaj veseli, radostno prepevajo, in se jim dozdeva, da imajo nebesa na zemlji.

Premišluj!

Pervi č pomisli velikost in obilnost prave sreče: — blaženosti v Bogu, — notranjih nebes, — soglasja z Božjo voljo, ter zedinjenje z Bogom, z angeljskimi družbami, z nebeškimi prebivalci v dušnem veselji in zveličanji, od kterega svet in posvetni ljudje nobenega zapopadka nimajo.

Drugi č pomisli siromaštvo časne sreče in posvetne blaženosti: babilonske

zmešnjave, — šumeče vihanje — divje
 vpitje, — praznoto in merzloto duhá,
 — notranjo revšino in razmišljenost,
 prazno popevanje in govorjenje, — ne-
 čimerno penjenje jeze pri vsaki prilož-
 nosti, o s kako malo medam je pre-
 lepljen strup dušnega smradú in dušne
 terhljenosti! O kako peklenko veselje
 in divje razgatanje se godi, če se ne-
 dolžne duše z nesramnimi podobami,
 — z igrami, — s nespodobnimi plesi,
 — s posvetno zaljubljenostjo ali drugim
 pohujšanjem morijo in peklu v last iz-
 ročujejo!

Tretjič pomisli, kako se o Je-
 zusovi pričujočnosti prave veselice praz-
 nujejo, ter nebeške luči razsvetljujejo,
 gnade Božje se rodovitno in obilno ce-
 dijo, vir pravega veselja nam izhaja,
 Če pa Jezusa ni, temota dušo napada,
 britkost, zmešnjave, obupljivost, strah,
 žalost, nezadovoljnost, lenoba in vsa
 nesreča jo nahaja. Vse posvetno raz-
 veseljevanje nam ne more dati pravega
 mirú, notranjega pokoja; le Jezus, naš

Zveličar in Odrešenik, ki je vir pravega in nar čistejšega veselja, more našo dušo in naše serce prav oveseliti in potolažiti, jo ukrotiti in umiriti, jo grešnih čutljejev ozdraviti, silo sovražnikov premagati; Satana v beg zapoditi in jo pred prihodnjimi napadi varovati. — Savlove duše tudi ni mogel drugi potolažiti in umiriti, kakor le David s svojo harpo. (1. Kralj 16.)

Le prepevaj, duša moja, nič se ne ustraši; prepevaj vesele pesmi: „Jezus naj živi! mogočen zmagovalec naj živi! naj živi veličasten Jezus! pred njim pekeli trepetajo; on nam življenje zopet dá! ljubi Jezus naj živi, ki je ženin devic, učenik prerokov, moč mučenikov, kralj nebes in zemlje — on naj živi! on — on naj živi in naj gospoduje časno in večno nad nami!“

M o l i !

O Jezus, oveseli mene in sebe! Naredi si iz mene veselje,

ti, ki si moje veselje in moje življenje in vsa moja sreča, veseli in raduj se!

Naj zaslišijo moja ušesa soglasje tvojega prepevanja! Da ob kratkem rečem: „Pred tvojimi nogami ležim, da nič ne ljubim, nič ljubiti ne želim, kakor samo tebe, o presladka britkost, Jezus moj! — Preč s prilizovalno svoje-ljubnostjo, preč s posvetnim prepevanjem in veselicami, ki le v greh napeljujejo! — Jezus naj zadoni po mojih ušesih, njegov glas je prijetnost in sladkost, njegov obraz ljubeznjivost.

Usmiljenje Gospodovo hočem prepevati; Gospoda hočem hvaliti vsaki čas, njegova hvala naj mi bo vedno v spominu in na jeziku.

Gospod se me je usmilil po obilnosti svojega usmiljenja (Ps. 50.) in moje pregrehe izbrisal: mojo dušo smerti otel.

Kakor Marija se hočem v Gospodu radovati: „Moja duša naj povelečuje Gospoda! Moj duh naj poskakuje v Gospodu, mojem Zveličarji!“ Kakor David, kakor mladenči v ognjeni peči, kličem vas, vse žive in nežive stvari: „Hvalite in povelečujte Gospoda Boga!“

Tebi čem živeti, v tebi se radovati, o Jezus! moje veselje, dokler sem na svetu.

Vsi angeli in svetniki, vse stvarjene reči: Nebo in zemlja naj Gospodu čast in hvalo prepeva!

Slava Bogu na višavah, in
mir ljudem na zemlji, ki so svete
volje.

Hvalite Gospoda, ker je dober!
— Prepevajte njegovemu imenu;
ker vekomaj je njegova milost.
(Psalm 135, 1.)

Oče naš. — Češena Marija. —
Čast Bogu.

Duša zdaj v Jezusu počiva in se
ž njim zediní.

Naj satan, svét, meso in tuga,
Bolezen, smert in strah ti žuga,
Vihar naj tuli in razsaja
Glej! duša mirnejši postaja.

XIII. Duša zdaj v Jezusu počiva in se ž njim zedini.

Kakor hitro se človeška lastna volja z Božjo voljo zedini, se znajde duša v Bogu in Bog v njej; potem vlada notranji dušni mir, sveta nedeljska tihota in praznovanje, počitek in pokoj. Zdaj naj se zunaj godi kar koli hoče; in ko bi tudi vse dušo dražilo in tergalo, vendar ona mirno v Bogu počiva in Bog v njej. Zdaj nima potrebe več, Bog ji je vsa pomoč in moč, vse drugo ji je nehalo, nič ji ni ostalo več.

Premišluj!

Pervič pomisli vihar na morji (kakor se bere pri sv. Mat. 8. pogl.). Kakor je Jezus med nar hujšim viharjem spal, ravno tako zamore duša, ktera je Bogu vsa izročena, z Bogom zedinjena in v Bogu vtopljena sredi viharjev in morskih valov mirno in varno počivati.

Drugič pomisli, kako visok je tak dušni stan — tako serčno, čisto zedinjenje z Bogom — taka utopljivost, taka zgubljenost v Boga! Ves svoj jaz, vse svoje lastno je izginilo, se je pokončalo, pogubilo in pomorilo. Nič sedaj ni nič; vse je pa vse. Nič je sedaj vse, je tako rekoč Bog postal. Kakor se je takrat, ko se je naše odrešenje godilo, Bog tako rekoč vničil, da je človek postal, da se je vse v nič spremenilo; ravno tako se zdaj godí, ko se človek z Bogom zedinja, da se nič razdira, in iz nič vse postane, da človek, ki je sam na sebi revni nič, ves Božji, tako rekoč Bog postane. Ker je Bog človek postal, zamore torej tudi človek Bog postati, in to se le v tem godi, ko se človek z Bogom zedinja. Se ve, da to se le v duhovnem pomenu zastopi, da kakor Bog ne more nikoli neskončnosti in svojega veličastva zgubiti, ravno tako tudi končni človek ne more nikoli Bog v pravem bistvenem pomenu postati, ampak človeška svetost le v tem

obstoji, da človek svojo voljo z Božjo voljo zedini: „Bodite sveti, kakor je vaš Oče v nebesih svet“; pravi Jezus sam.

Tretjič pomisli, kaj sveti Janez v pričetku svojega evangelija govori: „Beseda — Božji Sin — je meso postala, in med nami prebivala“. — „Vsi, kateri so ga — Jezusa — sprejeli, zamorejo otroci Božji postati“.

Četrtič pomisli, kar nas skušnja uči od tega prevzvišenega stanú, kolikanj ljudi obojnega spola, vsaktere starosti, ki so na tem šumečem svetu med vihranjem silovitega morja skušnjav živeli, je sladkost takega čudovitega življenja okusilo. Še celo nejeverniki in zaničevalci svete vere se čudijo takemu obilnemu in nezmotljivemu dušnemu miru, taki popolnoma krotkosti, udanosti in zedinjenju z Bogom v serčnosti, neobupljivi stanovitosti keršanskih vitezov, svetih mučencev in spoznavalcev. Jezus je v njih sercih stanoval, in jih je tako serčne in terdne storil, da se niso kar nič prestrašili ne ognja, ne vode,

ne nobenega terpinčenja; ampak so bili vsi mirni, pokojni in stanovitni, ker je Jezus v njih počival. Kadar Jezusa v Zakramentu svetega Rešnjega Telesa prejmemo, takrat naj se v nas vse to ponavlja, takrat naj bo pravi mir, nedeljska tihota v nas in mi v njej mirujmo.

M o l i !

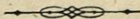
O Jezus! tudi molitev in dolžno zahvalo, čisto vse le tebi izročim, in kličem s psalmistom: **Zdaj hočem spati, o Gospod!** in mirovati v tebi; ti si moja nada in vse moje upanje! **O Jezus!** kadar sem jaz ves tvoj in tebi vdan, takrat si tudi ti moja bramba in terdnjava! **O Jezus,** moli, hvali, daruj, poveličuj, časti, ljubi in živi ti v meni, obdelaj ti mene, tako bo vse prav storjeno. **Ne daj se več motiti, nobena reč naj**

ti več ne nasprotuje; ves moj jaz naj poneha in pogine, in naj se čisto s tabo zedini in sklene. Reci, o Gospod, da naj se tako zgodi!

Ti Gospod si veličasten in mogočen; ti si edini ljubljenec, ti si ženin moje duše; ti jo loči od posvetnega šuma in hruma in jo popelji v dušno samoto, da se samo s taboj peča, tebe poljubuje, se v tebi razveseljuje, in — kakor nevesta v visoki pesmi — v svetem zedinjenjem s tabo se znajde v pravem zavetji — v pozemeljskem raji.

Hvaljen bodi Gospod, moj Bog! (Psalm 143, 1.)

Oče naš. — Češena Marija. — Čast Bogu.

**Bogoljubna duša! Jezus te vedno
bolj rani z nar čistejšim ognjem
beške ljubezni.**

Sam Jezus zate se bojuje,
Ter sercu tvojemu veljuje:
Ak' hočeš serce moje biti,
Ne daj se svetu premotiti.

XIV. Bogoljubna duša! Jezus te vedno bolj rani z nar čistejšim ognjem nebeške ljubezni.

Lahko si misliš Jezusa kakor strelca, ki dušo z ognjenimi pšicami nebeške ljubezni strela, in serce z ognjem svoje ljubezni vedno bolj rani. Zakaj ljubezen je v resnici duhovno življenje.

Glej, kako so ljubeznjivi angelji pridni pri tem imenitnem delu Božje službe: eni deržé serce, da bi ga gotovo pšice nebeške ljubezni zadele; eni pa odpravljajo tisto nevarno posvetno in meseno zaljubljenost, da bi satan nikoli več ne mogel to Bogu posvečeno serce s strupenimi pšicami sveta in mesa zadeti in raniti.

Premišluj!

Pervi č pomisli, kako nespametna je posvetna in mesena ljubezen. Kako

je vendar mogoče, da žlahtno serce, ki je gotovo za kaj boljšega in višjega stvarjeno, ki je prave sreče žejno in lačno; da neumerjoča duša s svojimi zmožnostmi: razumnostjo, voljo in vestjo, bi se zamogla tolikanj premotiti, da bi se v nečimerni svet ali v to zemljo, v zapeljivo meso ali v tolikanj strupeni greh prevzetnosti zaljubiti mogla. To bi se ravno tolikanj hotlo reči: da riba na suho hiti, da ogenj po vodi hrepeni, da lačni kamnje jé, da žejni blato pije.

Vse posvetno in meseno gnanje in neberzdane strasti človeka slabé, tlačijo in potarejo, ga skrunijo in njegovemu večnemu namenu nasprotujejo, njegovo duhovno življenje pokončajo in mu nebesa zapérajó. Pa mu tudi tega ne dajo, kar je on v njih iskal in zahteval; ampak pusté mu dušo in serce prazno in pusto; lakote in žeje po boljšem spoznanji mu ne morejo potolažiti; in mu razderó nar plemenitniše duhovne zmožnosti; ga storijo živinčetu enakega, in mu prinesó strup, smert in pogubo.

D r u g i č pomisli, da pravo modrost najdeš, kadar Boga prav ljubiš. Kakor je nar večji neumnost in zmešnjava svojo nar hujši nesrečo, greh, ki je dušna smert in poguba, ljubiti; ravno tako je pa tudi prava modrost, Boga ljubiti, ki je že sam na sebi nar večja dobrota in lepota, plemenitost in veljavnost in vse, kar je ljubezni vredno, v sebi zapopade. Glej, duša! le Božja ljubezen se spodobi tvoji vrednosti, tvoji častitljivosti, tvoji visokosti in neumerjočnosti, tvojemu namenu in poklicu; le Božja ljubezen je primerna tvojemu spoznanju in tvojim željam. To je prav in se spodobi, to je red in modrost, da le edino Boga ljubimo; zakaj ni mogoče kake stvari najti, da bi zaslužile višje cenjene, bolj ljubljene biti, kakor Bog; on sam je nar višja in vesolna dobrota, on sam vse neskončno popolnoma bitje, on sam vsa ljubezen in milost: zato moramo pa tudi po vsi pravici njega samega ljubiti.

Tretjič pomisli, kako potrebna ti je ljubezen do Boga. Božja ljubezen se od duhovnega življenja ne da ločiti. Našemu duhu je že to lastno, da vedno po višjem in boljšem hrepeni, in se hoče z vsim soznaniti, kar je kaj bolj popolnoma, kar je lepega ali plemenitega, častitega ali zveličavnega. Kako bi bilo toraj mogoče, da bi po Bogu, ki je vsa dobrota in popolnomast, ne hrepeneli, njega ne ljubili?

Četertič pomisli besede: „Bog je ljubezen, kdor v ljubezni ostane, v Bogu ostane, in Bog v njem“. Tako se v resnici godi, da razsvetljena in s spoznanjem obdarovana duša je le gola ljubezen do Boga, okusi in čuti pomenljivi zapopadek tega, kar sveti Avguštin pravi: „Ti si nas, o Gospod! zase vstvaril; in naše serce nima pokoja, dokler v tebi ne počiva“. — Naše spoznanje in naše želje nimajo mirú, ne pokoja, ne nasitenja, ne zadovoljnosti, kakor samo pri Bogu in v Bogu. Bog sam jih zamore utolažiti in napolniti,

ker si nič boljšega, nič popolnišega misliti ne moremo, kakor kar je Bog. Kjer ljubezni Božje ni, je revšina, siromaštvo, uboštvo, pomanjkljivost, poguba in smert; kjer pa ljubezen Božja vlada, je bogastvo, obilnost, veselje, zveličanje, življenje in nebesa, vse se znajde na tej stopnji, kolikoršna je ljubezen. Jezus pravi duši: „Njej je veliko odpusenega, ker je veliko ljubila!“ Jezus je vprašal Petra: „Ali me ljubiš? me bolj ljubiš, kakor té?“ — Ljubezen Božja ostane zmirom podlaga in vir vse dobrote, pričetek in dokončanje, setev in žetev, časno in večno življenje.

M o l i !

Pridi, sveti Duh! vžgi serca vernih z ognjem svoje ljubezni!
O Jezus! ti si prišel na zemljo ogenj prinest, in hočeš, da Božji, nebeški ogenj povsod požiga! **O** le nanašaj ognja tvoje ljubezni

vedno več in več v moje serce, da bi se prav vnelo in s plamenom gorelo. Rani, o Jezus! to serce, in mu zmiraj globokeje rane usekuj! O ljubeznjivi, nebeški, Božji, dobri strelec! streljaj in prestreli z veliko tisoč pšicami to serce, ki se je, oj! le predolgo časa tvoji Božji ljubezni ustavljalo. Vsa nezvestoba naj bo pokončana, vsa tebi nasprotna ljubezen zaterta! — O sladke, ljubeznjive, mi predrage rane! O ljube, v med pomočene pšice.

Ti pa, moje serce! povračuj to sladko in prijetno ranjenje, izstreljaj tudi ti v Serce Jezusovo neprenehoma veliko tisoč gorečih pšic blažene in preserčne ljubezni!

Dobro in zveličavno je, če se serce s prav veliko ojstrimi in ginljivimi pšicami ljubezni in bolečine presune, da le nar čistejša, Božja ljubezen ogenj v njem prižiga; zakaj bolečina serce čisti, ljubezen ga pa vnema.

O da bi jaz bil ves ljubezen, kakor jih je že veliko, ki so na tem svetu živeli, postalo gola ljubezen, kakor sveti Frančišek, sveta Terezija. — O vi angeli in svetniki Božji, prosite zame, da bi se tudi z mano tako že na tem svetu, že v tem življenju zgodilo!

O Jezus, vstrelj v moje serce žar Božje ljubezni, da pobegne ves hlapčevski strah, kterega vir je greh, da me napolni le Božji strah, kterega vir je mir in ljubezen.

Ljubezen je sad žive vere, zaklad našega upanja in globočina usmiljenja. Ljubezen je morje ponižnosti in neusahljivi studenec Božjega razsvetljenja in spoznanja.

Ljubezen je Božji ogenj, ki vedno gori, in kolikor bolj se vnema, tolikanj več požiga.

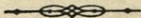
Stan ljubezni je angeljski stan.

Bog sam je ljubezen in napolni vse, kateri ga ljubiti hočejo, s svojo sveto ljubeznijo.

Užgi me, o Jezus! s svojo sveto ljubeznijo!

Hitro me usliši o Gospod! moj duh omaguje. (Psalm 142, 7.)

Oče naš. — Češena Marija. — Čast Bogu.

**O Duša! zdaj ti Jezus pošilja
svojega svetega Duha in ti goreče
jezike vžiga.**

Ko serce Jezus zdaj objame,
Gorečnosti se žar vname.
Budí, živí ga sam in greje,
Da koperni Serafske žeje.

XV. O Duša! zdaj ti Jezus pošilja svojega svetega Duha in ti goreče jezike vžiga.

Serce Jezusovo je še bolj, kakor se po navadi mála, luč in ogenj, ravno tako podoba naj tudi duša, ktera Jezusa ljubi, očitno naznanja. Goreč plamen je podoba take bogoljubne duše, ki neprenehoma k nebesom puhti, k Bogu hiti. Bog zdaj postane solnce njenega duha, duša pa luč in ogenj.

Angelji se zdaj veselé in z gorečim plamenom bogoljubne duše tudi svoje plamene molitve in zahvale zedinjajo.

Premišluj!

P e r v i č pomisli, kar Gospod pravi: „Jaz sem prišel na zemljo ogenj prinesť, in hočem, da se ta ogenj zelo razširja, da povsod vžiga!“ — da tedaj ogenj nebeške ljubezni zemljo v nebesa spremi — da tako nebesa na zemlji postanejo.

Drugič pomisli, kaj čudovitega se je binkoštnih praznikov v Jeruzalemu godilo, kako da je Božji sveti Duh, ki je ljubezen in moč Božja, očitno v podobi ognjenih jezikov nad apostelje prišel. Aposteljni so potem vsi ognjeni postali, se po vsem svetu razširjali in povsod kakor ognjeni jeziki, kakor ljubeznjivi plameni ogenj nebeške ljubezni vžigali.

Tretjič premišluj Serce Jezusovo, kakor se v podobi naznanja ali kakor je samo na sebi gola ljubezen, čist ogenj ljubezni. Jezus je le sam ogenj in plamen ljubezni; kar on dela, govori ali terpi, vse se le iz ljubezni zgodi in sicer iz ljubezni do tebe.

Četrtič pomisli, kako se ogenj nebeške ljubezni od ognja poželjivosti razloči. Ogenj poželjivosti divja, razsaja in pobija, požiga, pokonča in razdera: človeka v satana, svet pa v pekel spreminja! — Ogenj nebeške ljubezni pa milo in krotko na kviško puhti, se sicer razširja in gori, pa ne požiga,

ampak oživlja, ohrani, oblaži, posveti in popolnoma stori: iz človeka angelja; iz sveta nebesa naredi! — Ogenj se zmirom znajde v človeku, brez ognja nobeno človeško serce ni. Ti ognjeni plameni pa prihajajo ali od Jezusa iz nebes, ali pa iz pekla in od poželjivosti. Oj duša moja; kaj se obotavljaš? Izroči vse svoje serce ljubemu Gospodu, milostljivemu Jezusu, da ga on sam z ognjem nebeške ljubezni vžiga. To je tisti ogenj in plamen, ki ugasne vročino poželjivosti. Kakor z žebeljem žebelj izbijež, ravno tako ogenj Božje ljubezni prežene ogenj posvetne in nečiste ljubezni.

M o l i !

O Jezus! ti ljubezen moje duše! vnemi in vžgi moje serce z gorečim plamenom svoje ljubezni! daj da se sežgem in zgorim v tem plamenu, da se ves v pepel spremenim; potem naj

pa iz tega pepela boljše in novo serce vstane! Ves naj bom pretopljen; ves predelan in pre-narejen; naj se nar pred to staro serce v peči tvoje goreče ljubezni čisto vse sežge, grešna rija pokončá, da nič več posvetnega in mesenega blata na njem ne ostane: da bi to očišeno in ponovljeno serce zanaprej nič družega ne doprinašalo, kakor vedno živo podobo zveličavne večnosti oznanovalo. O da bi zamogel ves nebeški postati, duhovno življenje živeti in duhovno jed uživati: o da bi vse moje misli in želje le nebeške bile; o da bi le duhovni jezik, le duhovne roke in noge, le čiste oči nedolžne golobice, angeljski vid imel! O moj preljubeznjivi Jezus, pohlevno

te prosim, ostani pri meni in stanuj v mojem srcu kakor v svojem poslopji, da me žarki tvojega veličastva oveselé in milostljivo obogaté.

O Jezus! ti moja ljubezen, moja presladka ljubezen! ti luč in ogenj in vedno huji luč in ogenj! **O** ko bi zamogel, kakor tisti čudoviti ternjev germ, vedno svetiti in goreti, in se vendar ne sežgati, da bi se Gospod vedno v meni prikazoval, iz mene govoril in delal, in v meni stanoval! Ali pa da bi gorel in zgorel na altarji ljubezni v samih plamenih ljubezni: **O** da bi zamogel, kakor luč in ogenj vse ljudi na svetu okoli sebe razsvetiti in ogreti, oživeti in vžgati. **O** da bi mi nikoli ta luč ljubezni ne ugasnila,

nikoli tema ne postala! Vse vode, vse britkosti, v resnici vse, vse naj olje postane, da ogenj té ljubezni vedno bolj vnema. Oh, Gospod! da in Amen.

Prižgi, o Jezus, tiste lučike, tiste lampice, ki se darovi svetega duha imenujejo. Razsvetli mojo pamet z darom prave modrosti in dobrega sveta, da spoznam, kar je v resnici pravo in dobro in tebi dopadljivo. Poterdi pa tudi mojo voljo z darom stanovitosti, da moč in terdnost zadobim v spolnovanji tvoje presvete volje.

Uči me spolnovati tvojo voljo, ker moj Bog si ti. (Psalm 142, 10.)

Oče naš. — Češena Marija. — Čast Bogu.

Bogoljubne duše Bog obiše.

Podoba Božja v serc' kraljuje.
 Sovražnik ga ne zapeljuje.
 Boga zdaj serce če vživati.
 Ter z Jezusom se radovati.

XVI. Bogoljubne duše Bog obiše.

V čistem in dobrem zerkalu se vidijo podobe in obrazi vsakterih reči tako živo, kakor da bi ne bile zunaj, ampak noter v zerkalu.

Ako je duša človeška čista in pokojna, kakor svitel verh pohlevno tekečega potoka; takrat se prikaže podoba Božja že sama od sebe v njej. Ta podoba nas opomni na Gospodovo obljubo: „Bomo prišli in v taki duši stanovali!“

To čudo še celo angelje Božje moti: ter stermijo se skoraj spozabijo, da namestu Boga, pa podobo Božjo gledajo, ji cvetlice potresajo in vence pletejo.

Sveti angelj varh se posebno prizadeva dušo tako vravnati, da bi se podoba Božja v njej prav lepo vtisnila!

Premišluj!

Pervi č pomisli ljubeznjive namene Božje previdnosti. Božja podoba

se zdaj v človeku zopet prikaže, očitna, živa in delavna postane, da se zopet spoznati zamore.

Drugič pomisli, kako nezapopadljivo blaženost bogoljubne duše občutijo, kadar jih Gospod obiše. Zveličanje dušic, ktere Jezusa edino in serčno ljubijo, je tolikanj veliko, da ga posvetni in meseni ljudje ne poznajo in tudi zapopasti ne morejo, ker nimajo prave luči in tudi ne pravega upa od Boga: „Oko ni vidilo, uho ni slišalo, človeško serce ni občutilo, kar je Bog tem pripravil, ki ga ljubijo“.

Toliko zveličanje, kakor sveti Avguštín pravi, se ne da zapopast v veri, ne doseči v upanju, ne z ljubeznijo objeti; ter preseže vse naše želje in nade. Mar bi smeli zavolj tega obupati? Nikakor ne. Ako ravno mi takega zveličanja zapopasti ne moremo, ga pa vendar zamoremo si pridobiti in uživati. V nebeškem raju take bogoljubne duše se Jezus vedno bolj zaupljivo bliža, odgerne zagrinjalo vere, in se ji od

obličja do obličja gledati daje. Še celo svoje Božje bitje takim pobožnim in ljubijočim dušam uživati daje. To bi bilo sicer že zadosti k zveličanju; pa on hoče še tri Božje osebe: Boga Očeta, Sina in svetega Duha tako živo duši pokazati, da bi skoraj menil, da jih ni moč le samo viditi, ampak še celo prijeti.

M o l i !

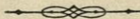
O Bog! se smem mar prederzniti in te pobleвно prositi, da tudi v mojo dušo prideš in jo tako čudovito in milostljivo obišiš! Posebno te pa eno prosim, dodelaj svoje delo! ponovi svojo podobo v mojem sercu, da ves svet to spozná in te časti! Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu. Amen.

Vstani, vstani, duša moja! Glej po Božji podobi si vstvarjena.

Trojedini Bog sam je svoj obraz v te vtisnil, te v pravi pravičnosti in nedolžnosti vstvaril. In ako ravno bi bila po grehu pogubljena, sam Božji Sin te je s svojo rešnjo kervjo odrešil, in ti neskončne gnade v svetih Zakramentih zapustil, ktere ti sveti Duh vliva in množi, da bi te iz pregrešnega spanja zbudil, te očistil in posvetil, te zopet z Bogom zedinil in Božji obraz v te vtisnil. O hvali, hvali, duša moja trojedinega Boga: Očeta, Sina, in svetega Duha.

Gospod! kaj je človek, da se mu razodevaš; ali Sin človekov, da ga čislaš? (Psalm 143, 3.)

Oče naš. — Češena Marija. — Čast Bogu.

O blaga duša! Jezus te
venča.

Kdor Jezusu se ves daruje,
Ter v križu k njemu le zdihuje,
Imel bo dušno tu sladilo.
In večno tudi tam plačilo.

XVII. O blaga duša! Jezus te venča.

Tako na priliko bi se nar bolj očitno dalo pokazati to praznično posvečevanje, to veselo plačilo, ta nar višja nebesa, Bog sam. Ker druge znamenja: luč, blišoba, oljkine vejice, lorberjevi venci, zmagovalni kinči . . . so le tega slab spomin. Blaženost v Bogu se zdaj že na zemlji znajde: zemlja se tako rekoč v raj spremeni. Kdor v takem zveličanju tukaj na zemlji živi, si zamore nekoliko misliti prijetnost in blaženost večnih veselic v nebesih — pri Bogu v nar večji dobroti.

Ljubi angelji so kaj pripravni pri svojih delih v nebesih: glej! nar večji veselje jim je, viditi, kako se ljudje v zveličanje sprejemajo, in spraznjene sedeže zaverženih angeljev si vlastujejo.

Premišljuj!

Pervi č pomisli, kako malo časa terpljenje in vojskovanje na tem svetu terpi.

Tukaj se le malo časa terpi, nikoli ne dolgo; in ko bi kdo ves čas svojega življenja terpel, bi tudi to ne bilo dolgo, ker mine; in ko bi bilo terpljenje tudi v resnici dolgo, vendar proti večnosti nič ni. Slušaj, kaj pravi sveti apostelj: „Vse časno terpljenje ni nič proti tistemu veselju, ki ga je Bog pripravil tem, ki do konca zvesti ostanejo in se zveličajo“.

Drugi č pomisli, kakor je večnost neskončna, je tudi plačilo, veselje, zveličanje neskončno: brez konca — večno zveličanje!

Tretji č pomisli preobilno plačilo: nar večjo dobroto, Boga samega, ki vse v sebi zapopade, kar je nar boljšega, nar popolnišega, nar ljubeznivšega, nar blagejšega, kar se misliti, želeti in posesti zamore! To so popolnomasti, ki

vsaki um, vsako voljo, vsak spomin, vsakega duha razveseliti, zadovoliti, umiriti, in neskončno zveličavnega storiti zamorejo.

M o l i !

O Jezus! ko bi jaz mogel ta blagi stan doseči, potlej bi hotel le prepevati in hvaliti, se veseliti in slaviti in večno klicati: „Kaj bom Gospodu povernil za tolikanj milost, s katerimi me je obdaroval?“

O kako milostljiv je Gospod, ki je nam take reči pripravil! Ter molim in hvalim Gospoda, ki me je iz tako visocega namena vstvaril. Zahvalim za odrešenje iz pogube, ki nam jo je greh nakopal; zahvalim tudi za zmožnost, da se zopet zveličati morem. Hvala in slava zmagovalcu čez smert in pekel, nebeškemu Odrešeniku!

Soglasno s 24 starašini pred sedežem Božjem čem prepevati: „Hvala in slava, modrost in moč, božestvo in oblast“ bodi zmagovalnemu in veličastnemu Jezusu vso večnost! Amen.

O vi zveličani zmagovalci v cerkvi Božji, ljubi svetniki! ki ste svoj namen dosegli in se zdaj v nebeškem raji veselite! o pomagajte nam, sprosrite nam gnado, da se tudi mi zveličamo, kakor ste se vi! — No — urno zopet na delo — k terpljenju — na vojskovanje — v solzno dolino.

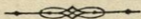
Venec zmage moremo doseči, naj velja kar hoče. Ne ustrašimo se ne križa ne terpljenja, ne strele ne meča. Jezusa nasledujmo. Recimo s sv. Petrom, pa s ponižnim in na Božjo pomoč zaupljivim

sercem: „Gospod! jaz tebe zatajil ne bom, ako imam tudi v smert s tabo iti.“ Ali pa s sv. Tomažem: „Pojdimo tudi mi, da umerjemo ž njim.“

Kdor z Jezusom umerje, bo tudi z Jezusom živel. Kdor z Jezusom terpi, bo tudi z Jezusom oveseljen. Kdor bo z Jezusom križan, bo tudi z Jezusom kronan. Svetniki so Jezusa posnemali; posnemajmo jih tudi mi, da bomo ž njimi v nebesih oveseljeni.

Od solnčnega vzhoda do zahoda bodi hvaljeno Gospodovo Imé! (Psalm 121, 3.)

Oče naš. — Češena Marija. — Čast Bogu.

Ženitnina Jagnjetova.

Oko na svetu ni sledilo,
 Človeško serce ne čutilo,
 Kaj je nebeška domovina,
 Kaj Jagnjetova ženitnina.

XVIII. Ženitnina Jagnjetova.

Kakor je v svetem pismu s čerkami zaznamnjano, bi zamogli tudi to ženitnino, to je ženitnino Jagnjetovo, orisati in očitno naznaniti; pa vsaka podoba bi bila preslaba in bi pravega pomena nam ne dala.

Ta podoba Jagnjetove ženitnine naj nam bo le spomin na besedo Božjo, kakor se bere v evangeliji, v skrivnem razodenji, v listih aposteljnov in v spisih cerkvenih učnikov.

Brez podobe Jezus dá duši več, kakor si misliti ali naznaniti zamore.

Sveti angelji se veselé na ženitnini Jagnjetovi — dajejo njegovo kri piti — in se ozirajo z nebeško radostjo na to delo Božje ljubezni, ki je zdaj dopolnjeno in ovenčano.

Premišluj!

Pervič pomisli neizmerno ljubezen Božjo do ljudi. Stermeti moramo

in z začudenjem klicati s kraljevskim prerokom: „Kaj je vendar, da Bog tako človeka povikšuje, da ga skoraj angeljem enakega dela, tako imenitne namene ž njim ima, da ga k tolikemu veselju kliče, k ženitnini Jagnjetovi vabi in ga le zase imeti hoče?

Drugi č pomisli popisovanje nebes in Jagnjetove ženitnine, kakor se najde v skrivnem razodenji in v družih enakih spisih, ali pa v svetih ali družih duhovnih bukvah. Ni častitljivšega, ne veličastnišega, ne prijetnišega, ne ljubeznivšega, kakor ženitnina Jagnjetova! O kako otročje in nemarno je zaželjenje in zahtevanje duše, ktera je vsa pozemeljskemu vdana! O človek, kaj laziš po zemlji in se nad njo oveseljuješ? Poglej in premišljuj obilne nebeške prostore; povzdigni svoje oči, poglej solnce, mesec in bliskeče zvezde! in to je še le vnanja lepota; kar je v nebesih, se zdaj še ne da viditi, ne zapopasti, ne razumeti, je nam za zdaj še prikrito. Poslušaj, kaj v tej zadevi sveti Bernard govori: (List 114.)

„V resnici to je pravo in edino veselje: blaženost stvarnikova bo nekdanj tudi naša blaženost, ki smo njegove stvari. In če jo boš tudi ti nekdanj dosegel, nihče ti je ne bo mogel vzeti. In če z njo hočeš (to sedanje) priličevati, se ti (to sedanje) vse spremeni: veselje v žalost, sladkost v britkost, lepota v gnjusobo, ljubeznjivost v ostudnost in vse sicer veselo ti bode zoperno.“

„Če nebo pogledam, se mi zemlja studi“, pravi sveti Ignaci Lajoljan. In sveti Avguštin kliče: „Moj Gospod! če ti nam tolike reči skažeš, dokler smo še v ječi, kaj boš nam še le v svojem poslopji delil? Ker so že te reči, ktere pobožnim in hudobnim sploh deliš, tolikanj dobre in prijetne: kakošne morajo še le tiste biti, ki si jih le samo pobožnim prihranil? Če so tvoji darovi in tvoje milosti, tako mnoge in brezštevilne, ki jih zdaj prijatlom in sovražnikom deliš: kako velike in brezštevilne, prijetne in ljubeznjive bodo

potem še le tiste reči, s katerimi boš le edino svoje prijatelje obdaroval? Ako tako deliš ob dnevu joka; kaj bo še le na dan ženitnine?“ Ko to slišiš, moja duša? mar ne boš klicala: „Blagor mu, kateri bo kruh (zveličanja) v kraljestvu Božjem užival!“

Ko je kraljica iz Sabe v poslopje kralja Salomona stopila, je ostermela od začudenja in veselja, ko vidi hišno svetovalstvo, lepi red kraljevih služabnikov, njih ponosnost in slovesnost; še bolj jo pa zamakne pričujočnost modrega kralja, in ko se zopet zave, pa zavpije: „Blagor tvojim ljudem in blagor tvojim hlapcem, ki zmirom tu pred tabo stojijo in tvojo modrost slišijo!“ (3. Kralj 10.) In vendar, o duša! vse to je le otročarija, je le zginljivost proti pričujočnosti Božji v gledanji neskončnega Boga.

Že zdaj nam samo spomin na Boga čudovito veselje dela! To jih je že veliko tisoč skusilo; to spričuje David v svojih psalmih, ki je v svojih

nar hujših skušnjavah le nekoliko tega nebeškega Božjega medú z vnanjimi ustnicami svoje duše skusil — in precej nar večjo sladkost in prijetnost občutil! „Na Boga sem mislil“, pravi on, „in sem bil oveseljen.“

Ko je ta veliki kralj Izraelski mislil, kako bi Boga zaužil, je začel od veselja prepevati: „Veseli me, kar mi je bilo rečeno: v hišo Gospodovo bomo šli“. Ravno to veličastno pesem kraljevega pevca je tudi sveti Alojzi, ko je umiral in od slabosti več govoriti ni mogel, prepeval: „Z veseljem“, pravi on, „z veseljem pojdemo tje“. In tako se je on, ko je umiral, nad polovico tega napeva razveseljeval. Zopet drugič, ko je bil David ves v nebesa zamišljen in ko se zopet zavé, poln veselja zakliče: (Ps. 83.) „Kako prijetne so tvoja prebivališa, Gospod vojskinih trum! Moja duša hrepeni, želi in koperni po preddvorih Gospodovih! Moje serce in moje meso se razveseljuje v živem Bogu! Blagor njim, ki v tvoji

hiši stanujejo, ter te vedno hvalijo! En dan v tvoji veži je boljši od tisoč!“ To se razvidi, zakaj je pobožni David tolikanj goreče po nebesih zdihoval: Kdaj bom prišel, in se pred tvoje obličje prikazal? To hrepenenje po nebeški domovini, ker je on blaženost svetnikov že tukaj nekoliko okusil, je v njem tako močno postalo, da ga je terpinčilo in z žalostjo obdajalo, da se mu je nad vsem posvetnim gnusilo in studilo. Še celo jed ga ni več veselila; več je jokal ko jedel, in v časih je bil tako od žalosti presunjen, da so bile solze njegova edina pijača. Ker je pa on vedno tako goreče po gledanji Božjega obličja hrepenel — so mu zato nekteri očitali: „Kje je tvoj Bog?“

Ako so se že v tej solzni dolini nektere pobožne duše tako sladko razveseljevale pri samem spominu Gospodovega veselja, in so že v teh umišljenih nebesih bile vse blažene in srečne, kako srečni in blaženi so še le izvoljeni

v resničnih nebesih! kako se v Gospodu veselé!

Že zdaj ne moremo drugač, kakor da to, kar je častitljivega in ljubeznivega radi imamo, kakor hitro spoznamo! O kako bo pa še le, ko spred nas vsako zagrinjalo zgine, oveza od oči pade, stena se podere, vsa daljnost mine, vse telesno neha, vera in upanje se v gledanje, posestev in v uživanje spremeni! „Ko se bo prikazal, bomo mu enaki; ker ga bomo videli, kakoršen je“. O kako bomo potlej ljubili, se veselili in blaženi postali! Da, to je potlej življenje veselja — to so nebesa — to je večno življenje, čisto zveličanje — pravo po okusu in skušnji potrjeno preobilno zveličanje — blaženost Božja!

M o l i !

O moj Jezus! **O** neizmerna ljubezen! — Oj mi zamoremo le stermeti, moliti in hvaliti — pri spominu takih obljub, takega nada,

take prihodnosti! O kako preobilno odškodovanje! kar bi bil kdo iz ljubezni do tebe zapustil, več ko stoterno mu je povernjeno. O Gospod, daj, da bi se vse to v meni zgodilo! O dodeli mi milost, da se vseh tvojih obljub vdeležim! „O moj Bog! sam sebe se mi daj! glej, jaz te ljubim — in če te premalo ljubim, daj, da te bolj ljubim! Jaz ne morem zapopasti, kolikanj mi še potrebne ljubezni manjka! Samo to vem, da mi brez tebe ni dobro biti, ne mojemu notranjemu ne vnanjemu; zakaj vsa obilnost v družih rečéh, kar ni moj Bog, je sama revšina“.

„O naj občuti in poskusi moja duša in moje serce le prekrasno moč tvoje ljubezni! Dodeli, da iz ljubezni do tvoje ljubezni živim

in umerjem in da ves poln ljubezni postanem!“

O ljubezen! o preobilna ljubezen! Kako vreden, si ti, moj **Bog**, da te vsakteri iz vseh moči in čez vse ljubi! **O** da bi te jaz tudi tako ljubiti zamogel, o moj **Jezus!** ti si zveličar ljubijočih, in ljubezen zveličanih! **Daj**, da me moč tvoje ljubezni požuga, da iz ljubezni do tvoje ljubezni živim in umerjem, ker si ti iz ljubezni do moje ljubezni zame umerl! **O** neskončna dobrota **Božja!**

O Gospod! naj se vname moje serce od tvoje nebeške ljubezni, da samo tebe ljubim, in te čez vse ljubim, zato ker si ti vse časti in ljubezni vredna dobrota in lepota.

Daj, Gospod! da me ta ljubezen s tabo zedini in k pravi popolnomasti pripelje; ker pa prave popolnomasti na tem svetu doseči ne morem, pomagaj mi, da moja duša vedno po višji stopinji popolnomasti hrepeni, in se tako prestopa od popolnomasti do popolnomasti v veselem razveseljevanji Božjega razodenja. Kakor sveti Pavel govori: da ne kakor popolnoma, ker je prejel, ampak zato hodi za Kristusom, da bi znabiti spoznal, kakor je on spoznan. (Phil.)

O Jezus, ljubljenec mojega serca — moje duše, — daj mi gnado, da svoje dni v premišljevanji in ogledovanji Božjega kraljestva preživim, in v dušni samoti nebeški raj osledim.

„Bog je ljubezen! Kdor v ljubezni ostane, ta ostane v Bogu, in Bog v njem!“ Amen.

Bodi hvaljeno Gospodovo Imé; od zdaj in na vekomaj! (Ps. 113, 2.)

Oče naš. — Češena Marija. — Čast Bogu.

Pozdravljenje Jezusa.

Jezus! bodi triintridesetkrat pozdravljen, ker si triintrideset let na svetu živel.

1. O Jezus, beseda in podoba nebeškega Očeta! vtisni v mojo dušo tudi tvojo podobo, in ponovi v mojem oserčji ljubezen sv. Duha.

2. O Jezus! neomadežvano Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; očisti tudi mene, o milo, o krotko Jagnje, od vseh mojih grehov.

3. O Jezus! ti večna modrost in učenost; ugasni v meni posvetno modrovanje in prižgi mi spoznanje tvojega svetega križa.

4. O Jezus, dober pastir; napasi mojo dušo s tvojim Rešnjim

telesom in napoji jo s potoki tvojih milost, in srečen bom.

5. O Jezus, moj Bog in Gospod! uči me tvojo sveto voljo spolnovati.

6. O Jezus, solnce pravičnih! razsvetli me s tvojo sveto gnado, da pridem k tvojim prebivališem.

7. O Jezus, moj Gospodar! ti me uravnaj, da spolnujem postavo tvoje ljubezni.

8. O Jezus, moj varh! ti me zavaruj pred sovražno silo.

9. O Jezus, moja moč! daj mi premagati vse skušnjave.

10. O Jezus, moja bramba! ti me sprejmi v svoje zavetje.

11. O Jezus, moja tolažba v britkostih! daj mi v tvojih svetih ranah mirno počivati.

12. O Jezus, kralj miru; podeli nam svoj nebeški mir.

13. O Jezus! zgled popolnomasti! stori, da se prizadevam biti popolnoma, kakor si ti popolnoma.

14. O Jezus, pot, resnica in zveličanje si ti! pripelji me v večno zveličanje.

15. O Jezus, skala sv. vere! poterdi me v sv. veri.

16. O Jezus moj up in moja nada! edino nate zaupam in ne bom osramoten.

17. O Jezus, moja predobrotljiva ljubezen! o, da bi le tebe in čez vse ljubiti zamogel!

18. O Jezus, luč sveta! razsvetluj tudi mene, da studim in sovražim greh, in le nebeške resnice išem.

19. O Jezus, zdravnik moje duše! zaceli rane, ki mi jih je greh vsekala.

20. O Jezus, moj sodnik! sodi me milostljivo in reci mi: „Tebi so tvoji grehi odpušeni.“

21. O Jezus, naš srednik! sprijazni me s svojim Očetom.

22. O Jezus, naš kralj! sprejmi me v svoje kraljestvo.

23. O Jezus, Sin Davidov! usmili se me! stori, da te gledam.

24. O Jezus, vir življenja! daj, da jaz v tebi živim, in ti v meni.

25. O Jezus, kruh angeljski! nasiti me z nebeško mano.

26. O Jezus, moj Oče! daj mi nebeško dedšino.

27. O Jezus, ženin moje duše! glej, ti si moj, jaz sem tvoj.

28. O Jezus, moj odrešenik!
glej tvoja lastnina je moja duša
in moje telo, ker s svojo Rešnjo
kervijo si me odkupil.

29. O Jezus, moj zveličar!
zveličaj me.

**30. O Jezus, veselje mojega
serca!** obiši me, in stanuj v mo-
jem sercu.

**31. O Jezus, moj odgovor-
nik!** ti me zagovarjaj!

**32. O Jezus, bliš večnega
Očeta!** sprejmi me v nebeško
veselje.

**33. O Jezus, začetnik in ko-
nec!** dopolni ti moje zveličanje.

Zdihljej k Jezusu.

Se odperla so nebesa,
 Glej! že Kralj nebeški gre;
 Duša, vzdigni se 'z telesa
 In nasiti si željé!
 Truma angeljev se zbira
 Tam na altarju, moli Ga;
 Tam studenec gnad izvira!
 Glej tam svoj'ga Ljubega!

Oh, ne čakaj, Jezus mili!
 Pridi, pridi, ljubi moj!
 Prosim, naglo se usmili
 Mene — skleni se z menoj!
 Res, Gospod! da nisem vreden,
 Da pod mojo streho greš;
 Kak pa tebe sem potreben,
 To nar bolj le sam Ti veš.

Sej ne morem več živeti,
 Če ne prideš, o Gospod!
 Tebe serčno čem objeti,
 Jaz popred ne grem od tod,
 Toraj, Jezus ljubeznjivi!
 Pridi, in nasiti me,
 Da v ljubezni neugasljivi
 Večno s Tabo sklenem se! Amen.

Čast Bogu na višavah!

**Angeljska kaditev
Je kristjanov molitev,**

Psalm 107.

„Pripravljeno je moje serce, o Bog!“
— „Slavil te bom, Gospod! med ljudstvi, in hvalo ti prepeval med narodi“. —

„Ker večja ko nebesa je tvoja milost, in do oblakov seže resnica tvoja“. —

„Povzdigni se, o Bog! — da bodo rešeni tvoji ljubi. Pomagaj s svojo desno in me usliši!“ —

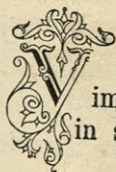
„Kdo me popelje v terdno mesto? Kdo me popelje v nebeški Jeruzalem ali v sveti raj?“

„Ali ne ti, o Bog! — Ti nam pomagaj iz stiske. Ker nečimerna je pomoč človeška.“

„Z Bogom bomo močno delali; in on bo pokončal naše sovražnike; ter razkropil vse skušnjave.“

Jutranja molitev.

imenu Boga † Očeta, in † Sina
in sv. † Duha. Amen.

Vsegamogočni večni, troje-
dini **Bog!** v ponižnosti te molim!
tebe naj hvali in povikšuje moj
duh, moje serce, moj jezik in moje
vse moči. Ti si moj **Gospod** in
moj **Bog**, o dobrotljivi **Jezus!** iz
vsega serca se ti zahvalim, da si me
to noč živega in zdravega ohranil,
da si vse hudo od mene odvernili.

V imenu svojega križanega Gospoda Jezusa Kristusa vstanem, ki me je rešil s svojo predrago kervijo, da me on tudi varuje vsega hudega na duši in na telesu.

O moj ljubeznjivi Jezus! ta dan bodi tebi posvečen; tebi darujem vse telesne počutke in dušne moči. Zdihljeji mojega serca naj le ljubezen do tebe naznanujejo! Vse, karkoli bom danes mislil, želel, storil ali terpel, naj se zgodi tebi v čast in po tvoji sv. volji. Le tebe hočem povikševati in moliti, le tebi vse dopadljivo storiti in v vseh rečéh le tebe častiti. Premilostljivi Jezus! poterdi me v tem sklepu.

Presveta Devica Marija, mati mojega ljubega Jezusa, vsi ljubi svetniki in angelji Božji! vaši

ljubezni se priporočim, prosite za me, da Božjo voljo prav spolnujem in si za časno in večno srečo goreče prizadevam, da bo v večnosti Jezus moje plačilo. Amen.

Večerna molitev.

O preljubeznjivi Jezus! zahvalim te za vse dobrote, ktere si mi danes in v vsem mojem življenji na duši in na telesu dodelil. Zahvalim te pa tudi, ki si me danes nevarnost in nesreč na duši in telesu obvaroval. Koliko se jih je morebiti z naglo neprevideno smertjo danes iz tega sveta ločilo, da so nepripravljeni stopili pred tvojo oestro sodbo! Odpusti mi, dobrotljivi Jezus, da sem ti za tolikanj dobrot le nehvaležnost

skazoval, in se še čez dan z grehom skrunil in omadeževal. Sramota obhaja moje obličje, če se spomnim svoje hudobnosti in svoje nehvaležnosti. Veržem se ti na kolena, in te ponižno prosim, o milostljivi Jezus, odpusti, odpusti mi vse pregrehe vsega mojega življenja! V tvojo sveto kri vtopim vse svoje grehe in hudobije, izbriši moj dolg, o Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ! Zdaj se pa hočem v resnici zanaprej vsega greha in grešne priložnosti skerbno varovati, in te nikoli več razžaliti. Amen.

K časti Matere Božje.

O prečista Devica Marija! zavolj tvojega nar svetejšega devištva in neomadežanega spočetja očisti moje serce, mojo dušo in

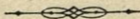
moje telo vse poželjivosti, vsega pregrešnega razveseljevanja in skrunjenja, ki bi me tebi in tvojemu preljubeznjivemu Sinu zopernega storilo. Naj me on čisti od dné do dné vedno bolj in bolj in naj mi da moč in gnado, da vreden postanem v vajno društev priti in se večno zveličati. Amen.

K časti angelju varhu.

O angeljci Božji! ker me je tebi Božja milost izročila, bodi moj varuh, razsvetluj in brani me, vodi in vladaj me. Amen.

K previdnosti Božji.

V vseh rečéh naj se zgodi, naj bo hvaljena in večno počešena nar pravičniša, nar vikša in nar ljubeznjivša volja Božja. Amen.

Sveta maša

Priprava.

Dobrotljivi nebeški oče! zdaj ti darujem tisto presveto daritev, ki jo je Jezus pri zadnji večerji postavil, na lesu sv. križa pa v spravo grešnega ljudstva doprinesel. Naj bo daritev te presvete maše tebi v čast in v zadostenje tvoje neskončne pravice, dušicam v vicah pa k rešenju iz njih terpljenja, moji duši pa k zveličanju, in terdovratnim grešnikom za spokorjenje, nejevernikom in krivo-

vercem pa za spreobrnjenje. Poslednjič vzemi, milostljivi Oče! to daritev kakor vedno zahvalo za vse meni in vsemu svetu dodeljene dobrote in milostljivo priprošnjo za vse naše dušne in telesne potrebe.

Z a č e t e k.

Pristopil bom v duhu k altarju Gospodovemu, premišljeval in pregledoval bom čudovite skrivnosti včlovečenja, terpljenja in vnebohoda našega ljubega Zveličarja Jezusa Kristusa. Pa me sramota obhaja, in skorej si ne upam oči povzdigniti proti nebesom, zakaj jaz sem grešni človek, in število mojih grehov je preveliko. Moj Bog! vpričo tebe sem grešil, vpričo tvojih angeljev

in svetnikov sem hudo storil. Pa ti, o Gospod! si poln milosti, in odpustiš grehe vsem, kateri te iz vsega svojega serca za odpušenje prosijo. Usmili se me tedaj in usliši me. K tebi vpijem v svoji revšini in le v tvojo milost stavim svoje zaupanje. Daj se omečiti z molitvijo svoje cerkve, ki za gnado prosi meni in vsem grešnikom. Oberni zopet svoje milostljive oči name, in daj mi življenje.

Vzemi nam, prosimo, o Gospod! naše grehe, da bomo vredni s čistim srcem stopiti v tvoje svetišče. Po zasluženji vseh tvojih svetnikov, zlasti tistih, ki so njih svetinje v tem altarji, te prosim, o Gospod, odpusti mi vse moje grehe.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozri se, o Gospod, milostljivo na svoje verno ljudstvo, ki zaupa v tvojo dobroto, in prosi za odpušanje svojih grehov. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

S l a v a.

Čast in hvala Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Molimo te in hvalimo te, o Bog! vsegamogočni Oče! in tebe, o Gospod, Jezus Kristus, edinorojeni Sin Božji, Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe svetá, ki sediš na desnici vsega mogočnega Očeta. Usmili se nas, ker sam si svet, sam Gospod, sam

nar viši s svetim Duhom v časti
nebeškega Očeta. Amen.

M o l i m o !

O Bog, kateri s prizanašanjem
in usmiljenjem svojo vsegamogoč-
nost nar lepši razodevaš, pokaži
obilnost svojega usmiljenja tudi
nad nami, stori nas močne na duši
in telesu, da bomo po potu tvojih
zapoved stanovitno hodili in se
tvojih nebeških dobrot in obljub
vdeležili.

Usliši milostljivo, o Gospod,
molitve svoje svete cerkve. Za-
volj zasluženja Jezusovega, zavolj
prošnje njegove deviške matere
Marije in zavolj priprošenj vseh
ljubih svetnikov dodeli milostljivo
odpušanje grehov vsem živim in

mertvim. Po Jezusu Kristusu,
Gospodu našem. Amen.

B e r i l o.

O Gospod! pri sv. kerstu sem
obljubil po naukih svete matere
katoliške cerkve živeti, se satanu,
prevzetnosti in zapeljivemu svetu
odpovedati, in tebi, o moj Bog,
samemu služiti. Kako nehvaležen
in hudih kazen bi bil vreden, ko
bi zoper to kerstno obljubo rav-
nal! Razsvetli in poterdi me, da
ohranim nauk in opominovanje
svete matere kotoliške cerkve ve-
dno v sercu in spominu, da zglede
tvojih ljubih svetnikov imam vedno
pred očmi in jih zvesto posnemam
v ponižnosti in krotkosti, v zmer-
nosti in ljubezni, v čistosti in
v vseh drugih lepih čednostih.

E v a n g e l i.

O moj Jezus! iz nebes si prišel, da si nas učil z besedo in z zgledom, kaj nam je verovati, upati in delati, da bomo sveti in zveličani.

Jaz imam terdno voljo, tebe posnemati. **O** moj Jezus! stori, da se moje serce vname od ljubezni do tebe, da se moja slaba volja popolnoma združi s tvojo sveto voljo, tako, da odslej tvoja sveta volja vodi vse moje misli, želje, besede in djanja. Veselo hočem sprejeti vse, karkoli bo tvoja Božja previdnost mi poslala in si hočem resnično prizadevati, da bi le tebi dopadljivo služil. **O** moj Gospod in Bog! poterdi me v tem sklepu.

V e r a.

Verujem v Boga Očeta, kateri vse s svojo modrostjo in milostjo vlada in ohrani.

Verujem v Jezusa Kristusa, kateri je pravi živi Bog, pa je tudi iz ljubezni do nas človek postal, da je nas s svojo smertjo na križi greha in večnega pogubljenja odrešil. Zdaj pa z Bogom Očetom živi in kraljuje in bo kdaj prišel vse ljudi sodit in po njih delih jim povernit. Kteri so dobro delali, bojo šli v zveličanje, hudobni pa v pogubljenje.

Verujem v svetega Duha, kateri nas razsvetljuje, k dobremu napeljuje in v dobrem s svojo gnado potrduje.

Verujem vse, kar je Bog razodel in nam sveta katoliška

cerkev verovati zapoveduje. V te in po tej sveti veri želim živeti in umreti, da zadobim odpušenje svojih grehov, po smerti pa združen z Božjimi svetniki k večnemu življenju vstanem. Amen.

Darovanje.

Gospod! vse je tvoje, kar je v nebesih in kar je na zemlji; ali jaz ti vendar hočem radovoljno sam sebe darovati in vekomaj tvoj ostati. Darujem ti v tvojo čast kruh in vino po mašnikovih rokah, ki bo oboje spremenjeno v telo in kri Jezusa Kristusa. Darujem ti pa tudi svoje grehe in napčnosti, ktere sem do zdaj storil, da naj jih na altarji sprave ogenj tvoje ljubezni požge in pokonča. Pridem še, kar imam dobrega, da

bi to še bolj očistil in posvetil, tebi
 dapadljivo storil in pomnožil. Da-
 rujem ti tudi vse pobožne želje
 tvojih služabnikov, vse potrebe
 svojih prijatlov in dobrotnikov, in
 vseh tistih, ki so me žalili, ali pa
 tistih, ktere sem jaz žalil, jezil
 in pohujšal, da mi vsi skup tukaj
 enako tvojo milost dosežemo, po
 smerti pa večno zveličanje. Amen.

S v e t o.

Večni Bog, nebeški Oče!
 prosimo te, napolni nas s svojim
 sv. Duhom, in povzdigni naše
 serca od pozemeljskih k nebeškim
 željam, da bomo vedno nate mi-
 slili in te povsod s sv. petjem
 hvalili, častili in molili.

Res je spodobno in dolžnost,
 ter prav in dobro, da ti hvalo

dajemo vsak čas in po vseh krajih, sveti Gospod, vsegamogočni Oče večni Bog! po Kristusu, Gospodu našem, po katerem angeljske trume svoje sv. Ime poveljujejo in hvalijo. Z njih glasom združeni hočemo enoglasno zdaj ti slavo peti in klicati: Svet, svet, svet si Gospod vojskinih trum! Nebo in zemlja sta polni tvojega veličastva. Češen bodi, ki pride v Imenu Gospodovem. Slava mu na višavah!

Spomin za žive.

Še bolj kakor hvalne pesmi, ti, o Bog, dopade, kadar tvoji otroci iz ljubezni, kakor izvoljeni v nebesih, eden za drugega molijo. Usliši tedaj, milostljivi Oče! našo ponižno molitev, ki jo za

mir in edinost tvoje cerkve, in za srečo vseh kristjanov k tebi pošiljamo. Daj nam dobre oblastnike in gosposke in skerbljive duhovne pastirje. Poverni, o dobrotljivi Bog, mojim ljubim staršem, prijatelom in dobrotnikom, kar so mi dobrega storili. Odpusti tudi mojim sovražnikom, če so mi kaj hudega storili, kakor jim tudi jaz iz serca odpustim. Daj nam tukaj svojo milost najti, da se bomo tamkaj s tvojimi svetniki večno veselili.

Povzdigovanje.

Ljubi Jezus! ti si pri zadnji večerji spremenil kruh v svoje telo, vino pa v svojo kri, in si se dal svojim aposteljuom zavžiti.

Ta previliki in strahoviti čudež se še dan današnji godi in se na altarji ravno zdaj-le ponavlja.

O Jezus! molim te v podobi kruha pričujočega, ti si moj Gospod, ti si moj Bog, ti boš me enkrat sodil, daj mi milost najti pred svojim obličjem, odpusti mi vse grehe!

O Jezus, sin Davidov, usmili se me!

O Jezus, sin Marije Device, usliši me!

O Jezus, sin nebeškega Očeta odpusti mi vse grehe! —

Angeljci hitite, Jezusa molite! V kelhu ni več vino, je le samo kri Jagnjeta Božjega, ki grehe svetá odjemlje.

O sveta kri Jezusova, operi me!

O sveta Rešnja kri, umij me!

O sveta kri Kristusova, poterdi me!

Po povzdigovanji.

Naj ti ta prečisti, neomadežvani in neprecenljivi dar, o Bog, dopade, kterege ti po mašnikovih rokah prinesemo v spomin Jezusa Kristusa, kateri je iz ljubezni do nas umerl, pa zopet od smerti vstal in v nebesa šel. Daj tudi nam kdaj k njemu v nebesa priti.

O Jezus, kako močno in serčno bi mogel tudi jaz tebe ljubiti, ker si me ti tako neizrečeno ljubil!

Koliko sem tudi jaz iz ljubezni do tebe terpeti in storiti dolžan, ker si ti iz ljubezni do nas toliko terpel in celo umerl! Tako pokoren si bil svojemu

Očetu do smerti na križu, — tako poterpežljiv in stanoviten v terpljenji, — tako prijazen z vsakim, — tako dober tudi svojim sovražnikom, da si že zanje molil! O dodeli mi svojo gnado, da bom vselej po tvojih prelepih zgledih delal, in se vsega varoval, kar je greh, ker si nas ti greha odrešil, svojo kri za nas prelil, in na križu za nas umerl.

Spomin za mertve.

Spomni se tudi, o Gospod, svojih služabnikov in služabnic, ki so se pred nami z znamenjem sv. vere iz sveta ločili in že v grobu spé (—). Deni vse, kateri v Kristusu počivajo, v kraj mirú, luči in hladú. To te prosimo po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Tudi nam ubogim grešnikom, ki vse svoje zaupanje na tvoje neskončno usmiljenje stavimo, daj delež in družbo s svojimi svetimi aposteljni, in materniki in vsemi svetniki ne po našem zasluženji, ampak po svoji prizanesljivosti, po Kristusu, Gospodu našem. Po njem, ž njim in v njem bodi tebi Bog, nebeški Oče! s svetim Duhom večna čast in hvala. Amen.

O č e n a š.

Oče nebeški! daj nam vsem gnado, tvoje sveto ime častiti, sveto vero čezdalje bolj spoznavati, tvoje zapovedi zvesto spolnovati, in tako za nebesa si prizadevati. Daj nam vse gnade in darove na duši in telesu, katerih zato potrebujemo. Odpusti nam

vse grehe, daj nam spravno serce, otmi nas vseh skušnjav, in če so po tvoji previdnosti za nas koristne, pomagaj nam, da nas one in nadloge tega sveta v greh ne zapeljejo.

Reši nas po svoji milosti, o Gospod, in na prošnjo vselej svete device Marije in vseh svetnikov device Marije preteklega, sedajnega in prihodnjega. Reši nas sužnosti grehov in našega popačenega poželenja, in daj nam mir notranji in vnanji, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ, daj nam mir!

O Jezus, daj nam tisti mir, ki si ga svojim aposteljnomo obljubil, ki si ga svoji cerkvi izročil, ki si ga po svetem Duhu svojim izvoljenim podelil. Daj nam tisti mir, ki ga svet ne pozna, nima in dati ne more; imajo ga pa tiste pobožne duše, ktere te vredno v Zakramentu sv. Rešnjega telesa zavživajo in s teboj sklenjene ostanejo.

Zavživanje.

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Nebo in zemlja, o čudoviti Gospod, te ne morete zapopasti, kako bi te zamoglo moje serce zapopasti.

Angeljci niso čisti pred tvojim obličjem, kako bi se jaz, revna,

grešna stvar, smel prederzniti v tem presvetem Zakramentu svetega Rešnjega telesa in sv. Rešnje kervi te prejeti! Ker pa dobro vem in spoznam, da brez tebe nisem nič in nič ne zamorem, kadar sem pa s tabo sklenjen, sem pa močan, bogat, miren in zadovoljen, zato ponižno in preserčno prosim, pridi o dobrotljivi Jezus, pridi vsaj v Duhu v moje revno serce, napolni mojo ubogo dušo z obilnostjo svojih gnad, da se bom neskončnega zasluženja tvojega odrešenja vedno bolj vdeleževal, in v ljubezni vedno bolj s tabo zedinil.

Prosim te, o presladki Jezus, da bi mi tvoje terpljenje bilo krepost, ktera bi me potrdila, zavarovala in zabranila; da bi mi tvoje

rane bile v jed in pijačo, ki bi me nasitile, napojile in razveseljevale, da bi me kaplice tvoje sv. Rešnjke kervi vseh grehov umile; tvoja smert pa da bi mi bila v vedno slavo, sedanjo in večno. Amen.

2

Blagoslov.

O dobrotljivi Gospod, zdaj se hočem v tvojo last čisto izročiti, samega sebe tebi čisto vsega darovati. Ne prizanašaj mi, o Gospod! tepi in čisti me zdaj, da mi prizaneseš v večnosti. Radovoljno hočem sprejeti vse nesreče in naloge, vse križe in terpljenje, s kterimi me bo tvoja Božja previdnost obiskala, in tako hočem vse svoje težave skleniti s terpljenjem Kristusovim. Terdno pa tudi sklenem, vse, tudi nar manjše

grehe sovražiti, priložnosti v greh se ogibati, hudo nagnjenje premagati, in hočem raji vse preterpeti, tudi raji svoje življenje zgubiti, kakor eno tvojih zapoved prelomiti. O moj Bog, poterdi me v tem sklepu, daj mi gnado, da ga tudi dopolnim, in blagoslov Boga Očeta, Sina in svetega Duha naj pride na nas in naj ostane vedno pri nas. Amen.

Zadnji evangeli.

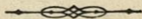
V začetku je bila Beseda (Bog Sin) in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila od začetka pri Bogu. Vse reči so po njej storjene . . . V njej je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi . . . Prava luč je bila, ki razsvetljuje vsakega člo-

veka, ki pride na svet. Na svetu je bila in svet je po njej storjen in svet je ni spoznal... In Beseda je meso postala (Bog Sin je človek postal), in med nami prebivala, in videli smo nje čast, čast kakor edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice.

Z a h v a l a.

Preljubeznjivi Oče! bodi ti hvala iz vsega mojega serca, ker si mi dal vdeležiti se presvete daritve, ki jo obhajamo v spomin Jezusove britke smerti. Odpusti mi vse, kar koli sem se zraven zavolj mlačnosti ali razmišljenosti pregrešil. Pred tvojim presvetim obličjem storim terdni sklep v vsem po izgledu tvojega edinorojenega Sina se ravnati, in kolikor

mi moja slabost pripusti, njemu zmirom podobniši prihajati, da bom sad te svete in neskončne daritve dosegel. Dodeli mi milost, da bom ta sveti sklep spolnoval in vedno zvestobo tebi ohranil po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Druga sv. maša.*)

(Po sv. Alfonzu Ligvorii.)

V imenu Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Presveta Trojica! v tvojem imenu hočem biti pri tej sveti in veličastni daritvi, da te po dolžnosti častim in molim.

Iz bukev „Kalvarija“.

Božji zveličar! daj mi skleniti se v duhu s tvojim mašnikom, da večnemu Očetu darujem predrago daritev, ki je dana za moje zveličanje, in dodeli mi tiste občutljeje, kateri bi me bili vnemali, ko bi bil na Kalvarii bil pri kervavi daritvi tvojega terpljenja.

P r i s t o p.

Ozri se v britkosti svojega serca na mnoge grehe, ki si jih storil v svojem življenji; spomni se zlasti tistih grehov, kateri te nar bolj ponižujejo. Potoži Bogú vso svojo revo, in prosi ga, da ti odpusti grehe, in da ta sveta daritev skliče Božje preveliko usmiljenje na tvojo preveliko revo.

O moj Bog! spovem se ti vseh grehov, ki sem jih storil. Vpričo Marije, nar čistejši izmed vseh devic, vpričo vseh svetnikov in vseh vernikov spoznam, da sem

kriv, da sem silno kriv; zato prosim Marijo, preblaženo Devico, in vse svetnike, moliti za me pri Bogu.

O moj Bog! milostljivo usliši mojo molitev, in dodeli mi odvezo in odpušenje vseh mojih grehov.

Gospod! usmili se nas.

Obudi v svojem sercu veliko zaupanje v Božjo dobrotljivost, ki ti daje tako gotov pomoček, pri Bogu doseči milost.

O Bog, stvarnik naših duš: usmili se dela svojih rok! usmiljeni Oče! bodi milostljiv svojim otrokom. Začetnik našega zveličanja! ki si bil za nas darovan, vdeleži nas zasluženja svoje smerti in drage kervi, ki si jo za nas prelil.

Preljubeznjivi Zveličar, sladki Jezus! imej usmiljenje z našo revo, in odpusti nam naše grehe!

S l a v a.

Obudi veliko željo v svojem sercu, skazati Bogu vso čast in bližnjemu vse dobro, ki je v tvoji moči. Veseli se s svetimi angelji vred, da tudi ti spoznaš skrivnosti svete vere. Tvoje serce naj se napolnuje z velikimi in visokimi mislimi od veličanstva Božjega in njegovega Sina Jezusa Kristusa.

Čast Bogú na visokem, in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te; zahvalujemo se ti zavoljo tvojega velicega usmiljenja, Bog, nebeški Kralj! Bog, vsegamogočni Oče! Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod, Bog, Jagnje

Božje, Sin Očetov! ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas! ki odjemlješ grehe svetá, sprejmi našo molitev! ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas! ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam nar vikši, s svetim Duhom, v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Molitev.

Dodeli nam, o Gospod! po prošnji Marije prečiste Device in svetnikov, ktere častimo, vse gnade, ki te jih mašnik, tvoj služabnik, prosi za se in za nas. Ž njim združen molim za vse tiste, za katere sem dolžan moliti, in te prosim, o Gospod! daj meni in vsem vso pomoč, ki jo potrebujemo, da kdaj dosežemo večno zveličanje, v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa. Amen.

Berilo.

Misli si, da živiš v času očakov in prerokov, ki so neprenehoma zdihovali po Odrešeniku. Imej tudi njih hrepenenje, obudi v sebi njih željo in tista čutila, ktera so takrat oni imeli. Tudi ti čakaš ravno tistega Zveličarja; ali ti si veliko srečnejši kakor oni, zakaj gledal ga boš pričujočega.

O moj Bog! med toliko in toliko ljudmi, ki živé v nevednosti, si me poklical k spoznanju prave vére. Glej, iz vsega serca sprejemem tvojo Božjo postavo, z vsem spoštovanjem poslušam, kar si nam oznanoval po svojih prerokih, in vse to sprejemem s tisto pokornostjo, ki sem jo besedi Božji dolžan, in veselim se iz vsega serca, da so se té obljube spolnile.

O moj Bog! zakaj ni moje serce enako sercu svetnikov stare

zaveze! Zakaj nimam enake želje, tebe spoznati in častiti, kakoršno so imeli očaki in preroki? Zakaj nimam serčne želje aposteljnov, tebe ljubiti, ter samo in le tvoj biti?

E v a n g e l i.

Evangelii, ki ga boš sedaj poslušal, naj ti bo pravilo tvoje vere, tvojega obnašanja, — pravilo, katero nam je dal sam Jezus Kristus in katero smo obljubili spolnovati s kerstno obljubo, pravilo, zoper katero se velikokrat pregrešimo, in po katerem bomo nekdam sojeni ostro in brez usmiljenja.

O moj Bog! ne bodo me učili mojih dolžnosti preroki in aposteljni, ampak tvoj edinorojeni Sin sam; njegova je beseda, ki jo bom sedaj slišal. Ali kaj mi bo pomagalo, o Jezus! če sem tudi

veroval, da je tvoja beseda, če pa vendar nisem ravnal svojih del po svojem spoznanji? Kaj mi bo pred tvojim sodnjim stolom pomagalo, da sem vero imel, če pa nisem dosegel zasluženja, ki izvira iz ljubezni in iz dobrih del?

Verujem, o moj Bog! in vendar živim, kakor ko bi ne veroval, ali kakor ko bi veroval evangeliju, kateri bi tvojemu naravnost nasprotoval. O moj Bog! ne sodi me, ker so moja dela vedno nasprotna moji veri. Verujem, o moj Bog! daj mi moč in serčnost, da bom tudi spolnoval, kar verujem. Saj bode vsa ta čast tebi, o moj Jezus!

V e r a.

Poterjui se zdaj v sveti veri. Kakoli nam sveta cerkev verovati zapoveduje,

se opira na besedo Božjo, je po prerokih oznanjeno v svetem pismu razodeto, s čudeži poterjeno, z ustanovljeno sveto cerkvijo zagotovljeno, po svetih mučencih spričano, z našo sveto vero in z edinostjo njih, ki se je zvesto držijo, poočiteno.

Verujem v enega Boga, Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih reči, in v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sinú Božjega, edinorojenega, kateri je rojen iz Očeta od vekomaj, kateri je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, ki je rojen in ne storjen, kateri je z Očetom enega bitja, po katerem je vse stvarjeno, kateri je zavljo nas ljudi in zavljo našega zveličanja z nebes prišel (tukaj se pripogne z desnim kolenom), in je po svetem Duhu iz Marije Device

meso na se vzel, in se včlovečil. Tudi je bil križan za nas pod Poncijem Pilatom, je terpel in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smerti po besedah pisem. Šel je v nebesa. Sedi na desnici Očetovi, in bo zopet prišel s častjo soditi žive in mrtve: njegovemu kraljestvu ne bo konca. Verujem v svetega Duha, Gospoda in oživljavca, kateri iz Očeta in Sina izhaja, kterega z Očetom in Sinom vred in enako molimo in častimo: kateri je po prerokih govoril. Verujem eno, sveto, katoliško in apostoljsko cerkev. Spoznam en kerst v odpušenje grehov. Verujem vstajenje mrtvih in prihodnje življenje. Amen.

D a r o v a n j e.

Spomni se nezapopadljive sreče, ki te je došla, ker moreš v tej daritvi Boga nar bolj popolnoma častiti, se mu tako zahvaljevati, da je tvoja zahvala enaka njegovim darem, ker moreš svoje grehe do čistega izbrisati ter zase in za druge prejeti vse gnade, ki jih le potrebuješ. Dobro obračaj vse drage trenutke tega milostnega časa.

Neskončno sveti Oče, vsegamočni večni Bog! čeravno sem celo nevreden pred te priti, se vendar prederznem, tebi ta čisti dar po mašnikovih rokah darovati, s tistim namenom, s katerim je naš Gospod Jezus Kristus postavil to sveto daritev, in ki ga še sedaj ima, ko se vnovič na tem altarji za nas daruje.

Darujem ti ta dar, da spoznam tvoje nar višje gospodstvo

čez me in čez vse stvari; darujem ti ga v izbrisanje svojih grehov in v zahvalo za vse dobrote, s katerimi si me obsipal.

Darujem ti poslednjič, o moj Bog! ta visoki dar, da od tvoje neskončne dobrote za se, za svoje rodovince, dobrotnike, prijatle in neprijatle dobim tiste drage zveličavne gnade, ki se morejo grešnikom dati samo zavoljo zasluženja Jezusovega, kateri sam se le smé imenovati pravični, in ki je hotel za nas vse biti spravna daritev.

Spomni se tudi, o Gospod! vseh vernih duš, in zavoljo zasluženja svojega Sina jim daj kraj hladú, luči in mirú. Nikar tudi ne pozabi, o moj Bog! svojih in mojih sovražnikov, usmili se vseh

nevernikov, vseh krivovercev in vseh grešnikov, blagoslovi njé, kateri me preganjajo, in odpusti mi moje grehe, kakor jim tudi jaz odpustim vse, karkoli mi hudega delajo ali bi radi delali.

P r e d g l a s j e.

Vzdigni se v duhu v nebesa k sedežu Božjemu. Časti tamkaj Gospoda v svetem strahu pred njegovim neskončnim veličastvom, in hvali ga z angelji in kerubini, kateri obdajajo sedež Božji.

Glej, približal se je srečni trenutek, ko bode kralj angeljev in ljudi na ta altar prišel.

O moj Bog, daj mi svojega svetega Duha, loči moje serce vseh pozemeljskih stvari, da bom le na te mislil. **O** kako zelo sem dolžan, te vselej in povsod hvalliti, o Bog nebes in zemlje,

neskončno veliki Gospod, vsega-
mogočni, večni Oče!

O moj Bog! res je dolžnost,
ali prav je in dobro, da se z Je-
zusom Kristusom sklenemo in te
neprenehoma molimo. Po njem
časté zveličani duhovi tvoje ve-
ličastvo, po njem ti hvalo da-
jejo nebeške moči in se tresejo
svete groze. Dodeli nam, o Go-
spod! da svojo slabo hvalo zdru-
žimo s hvalo svetih angeljev in
da ž njimi sklenjeni veseli glas
ženemo:

S v e t.

Svet, svet, svet je Gospod
Bog vojskinih trum! Nebo in
zemlja ste polni njegovega veli-
častva! Čast tebi na visokem!
Češen bodi, ki pride v imenu Go-
spodovem! Čast tebi po višavah!

T i h a m a š a.

Pomisli, kako bo Jezus sedaj prišel na altar, kakor na prestol neskočne milosti, ker smeš tudi ti vpričen biti, da potožiš Jezusu vse potrebe, da ga prosiš in vse od Boga prejmeš. Ali nam bo pač Bog še kaj odrekel, ker nam je dal svojega edinorojenega Sina?

Ponižno te prosimo, premilostljivi Oče! po Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, Gospodu našem, sprejmi in posveti te prečiste darove, ktere ti darujemo za tvojo sveto katoliško cerkev, da ji mir daš, jo varuješ, v edinosti ohraniš in po vsem svetu vladaš: pa tudi za tvojega služabnika, našega papeža I., in našega škofa I., in za našega cesarja I., in za vse, kteri se deržé prave katoliške in apostoljske vere.

Prav posebno ti priporočujemo, o Gospod! vse, za ktere smo dolžni moliti; vse, kateri so pri tej presveti daritvi pričujoči, zlasti pa I. I. — in da ti bo naše čenjenje še bolj všeč, bodi združena naša molitev z molitvijo prečiste Device Marije, Matere našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa; bodi združena z molitvami vseh tvojih aposteljnov in mučencev in vseh svetnikov tvoje veličastne cerkve v nebesih. O moj Bog! da bi jaz sedaj imel tisto gorečo željo, s katero so sv. očaki hrepeneli po prihodu Mesijeve! o da bi vendar imel njih vero in ljubezen! Pridi, moj Gospod Jezus, preljubeznjivi Odrešenik svetá! pridi in stori narvečjo skrivnost. Glej! Jagnje

Božje kmalo pride, ki odjemlje grehe sveta.

Povzdigovanje.

Glej, tvoj Zveličar in Sodnik Jezus Kristus pride na altar. Molči nekoliko časa in čudi se temu, kar se na altariji godi. Ponovi svojo gorečnost in prepusti svoje serce čutilu spoštovanja, zaupanja in otročjega strahú Božjega.

Učlovečena Beseda, Gospod Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek! verujem, da si tukaj pričujoč! molim te z vso ponižnostjo svojega serca, ljubim te iz vsega serca, in ker danes iz ljubezni k meni prideš, se ti tudi hočem vsega posvetiti.

Češena bodi predraga kri, ki si jo ti, o moj Jezus! prelil za vse ljudi; upam, da tudi za me ni bila zastonj prelita. Daj mi gnado, vdeležiti se zasluženja,

ktero si mi s prebritko smertjo pridobil. Preljubeznjivi Jezus! glej, svoje serce ti darujem v zahvalo za neskončno ljubezen, ki te je nagnila svoje življenje iz ljubezni do mene svojemu nebeškemu Očetu darovati.

Sklep tihe maše.

Poln ljubezni preišljuj svojega Jezusa na altarji, preišljuj skrivnosti, ki jih tukaj ponavlja. Daruj mu svoje serce in svoje telo. Daruj se vsega nebeškemu Očetu, in prosi ga, naj milostljivo sprejme molitve, ktere mu ta preljubi Sin za te opravlja. — Moli tudi ti za druge.

O moj Bog! kolika bi bila pač moja nehvaležnost, ko bi vnovič v greh privolil, odkar sem videl, kaj se je tukaj sedaj godilo!
O moj Bog! nikdar ne smem pozabiti, česar si me spomnil v tej

visoki skrivnosti, namreč bolečin, ki si jih prestal v svojem terpljenji, in svojega častitega vstajenja; nikdar ne smem pozabiti, da je tvoje ranjeno telo, da je tvoja za me prelita kri na tem altarlji resnično pričujoča. Glej, neskončno veličastni Bog! sedaj ti resnično darujem čisti, sveti in brezmadežni dar, ki si nam ga ti sam hotel dati, in ki so bile vse druge daritve le njegova slaba podoba. O veliki Bog! tukaj je resnično več kakor v vseh daritvah, ktere so ti darovali Abelj, Abraham in Melkizedek. Edina daritev, vredna tvojega altarja, je naš Gospod in tvoj Božji Sin Jezus Kristus, nad katerem imaš vse dopadajenje od vekomaj.

Ponižno te prosimo, vsega-mogočni Bog! naj bodo vsi, kateri

se z ustmi ali srcem vdeležujejo te presvete daritve, s tvojimi dobrotami napolnjeni; dodeli, o moj Bog! da bodo tudi duše vernih, ki so zaspali, v miru svete cerkve, teh tvojih dobrot deležne, zlasti I. I. O Gospod! zavoljo te daritve jih reši vsega terpljenja. Neskončno milostljivi Bog! tudi nam grešnikom, ki smo tvoji služabniki in upamo v tvoje veliko usmiljenje, daj gnado, da se bomo kedaj združili s tvojimi svetimi aposteljni in mučenci in z vsemi svetniki, da te bomo ž njimi združeni vse večne čase ljubili in hvalili.

Oče naš.

Sedaj smo z Jezusom vnovič na Kalvariji. — Ostanimo pod križem v serčnem milovanju, kakor Marija Magdalena,

v zvesti ljubezni, kakor sveti Janez, s terdnim upanjem, svojega Zveličarja enkrat v veličastvu ugledati, kakor drugi učenci: ozirajmo se sim ter tje od daleč na nje, in objokujmo svoje grehe, kakor sv. Pavel.

O moj Bog! kako srečen sem, da si ti moj oče! O kako me razveseljuje misel, da bodo nebesa, kjer sedaj ti kraljuješ, kedaj tudi moje prebivališče! Vladaj, o Gospod! vsa serca in voljo vseh ljudi. Daj svojim otrokom dušno in telesno hrano. Glej, jaz odpustim vsem ljudem iz vsega serca, odpusti tudi ti meni. Poterjaj me v skušnjavah, in brani me v terpljenji tega revnega življenja, varuj me posebno greha, nar večega zlega. Amen.

Jagnje Božje.

Bog, ki je tako veličasten v nebesih, tako mogočen na zemlji in tako

strašan v peklu, je na altarji kakor pohlevno in milostno jagnje. Pride pa izbrisat grehe vseh in zlasti tvoje. Kako močno naj ti povišuje ta misel zaupanje, kako močno naj te to tolaži!

Jagnje Božje, ki si bilo za me zaklano, usmili se me!

O presveta daritev, ki si bila darovana za moje zveličanje, reši me!

Božji srednik, dobodi mi milost pri svojem očetu, daj mi svoj mir!

O b h a j i l o.

Za duhovno obhajilo obudi vnovič vero v pričujočnost Jezusa Kristusa. Obžaluj tudi svoje grehe in imej goreče želje, svojega Zveličarja z mašnikom v svoje serce sprejeti. Prosi Jezusa, da to hrepenenje milostljivo sprejme in se s podelitvijo svojih gnad

s teboj sklene.*) Ako pa hočeš v resnici sveto obhajilo prejeti, moli obhajilne molitve, ki jih v teh bukvah nahajaš.

O moj preljubeznjivi Jezus! kako rad bi bil med tistimi srečnimi kristjani, ki smejo vsaki dan k tvoji mizi pristopiti!

O kako dobro bi bilo za me, o moj Jezus! ko bi te smel sedaj v svoje serce sprejeti, da bi te po dolžnosti počastil, in ti potožil svoje potrebe, in se vdeležil gnad, ki jih deliš njim, ki te resnično prejmejo! Ker pa sedaj nisem vreden te milosti, o moj Bog! pridi ti moji revni na pomoč. Odpusti mi vse grehe; zakaj glej, studim jih iz vsega serca, ker jih ti sovražiš.

*) Moli zadnje obhajilne molitve.

Sprejmi mojo resnično željo, s teboj se skleniti. Očisti me z žarkom svoje gnade in daj, da te bom smel skoraj v svoje serce sprejeti. Sedaj te pa prosim, o moj Bog! dodeli mi tiste gnade, ktere po mašnikovem obhajilu dobivajo vsi verni, kateri so pri tej presveti daritvi.

O moj Bog! pomnoži po tem presvetem zakramentu mojo vero, poterdi moje upanje, očisti v meni ljubezen do tebe, daj, da bom le po tebi hrepenel, da bom le za te živel. Amen.

Poslednje molitve.

Skerbi, da boš prinesel Jezusu dar za dar; daruj mu tedaj iz ljubezni do njega samega sebe, lastno ljubezen, strah pred ljudmi, vso nevoljo in vsa nagnjenja,

ki te zadržujejo v spolnovanju tvojih dolžnost.

O moj Bog! ti prideš darovat se za moje zveličanje, glej, tudi jaz se hočem darovati za tvojo čast. Glej, tvoja daritev sem, ne prizanašaj mi. Radovoljno hočem sprejeti vse terpljenje, ktero mi boš poslal; vse nadloge hočem sprejeti iz tvojih rok in jih skleniti s terpljenjem svojega Jezusa! Poslednjič terdno sklenem nar manjši greh sovražiti, in se ga varovati, zlasti pa ogibati se tistih grehov, v ktere me hudo nagnjenje nar močnejše vabi. **O** moj Bog! tvoje zapovedi hočem zvesto spolnovati, in raje vse zgubiti in preterpeti, kakor le eno tvojih zapoved prelomiti.

Mašnikov blagoslov.

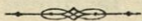
O moj Bog! blagoslovi te svete sklepe; blagoslovi nas vse z roko svojega mašnika, in daj, da bo tvoj blagoslov vedno nad nami.

V imenu Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Poslednji evangeli.

O Božja Beseda, edinorojeni Sin Boga Očeta, luč sveta, ki si z nebes prišel nam pot tje pokazati, nikar ne pripustiti, da bi bil enak nesrečnemu ljudstvu, ki te ni hotlo spoznati Mesija. **O** moj Bog! nikar ne pripusti, da bi tako oslepel, kakor oni nesrečni, ki so raje hoteli biti sužnji hudobnega duha, kakor pa otroci Božji, v ktere si jih hotel preroditi.

Učlovečena Beseda! molim te z vso ponižnostjo! le v tebi je vse moje upanje, in zvesto pričakujem, da, ker si moj Bog in sicer Bog, ki se je učlovečil za voljo našega zveličanja, mi boš dal gnade, ki jih potrebujem v svoje posvečenje tukaj na zemlji, da te bom kedaj vso večnost v nebesih imel. Amen

Večne resnice,

ki človeka greha varujejo.

Samo eno je potrebno, o človek! vzemi si to k sercu, in vekomaj ne boš grešil.

1. Samo ena duša je tebi dana; če to zgubiš, druge več ne dobiš.

2. Samo enkrat ti je umreti, kdaj pa, ali kako, je skrito pred teboj. Če smert ni srečna, si ne moreš več pomagati.

3. Samo na eni minuti stoji tvoje

zveličanje, ali pa večno pogubljenje. Če ne bežiš pred grehom, kako strašna bo tista minuta!

4. Samo enega Sodnika boš imel; če bo tebe obsodil, kje boš pomoči iskal?

5. Samo ena nebesa so tvoje upanje; če boš iz njih veržen, te nič drugega ne čaka, kakor pekel.

6. Samo ena večnost tebe čaka, srečna ali pa nesrečna; ako bo nesrečna, boš večno pogubljen.

7. Samo eno sodbo boš slišal, če ne tiste: „Pridite k meni, vi izvoljeni“, pa resnično to: „Poberite se, vi prekleti“.

8. Samo enega Boga imaš; če njemu ne služiš, si hudičev služabnik.

9. Samo enega Zveličarja imaš, Jezusa Kristusa; ako ne poslušáš njegovega milega glasú in njegovih zapoved, in pobožno zdaj živeti nočeš; bo v večnem pogubljenju tvoj delež.

10. Kaj pomaga človeku, če ves svet pridobi, na svoji duši pa škodo terpi!

Od zakramenta sv. pokore.

Pridi, sveti Duh! napolni serca tvojih vernih, in vnemi v njih ogenj svoje ljubezni!

Nebeški Oče! pošlji nam svetega Duha in, prenovljeni bomo.

O nebeški Oče! Bog milosti in vse tolažbe! ozri se name svojo, revno stvar, ki zdaj pred teboj žalujem, in se kesam, da sem te kdaj razžalil. **O Jezus!** bodi milostljiv moji grešni duši; pridi ji na pomoč, vsegamogočni **Bog**, ki si jo s toliko ljubeznijo ustvaril in odrešil.

Moj dobrotljivi nebeški **Oče!** glej spet sem grešil zoper tebe in nisem več vreden tvoj otrok imenovan biti. **O moj Bog!** ti

veš vse, kaj, kako in kolikokrat sem grešil; pomagaj mi s svojo vsegamogočno gnado, da bom čisto svojo vest izprašal; pošlji mi svojega sv. Duha, da me bo razsvetlil, da velikost in število svojih grehov prav spoznam. Moj Bog in Gospod! pristopi na pomoč moji revni duši, da svojo vest prav natančno izprašam, nobenega greha ne pregledam in ne pozabim, in tudi resnično žalost nad svojimi grehi v sercu čutim.

~~~~~

Izpraševanje vesti.

Zoper deset zapoved Božjih.

I. Vervaj v enega samega Boga.

Ali sem ljubil Boga čez vse? — Ali sem se zahvalil Bogu za vse dobre? — Ali sem rad molil? — Ali

sem vsak dan rad molil, kadar sem vstal in se vlegel? — Pred jedjo in po jedi? — Ali sem obračal Božje dobrote njemu v čast? — Ali se nisem sramoval moliti in Bogu čast dajati? — Ali sem terpljenje voljno prenašal?

II. Ne imenuj po nemarnem Božjega Imena!

Ali nisem klel in se rotil? — Ali nisem nepotrebno Boga v pričo klical? — Ali nisem svetih imen nepotreboma imenoval? — Ali nisem bil kriv, da so drugi kleli? — Ali sem Božje Ime vselej častil? — Ali nisem Bogu obljub delal in jih ne spolnil?

III. Posvečuj praznike!

Ali sem nedelje in praznike po spodobnosti posvečeval? — Ali sem bil pobožno pri sv. maši? — Ali nisem prideg in keršanskih navkov zamujal? — Kako sem se v cerkvi obnašal? — Ali nisem Boga v njegovem svetem dnevu zazžalil? —

IV. Spoštuj očeta in mater!

Ali sem spoštoval očeta in mater? — Ali nisem bil njim nepokoren in nehvaležen? — Ali nisem njih opominjevanja zaničeval? — Ali nisem zoper njih mermral? — Ali se jih nisem sramoval? — Ali jih nisem guljufal ali oblagal? — Ali nisem njih slabost drugim pripovedoval? — Ali sem molil zanje? — Ali jih nisem v starosti zapustil? — Ali jim nisem smerti vošil? — Ali sem jih obiskoval v boleznih in sem jim stregel? — Ali sem svojo dolžnost do njih iz strahu do Boga spolnoval?

V. Ne ubijaj!

Ali nisem boleznih ali celó smerti družih kriv bil? — Ali nisem nikogar pohujšal ali žalil? — Ali nisem nikomur smerti vošil? — Ali nisem svojega zdravja poškodoval?

VI. Ne delaj nečistosti!

Ali nisem nič nečistega mislil? — Ali nespodobnega govoril? pel? bral?

storil? — Ali nisem bil kriv, da so drugi nečisto govorili? ali nespodobne ali nesramne reči počeli?

VII. Ne kradi!

Ali nisem nikomur nič ukradel? — Ali nisem najdenih reči obderžal? — Ali nisem nikogar k tatvini zapeljal? — Ali sem ukradene reči nazaj dal ali obderžal?

VIII. Ne pričaj krivo zoper svojega bližnjega!

Ali nisem zoper svojega bližnjega lagal? — Ali nisem hudega zoper njega govoril? — Ali nisem njegovih napčnost razglasoval? — Ali nisem bližnjemu na dobremu imenu škodoval?

IX. in X. Ne želi svojega bližnjega žene; ne želi svojega bližnjega blaga!

Ali nisem svojemu bližnjemu zavidil tega, kar ima? — Ali mu nisem rad privošil tega, kar mu je Bog dal, ali kar si je sam pridobil? — Sem se veselil, kadar se je bližnjemu hudo godilo?

Zoper pet cerkvenih zapovedi.

1. Ali sem zapovedane praznike praznoval?

2. Ali sem bil ob nedeljah in praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši?

3. Ali nisem jedel mesnih jedi, kadar je bilo prepovedano? — Ali sem si postne dni pri jedi tudi pritergoval?

4. Ali sem se spovedal vsako leto skesano in odkritoserčno?

5. Ali sem spoštoval cerkev in njene služabnike zavolj Jezusa?

Zoper zapoved ljubezni do bližnjega.

Ali sem ljubil svojega bližnjega kakor sam sebe? — Ali sem mu rad dobro storil? — Ali sem mu dobro storil iz ljubezni do Boga? — Ali sem obiskoval bolnike in žalostne tolažil? — Ali sem nevedne podučeval?

Zoper zapoved ljubezni do sovražnikov.

Ali sem skazoval dobrote svojem razžaljivcem? — Ali sem jim odpušal? — Ali jim odpustim tudi v svojem sercu? — Ali sem molil zanje? — Ali se nisem ptujih grehov udeležil? — Ali nisem kriv bil, da so drugi hudo delali? — Ali nisem k hudemu svetoval? — Ali nisem hudih zgledov dajal? — Kakošen namen sem imel pri svojih delih? — Ali sem zavolj Boga dobro delal? — Ali sem hudo zavolj Boga opušal? — Ali sem morde vse iz nečimernosti zavolj hvale ali plačila pri ljudeh delal? — Ktera je moja nar večja napčnost? — Kteri je moj navadni greh? — Napuh? Lakomnost? — Nečistost? — Nevošljivost? — Požrešnost ali pijanost? — Jeza? — Lenoba? — Ali nisem pri spovedi nikoli nobenega greha zamolčal? prikrival? zmanjševal? — Ali se nisem nikoli prederznil brez svete odveze k svetemu obhajilu pristopiti?

Molitev pred spovedjo.

(Po Bloziji.)

K tebi se obernem, o moj nebeški Zveličar, Jezus Kristus! k tebi, o pribežališe grešnikov, k tebi, o blagor spokornikov, in te prosim odpušanja in usmiljenja.

Oh, kako hudo sem te v svojem življenju žalil! Nehvalo za nehvalo sem ti skazoval: oh greh na greh sem nakladal! Koliko je število, kolika je vilikost mojih grehov! Ali vendar — kaj je vse to proti nezmernosti tvojega usmiljenja! Ti, o Jezus, si moje zaupanje; ti usmiljenja vir, ki nobenega nečistega, ki te prosi, od sebe ne vračaš, ampak ga čisto omiješ.

Glej, saj grem — v brezen hudobij tako globoko pogreznjen

— glej, k tebi grem. Nič ti ne morem prinešiti kakor butaro svojih pregreh. Zveličar! Jagnje milostljivo! Glej me pred svojimi nogami, ki tvojo ljubezen milosti prosim; otmi me, o Odrešenik! zavolj svojega imena reši me!

Jezus, preusmiljeni Odrešenik in Zveličar; v popolnoma izbri-sanje vseh svojih grehov ti darujem vse skrivnosti našega odrešenja: tvoje učlovečenje in rojstvo, tvoje življenje, tvoje terpljenje in tvojo smert. Tudi ti darujem, karkoli ti nad tvojo prečastito materjo Marijo, nad tvojim rednikom Jožefom in nad vsacem tvojih ljubih svetnikov dopade.

Mili Jezus, tvoja nepresegljiva nedolžnost bodi Očetu zadostilo za moje grehe. Ogerni

moje grešno življenje s plajšem svojih zasluženj. Daj, da se bo moje življenje s tvojim sklenilo, da bom po tebi čist in popolnoma postal.

Saj si še ravno tisti dobrotljivi, usmiljeni Bog, ki si colnarje in grešnike sprejemal, ki so se k tebi obernili. Ali boš samo meni svojo milost odtegnil? O nikakor ne! Tvoje usmiljenje ne mine, in je od vekomaj do vekomaj, in tvoje dobrotljivosti konca ne bo. Ti si moje upanje in moja tolažba, moj mir in moje veselje. Ti mi boš moje grehe odpustil, kakor si jih tistim odpustil, ki so te križali.

O preljubi Jezus, odperto mi je tvoje serce! Ti kličeš: „Pridite k meni vsi, ki ste obloženi in

otožni, in poživil vas bom!“ Zato pridem k tebi poln zaupanja, in pohlevno te prosim, da mi dodeliš svojo Božjo milost in daš mojemu življenju toliko odloga, da se spovem in spokorim, po tem revnem življenju pa večno veselje in zveličanje zadobim. Zdaj se hočem približati k spovednici, zdaj hočem tvojemu namestniku, spovedniku, svoje serce odkriti, in vsa grešna kota svojega serca razodeti. Gospod, daj mi gnado, da ta sveti Zakrament prav opravi. Zato terkam na svoje persi in govorim z očitnim grešnikom: o Gospod! bodi milostljiv meni ubogemu grešniku!

Molitev po spovedi.

O moj Bog! nezapopadljiva in neskončna je tvoja dobrota in milost, ona preseže vse naše zapopadke. Zdaj sem tedaj zopet tvoj otrok, zdaj te smem zopet svojega Očeta imenovati, tvojega ljubega Sina Jezusa pa kakor svojega brata imeti, zdaj je sv. Duh zopet ženin moje duše postal, zopet smem z veseljem svoje oči proti tebi povzdigniti. Le tvoje usmiljenje, o Bog! mi je moje pregreške odpustilo, in izbrisalo dolg mojih grehov. O Bog! ti si ljubezen in usmiljenje je tvoje veselje! Ničesar nočem tolikanj čislati, ničesar tolikanj goreče ljubiti, kakor tebe svojega Boga. Nič nočem tolikanj sovražiti, kakor

greh, ki je razžaljenje tvojega neskončnega in nar ljubeznjivšega veličastja. Ali, o Bog! moja slabost, moja omahljivost ti je znana. Samo ti, o Bog, mi moreš moč dati, da bom tudi spolnoval, kar sem sklenil. V tebi, mogočni Bog! premorem vse, brez tebe pa nič ne. Skaži mi torej, o mogočni Bog! še dalje moje usmiljenje, in daj mi, po zasluženju Jezusovem te ponižno prosim, daj mi toliko svoje milosti, da te nikdar več razžalil ne bom, da ves greh stanovitno studim in sovražim, da me zapeljivi svet, zvijačni satan in vabljivo meso ali poželjivost nikoli več ne premoti in me zapelje, da se tudi bližnje nevarnosti v greh varujem in tako rekoč pred senco greha bežim.

Da tolike gnade deležen postanem, se tudi posebno k tebi obrnem, ljubi moj Jezus! ti kralj zveličanja in večne lepote! tebe objamem z močjo svoje duše, tebe molim iz vsega serca! tebe ne spustim več iz spomina, da mi bo tvoja podoba vedno pred očmi, in da se ljubezen do tebe, o križani Jezus! v mojem sercu začne vnesti, in vse, kar ti v mojem sercu ne dopade, požge in pokončá, da zanaprej samo tebi, ljubi Jezus! služim in tvoj ostanem.

Sveta Marija! pribežališe grešnikov, prosi za me pri Bogu, sprosi mi posebno to gnado, da zdaj storjenega sklepa nikdar spremenil ne bom. Sveta Marija, Mati Božja, prosi za me ubozega grešnika zdaj in o smertni uri.

O vi vsi svetniki Božji! prosite zame, da se bom zoper vse skušnjave serčno bojeval, in po vašem zgledu raje svoje življenje, kakor pa prijateljstvo in milost Božjo s kakim grehom zgubil! Amen.

Molitev za odpustke.

Nebeški Oče! jaz ti darujem zasluženje predrage kervi Jezusa Kristusa, tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Odrešenika, za razširjanje in poveličanje svete cerkve, naše preljube matere, za ohranjenje svetega očeta rimskega papeža, kardinalov, škofov, duhovnih pastirjev in vseh služabnikov svete cerkve. Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Bogu . . .

Nebeški Oče! jaz ti darujem zasluženje predrage kervi Jezusa Kristusa, tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Odrešenika za mir in edinost kraljev in vseh katoških oblastnikov za ponižanje sovražnikov svete cerkve, in za srečo keršanskega ljudstva. Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi Bogu ...

Nebeški Oče! jaz ti darujem zasluženje predrage kervi Jezusa Kristusa, tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Odrešenika, za razsvetljenje nevernikov, za spreobrnjenje vseh krivovercev in grešnikov. Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi Bogu ...

Nebeški Oče! jaz ti darujem zasluženje predrage kervi Jezusa Kristusa, tvojega ljubeznjivega

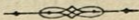
Sina in mojega Odrešenika, za vse moje žlahtnike, prijatle in neprijatle, za potrebne bolne in žalostne, in za vse, za ktere veš, da sem dolžan moliti, in za tiste, za ktere hočeš, da naj molim. Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi Bogu ...

Nebeški Oče! jaz ti darujem zasluženje predrage kervi Jezusa Kristusa, tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Odrešenika za vse tiste ki se bodo danes na oni svet preselili, da jih rešiš peklen-skih kazni in jih v svoje nebeško kraljestvo iti pustiš. Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi Bogu ...

Nebeški Oče! jaz ti darujem zasluženje predrage kervi Jezusa Kristusa, tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Odrešenika, za

vse tiste, ki vrednost našega odrešenja in zveličanja ljubijo, za vse tiste, ki se z menoj družijo, sveto rešnjo kri častiti in moliti, in njeno češenje povsod razširiti. Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi Bogu ...

Nebeški Oče! jaz ti darujem zasluženje predrage kervi Jezusa Kristusa, tvojega ljubeznjivega Sina in mojega Odrešenika za vse svoje dušne in telesne potrebe, za pomoč vernim dušam v vica, zlasti tistim, ktere so na tem svetu s posebno pobožnostjo skrivnost našega odrešenja častile in molile, in prežalostni materi Mariji s posebno ljubeznijo vdane bile. Oče naš ... Češena si Marija ... Čast bodi Bogu ...

Tri božje čednosti.

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse ustvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ, in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin Božji učlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog, razodel. Kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne golju-

fan biti, **O Bog!** stori močnejšo
mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se zanašam na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to deseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Djanje ljubezni.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si nar večja dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden: ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen, povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil; žal mi je,

da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega nar boljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem vse grehe in vse hude priložnosti zapustiti, storjene grehe čez dalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me zopet za svojega otroka, in dodeli gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženju tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Molitev pred sv. Obhajilom.

O dobrotljivi in milostljivi Jezus! moja edina ljubezen in veselje mojega serca, bodi milostljiv meni revnemu grešniku, in z

zasluženjem svojega britkega terpljenja, in svoje grenke smerti, posveti in očisti mojo dušo, preženi iz nje vsa nespodobna in posvetna nagnjenja, da te zamorem vedno prejeti v presvetem Zakramentu. **O Jezus!** ponižno te tudi prosim, daj mi pravo priserčno žalost nad mojimi grehi. — **O** da bi nikoli ne bil grešil! nikoli ne razžalil svojega neskončno dobrotljivega Boga. **O ljubi Jezus!** če premišlujem svoje pregrehe in hudobije, me obide strah, in skoraj si ne upam še pristopiti k tvoji sv. mizi, in te prejeti. — Pa tvoja neizmerna ljubezen mi strah jemlje, in mi daje zaupanje, ker te slišim ljubeznjivo klicati, rekoč: „Pridite vsi k meni, kateri ste revni in s težavami obloženi, in

polajšal jih vam bom“. — Glej ves reven sem in obložen z velikimi dušnimi težavami; pa na tvoje ljubeznjivo vabljenje si upam k tvoji mizi približati se poln zaupanja na tvojo milost.

Sveto Obhajilo.

O Bog mojega serca! ne v nebesih, ne na zemlji ni zame nič ljubšega, kakor si ti. **O** kruh angeljski! ki vsò sladkost v sebi ima, kolikor večkrat te zaužijem, toliko večje je moje hrepenenje po tebi.

Pridi torej, o Jezus! pridi in ne mudi se dalje, ti moj mir, moje zveličanje, ti ljubeznjivi prijatelj moje duše! Brez tebe sem kakor usešen studenec! ali pri tebi najdem vir večnega življenja. Pridi,

o moj Zveličar, da bom tebe, kterega moja duša ljubi, kterega celó angelji s svetimi željami gledati hrepené, v svoje serce prejel in z nar gorečnejšo ljubeznijo objel.

O Jezus! moj dobrotljivi Zveličar, pridi in očisti moje serce, da bo prejemanje tvojega presvetega Rešnjega telesa mojo dušo za večno življenje ohranilo.

Glej, moja duša! zdaj pristopim k altarju, tvoj ženin pride, pojdi mu naproti. Moj Gospod! in moj Bog! pridi k meni, posveti, poživi me, sabo zedini me! O Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se me!

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša!

Molitev po sv. Obhajilu.

O Jezus, ljubezen moja! dodeli mi po svojem nar svetejšem sercu, da bom tebe čez vse ljubil, in neprenehoma v tvoji ljubezni raste!

O Jezus, nar slajše veselje mojega serca! v tvojem presvetem sercu mi izvira studenec zveličanja. **O** nikar ne pripusti, da bi kdaj družega veselja iskal, kakor v tebi!

O Jezus, v tebi je vse moje upanje zavolj neskončne ljubezni tvojega serca; po nikomur drugem ne hrepenim, kakor po tebi. **O** bodi vedno edina želja mojega serca!

O Jezus, moj nar večji in nar bogatejši delež v nebesih in na zemlji! kaj bi mi bilo treba še zraven tebe posesti, in česa moja

duša še pogreša, če imam tebe? Prosim te po tvojem nar svetejšem sercu, ne dopusti, da bi te kdaj zgubil!

O Jezus, edino zveličanje mojega serca! Od tebe le pričakujem zdravja in življenja, odreši me po svojem nar svetejšem sercu vseh dušnih slabost in bolezni.

O Jezus, prevelika dobrota in usmiljenje Božje milosti! Ti vsegamogočni Bog, ki nobene stvari ne potrebuješ, hočeš iz golj ljubezni in usmiljenja mojo revno dušo s svojim sv. Rešnjim telesom povžiti in za zveličanje poterčiti.

O premili Jezus, ti nar slajši veselje moje duše; oživi mi pravo vero, daj mi terdno zaupanje, vžgi mi serčno ljubezen! da le v té, o Bog! verujem in to, kar si ti

razodel, da upam zavolj neskončnega zasluženja Kristusovega večno zveličanje doseči, in da le tebe, moj Bog, vse časti in ljubezni vredna dobrot in lepota! ljubim, tebi edino služim in v vseh rečéh dopasti želim!

O Jezus premilostljivi, ki si desnemu razbojniku rekel! „Še danes boš z mano v raji“; in si mu vse grehe odpustil! Odpustil si tudi meni vse grehe v Zakramentu svete pokore, dodeli mi gnado, da tudi jaz danes v tebi, ko sem te v Zakramentu svetega Rešnjega telesa prejel, svoj raj najdem in te z nobenim grehom nikoli več ne razžalim.

O Jezus! edina pot v nebesa, življenje moje duše! v tvojem presvetem sercu hočem živeti in umreti, in večno ostati. Amen.

K časti Matere Božje.

O Marija! preljubeznjiva mati, glej kako srečnega me je danes tvoj ljubeznjivi Sin Jezus storil, ker me je k svoji sveti mizi povabil, da sem ga prejel z dušo in telesom, s kervjo in mesom.

O Marija! pomagaj mi, da se zahvalim Jezusu, svojemu nar večemu dobrotniku; sprosi mi od Boga prav hvaležno serce, in sprosi mi gnado, da bi po vrednem prejetju svetih Zakramentov prišel pred Božje obličje, kjer bom svojemu ljubemu Jezusu v tvoji družini in v družini vseh izvoljenih večno čast in hvalo dajal. Amen.

O sveta Devica in Mati Božja Marija! ki si ravno tega Jezusa nekdam v svojem naročji nosila, kterege prejeti mi je danes sreča

došla, in vi vsi svetniki Božji, ki ste na zemlji Jezusa tolikokrat vredno prejeli, ponižno vas prosim, da, kar sem premalo imel vrednosti in gorečnosti, mi vi zato pri Jezusu milost sprositate, in ga namesti mene obilniše počastite. Tudi vas prosim, ljubi angelji Božji, tudi vi prosite Jezusa zame, da on moje serce čisto prenaredi in prestvari, da iz mesenega, terdega in poželjivega serca, angeljsko, nebeško serce naredi, ki v Jezusu živi, in Jezus v njem živi. Amen.

Molitev k nar svetejšemu sercu Jezusovemu.

(Od svete Jederti.)

Bodi mi pozdravljeno, o sveto serce Jozusovo! oživljajoči vir večnega življenja! nazapopadljivi zaklad Božji! Moja tolažba; moje pribežališe! o preljubeznjivi moj Zveličar! vnemi v mojem sercu tisto gorečo ljubezen, od ktere tvoje serce vse plameni. Vli v moje serce tiste veličastne darove, ki iz tvojega serca izvirajo, in dovoli mi, o premili Jezus! da bo moje serce tolikanj s tvojim združeno in sklenjeno, da bo popolnoma s tvojim enoglasno, in da bo tvoja volja tudi moja volja, zakaj moja nar serčneja želja je, da mi bo v prihodnje tvoja nar svetejša volja vodilo vseh mojih želj in djanj. Amen.

Molitev sv. Bernarda od sladkega imena Jezusa.

O ljubi moj Zveličar, Jezus Kristus! usmili se me, ker pod nebom ni nobenega družega imena, v katerem bi zamogel zveličan biti, kakor le to sladko Ime Jezus.

Bodi moj Jezus, kadar sem tako nesrečen, da v kakšen greh padem. **Bodi moj Jezus,** kader spim; **bodi moj Jozus,** kader čujem. **Bodi moj Jezus,** kader sem srečen, **bodi moj Jezus,** kader sem nesrečen. **Bodi moj Jezus,** kader sem zdrav; **bodi moj Jezus,** kader sem bolan. **Bodi moj Jezus,** kader me hudobni duh skuša; **bodi moj Jezus** v tem življenji; **bodi moj Jezus** v drugem življenji. **Bodi moj Jezus,** kader sem vesel; **bodi moj**

Jezus, kader sem žalosten. Bodi moj Jezus, kader bom na smertni postelji ležal; bodi moj Jezus, kader se bo moja duša iz tega sveta ločila. Bodi moj Jezus pri sodbi božji; bodi moj Jezus v večnem plačilu. O presladko Ime Jezus! o neizmerno bogastvo! ako tebe imam, vse imam; ako tebe nimam, nič nimam. Kaj bi moji revni duši pomagalo, ko bi tudi ves svet imela, presladkega Imena: „Jezusa“ pa ne.

To presveto Ime: „Jezus“, zapiši, o Gospod! s svojo predrago kervjo v moje revno serce, da nič ne okusim od sveta, nič ne občutim od mesa, ampak samo tebi živim; ljubi moj Jezus! in s svetim Bernardom kličem: „O Jezus, bodi moj Jezus!“ Amen.

Jezus, dobri pastir.

Ti, o Jezus serčnomili!
 Naš pastir naj boljši si.
 Kak bi vender ne ljubili
 Zvesto te iz vseh moči?

Doli k nam si se ponižal,
 In ovčic iskat prišel;
 Ljud nezdušni te je križal,
 Za naš greh si smert terpel!

Kak uboge mé ovčice
 Tebi to vernile bi?
 Svoje damo ti dušice
 V duhu čiste vdanosti.

Zvesto bomo poslušali
 Tvojih ust sladki glas,
 Tvojo voljo spolnovali,
 Radi bomo vsaki čas.

Oh prijetno je hoditi,
 Pasti v tvoji čedi se!
 Kak je sladko ti slediti
 In ljubiti večno te!

Pasi nas, o Jezus mili!
 V cvetji svojega medú!
 Daj, da bi sladkosti pili
 Pri studencu večnemu.

In ko steče čas te paše,
 V dom nebeški pelji nas,
 Gori v prebival'se naše
 Gledat' mili tvoj obraz.

Odpevi pri lavretanskih litanijah.

1.

Bodi češena tišočkrat,
 Preljuba Marija!
 Marija! Marija!
 Prosi za nas Jezusa.

2.

Bodi pozdravljena,
 Bodi češena,
 O Marija usmiljena!
 Prosi za nas Jezusa.

3.

Sveta Marija, sladko ime!
 K tebi zdihuje naše serce;
 Roža duhovna,
 Milosti polna!
 Prosi za nas grešnike vse!

4.

Marija! k tebi uboge reve,
 Mi zapušeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo.

5.

O Marija, božja mati!
 Prosi za nas Jezusa;
 Daj nam vselej pomagati,
 O devica zvoljena!

6.

O Marija gnadjiva!
 Ljuba mati usmiljena!
 Pros'mo te, usmil' se nas,
 Pros' Boga za nas.

7.

Sveta mati božja, prosi Boga za nas!
 Glej, tvoja prošnja je uslišana vsaki čas;
 Le prosi, le prosi Marija za nas!

Litanije Matere božje.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin, Odrešenik svetá,
 Bog Sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,

} usmili se
 nas!

Sveta Marija,
 Sveta Mati Božja,
 Sveta devic Devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti Božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,

za nas Boga pros!

Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovalcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvir-
 nega greha spočeta,

za nas Boga pros!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ; zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
 lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši, nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Molitve.

1.

Pod tvojo pomoč pribežimo,
o sveta Božja porodnica! ne za-
verzi naših prošenj v naših po-
trebah, temuč reši nas vselej vseh
nevarnost. O častitljiva in blažena
Devica, naša gospa, naša sred-
nica, naša besednica, naša pomoč-
nica. S svojim Sinom nas spravi,
svojemu Sinu nas priporoči, svo-
jemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

2.

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela čenjenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji;

O. In je spočela od svetega Duha.

M o l i m o .

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, spoznali, po njegovem terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela čenjenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si Devica čista ostala;

O. Prosi za nas, Božja porodnica.

M o l i m o .

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil, daj, prosimo, da njo za nas prositi čutimo, po kateri nam je sreča došla, prejeti življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

Od svečnice do vélikega četertka.

Bodi češena, nebes kraljica, češena angelov gospa; češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, mimo vseh lepa, bodi pozdravljena, preljubeznjiva in prosi za nas Kristusa!

V. Hvalimo te, Devica presveta.

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o.

Dodeli, milostljivi Bog, brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sobote do 1. nedelje po binkoštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kterega si zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. **Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!**

O. **Ker je Gospod res vstal, aleluja!**

M o l i m o.

O Bog, ki si po vstajenji svojega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli,

prosimo, da po njegovi Materi Devici Mariji veselje večnega življenja dosežemo.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad tvojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija! V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica! O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsegamogočni, večni Bog, ki si dušo in telo častite Device

Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo svetega Duha pripravil, daj da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjih zlogov in večne smerti rešeni.

3.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kterega je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

4.

Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube Device Marije in vseh svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pobištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to duhovnijo z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli

milostljivo vsem vernim kristjanom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes doli na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Božja pomoč ostani vselej pri nas! Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
(petkrat.) Čast bodi Bogu . . .

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

} usmili se
nas!

} za nas Boga prosi!

Sv. devic Devica,
 Sv. Mihael,
 Sv. Gabrijel,
 Sv. Rafael, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas
 Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za
 nas Boga prosite!

Sv. Janez Kerstnik,
 Sv. Jožef, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga
 prosite!

Sv. Peter,
 Sv. Pavel,
 Sv. Andrej,
 Sv. Jakob,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Simon,
 Sv. Tadej, } za nas Boga prosi!

Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za
 nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga
 prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga
 prosite!

Sv. Štefan,
 Sv. Lavrencij,
 Sv. Vincencij, } za nas Boga prosi!

Sv. Fabijan in Boštjan,
 Sv. Janez in Pavel,
 Sv. Kozma in Damijan,
 Sv. Gervazi in Protazi, } za nas Boga
 prosita!

Vsi sveti mučeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,
 Sv. Gregorij,
 Sv. Ambrož,
 Sv. Avguštin,
 Sv. Jeronim,
 Sv. Martin,
 Sv. Nikolaj, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofje in spoznovalci, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Benedikt,		
Sv. Bernard,		
Sv. Dominik,		
Sv. Frančišek,		

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga
prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki, za nas
Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Agata,		
Sv. Lucija,		
Sv. Neža,		
Sv. Cecilija,		
Sv. Katarina, Sv. Anastazija,		

Vse svete device in vdove, za nas Boga
prosite!

Vsi svetniki in svetnice božje, za nas
Boga prosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Go-
spod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smerti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smerti,

S skrivnostjo svojega svetega včlo-
večenja,

S svojim prihodom,

S svojim rojstvom,

S svojim kerstom in svetim postom,

S svojim križem in terpljenjem,

S svojo smertjo in svojim pokopom,

S svojim svetim vstajenjem,

S svojim čudovitim vnebohodom,

S prihodom Tolažnika svetega Duha,

V dan sodbe,

Mi grešniki,

Da nam zanesi,

} prosimo te,
} sliši nas!

reši nas, o Gospod!

Da nam odpusti,
 Da nas k pravi pokori pripelji,
 Da svojo sv. cerkev vladaj in ohrani,
 Da pastirja apostoljskega in vse cerkvene stanove v svoji sveti veri ohrani,
 Da sovražnike svete cerkve ponižaj,
 Da našega cesarja obvaruj,
 Da keršanskim kraljem in oblastnikom mir in pravo enovoljnost daruj,
 Da vsemu keršanskemu ljudstvu mir in edinost dodeli,
 Da nas vse v svoji sveti službi poterdi in ohrani,
 Da naše misli k nebeškim željam povzdigni,
 Da vsem našim dobrotnikom večne darí dodeli,
 Da duše naše in naših bratov, bližnjih in dobrotnikov večnega pogubljenja reši,
 Da sad zemlji daj in ohrani,
 Da vsem vernim dušam večni pokoj dodeli,

prosimo te, sliši nas!

Da nas usliši, } prosimo te, sliši nas!
 Sin Božji, }

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d. (tiho).

V. In nas ne vpelji v skušnjavao,

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Molitve po litanijah

na svetega Marka dan in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otét!

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri mi strežejo po življenju.

Odstopijo naj in sram naj jih bo, kateri mi hočejo hudo.

Obernejo naj se precej osramoteni, kateri pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe išejo, naj se veselé in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak, o Bog! hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim slažabnikom,

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas

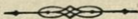
O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehah,

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

- V. Molimo za našega papeža I.
 O. Ohrani ga, o Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.
- V. Molimo za svoje dobrotnike!
 O. Poverni, Gospod! milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storé.
- V. Molimo za verne mertve!
 O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim svéti.
- V. Naj počivajo v miru!
 O. Amen.
- V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj,
 O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v té zaupajo, moj Bog!
- V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča,
 O. In varuj jih iz Siona.
- V. Gospod! usliši moje molitve,
 O. In moje upitje naj do tebe pride.

M o l i m o .

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov vez veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o **Bog!** našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpušenjem tudi mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas od vseh grehov odvežeš in od kazen, ktere za nje zaslužimo, rešiš.

Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za

svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I. in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od kterege pridejo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naša serca z ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in z očišenim srcem dopadli.

Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic, da odpušanje, kterega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnó in iz tebe začeta tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušanje vseh svojih grehov

dosežejo. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Gospod, usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti Božji počivajo v miru!

O. Amen.

Molitve po litanijah

pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso matere Božje.

K svetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega

terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. (Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinstnosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vseh nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni, večni Bog! nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče!

zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem dobremu služi in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu

cesarju I., spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš,

pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote opušenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj

nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, **Gospod nebeški Oče!** po **Jezusu Kristusu**, svojem ljubem **Sinu**, **Gospodu našem** in **Odrešeniku**, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega **Duha**, **Bog vekomaj. Amen.**

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš . . . Češena Marija . . . (petkrat.)

Litanije

od presvetega rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Oče iz nebes,
 Bog Sin, Odrešenik svetá,
 Bog sveti Duh,
 Sv. Trojica en sam Bog,
 Jezus, kateri si pri zadnji večerji
 sam sebe učencem zaužiti dal,
 Jezus, kateri si v presvetem Zakra-
 mentu resnično pričujoč s kervijo
 in z mesom, z dušo in telesom,
 po Božji in človeški natori,
 Jezus, živi kruh, kateri si iz nebes
 prišel,

usmili se nas!

Jezus, kruh angeljev,
 Jezus, kruh vseh izvoljenih,
 Jezus, kruh močnih,
 Jezus, čeznatorni kruh,
 Jezus, skriti Bog in Zveličar,
 Jezus, studenec vseh gnad,
 Jezus, vedna in nar čistejša daritev,
 Jezus, nekervava daritev novega
 testamenta,
 Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, ktera je meso po-
 stala, in zdaj vedno med nami
 prebivala,
 O nar svetejši Zakrament,
 Nar veči skrivnost Božja,
 Spomin nar večih čudežev Božjih,
 Prečudno znamenje nar večje ljubezni
 Božje,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Daritev sprave za žive in mertve,
 Nar večja moč v skušnjavah,
 Nar močnejše orožje zoper hudob-
 nega sovražnika,

usmili se nas!

Nar imenitniši vseh darov božjih,
 Presveti spomin Gospodovega ter-
 ljenja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova večerja, pri
 kateri angeljci strežejo,
 Nar večje veselje pobožnih duš,
 Nar večja dobrotu vernih kristjanov,
 Nar slajši živež naših duš,
 Moč slabih,
 Tolažba žalostnih,
 Pomoč zapušeni, h
 Popotnica teh, kateri v večnost
 gredó,
 Zastava večnega življenja,
 Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!
 Od vsega hudega,
 Od vsega greha,
 Od nevrednega prejemanja tega pre-
 svetega Zakramenta,
 Od poželenja mesa,
 Od poželenja oči,
 Od prevzetnosti življenja,
 Od vseh pregrešnih priložnost in
 nevarnost,

usmili se nas!

odreši nas, o Jezus!

Od skrivnih skušnjav in zalezovanja
 hudobnega duha,
 Od vseh nesreč,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od večne smerti,
 Skozi ljubezen, s katero si ta sv. Za-
 krament postavil,
 Skozi ljubezen, s katero si pri zadnji
 večerji svoje aposteljne obhajal,
 Skozi ljubezen, s katero tudi nas s
 svojim presvetim rešnjim Tele-
 som živiš,
 Skozi ljubezen, s katero se v tem pre-
 svetem Zakramentu za nas da-
 ruješ,
 Skozi ljubezen, s katero v tej daritvi
 božji pravici zadostuješ,
 Skozi ljubezen, s katero nevrednim
 kristjanom zanašaš,
 Skozi ljubezen, s katero v tem pre-
 svetem Zakramentu tolikanj ne-
 časti preterpiš,
 Skozi ljubezen, s katero iz trona svoje
 milosti tako usmiljeno na nas
 gledaš,

odreši nas, o Jezus!

Skozi ljubezen, s katero nas tako
 dobrotljivo poslušáš,
 Skozi ljubezen, s katero nam v tem
 presvetem Zakramentu tolikanj
 gnad skazuješ,
 Skozi ljubezen, s katero v tem pre-
 svetem Zakramentu do konca
 sveta pri nas ostaneš,
 Mi ubogi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam vse naše grehe odpustiš,
 Da nas v živi veri po tem presvetem
 Zakramentu poterdiš in oživiš,
 Da v naših sercih terdno zaupanje v
 ta nar svetejši Zakrament obudiš,
 Da v naših sercih gorečo ljubezen
 do tega nar svetejšega Zakra-
 menta pomnožiš,
 Da našo čast in pobožnost k temu
 presvetemu Zakramentu pomnožiš
 in ohraniš,
 Da nam gnado daš, vselej z dobro pri-
 pravo k tvoji božji mizi pristopiti,
 Da nam sad tega presvetega Za-
 kramenta obilno dodeliš,

} odreši nas, o Jezus!
 te prosimo, usliši nas, o Jezus!

Da resnično počastenje tega nar
 častitljivšega Zakramenta med
 nami pomnožiš,
 Da vso nečast do te nar častitlivši
 skrivnosti Božje zatareš in od-
 verneš,
 Da svojo sveto cerkev vladaš in
 ohraniš,
 Da vsem, kateri v te ne verujejo,
 luč prave vere dodeliš,
 Da naše misli k nebeškim željam
 povzdiguješ,
 Da naše serca s svojim milostljivim
 obiskovanjem razveseliš in očistiš,
 Da nam vselej veselje nad tem pre-
 svetem Zakramentom v serce daš,
 Da vedno v nas ostaneš, in mi v
 tebi,
 Da nas na koncu našega življenja
 s to nebeško popotnico previdiš
 in obveseliš,
 Da nas poslednji dan k večnemu
 življenju obudiš,
 Da vsem vernim dušam večni mir
 in pokoj dodeliš,

te prosimo, usliši nas, o Jezus!

Da nas na tem tronu svoje milosti uslišati
hočeš, te prosimo, usliši nas, o Jezus!
Jezus, Sin Božji, te prosimo, usliši nas,
o Jezus!

Jagnje božje, ktero grehe svetá odjem-
lješ; zanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ktero grehe svetá odjem-
lješ; usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ktero grehe svetá odjem-
lješ; usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Dobrotljivi in usmiljeni Go-
spod je spomin svojih čudežev
storil. — On je živež dal tem,
kteri se njega bojé.

Ti si nam kruh iz nebes do-
delil, o Gospod! kteri vse raz-
veseljevanje v sebi ima.

Iz tvojega altarja, o Gospod! prejemamo Kristusa, v katerem se duša in telo razveseli.

M o l i t e v.

O Bog, kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil; dodeli, te prosimo, da svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Kervi tako častimo, da sad tvojega Odrešenja vedno v sebi občutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Rožni venec od sv. rešnjega Telesa.

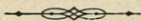
I. Jezus, kateri v sv. rešnjem Telesu naše duše razveseli.

II. Jezus, kateri v sv. rešnjem Telesu naše duše nasiti.

III. Jezus, kateri v sv. rešnjem Telesu naše duše potolaži.

IV. Jezus, kateri v sv. rešnjem Telesu naše duše pred peklenkim ognjem varuje.

V. Jezus, kateri v sv. rešnjem Telesu naše duše v nebeško kraljestvo pripelje.

Litanije

od presvetega serca Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Presveto Serce Jezusovo,
 Serce Jezusa, Sinu živega Boga,
 Serce Jezusa, Sinu prečiste Device,

} usmili se nas!

Serce Jezusovo, dopadajenje nebeš-
 kega Očeta,
 Serce Jezusovo, tempelj svetega
 Duha,
 Serce Jezusovo, večna ljubezen pre-
 svete Trojice,
 Serce Jezusovo, raj božjega veselja,
 Serce Jezusovo, studenec nebeške
 sladkosti,
 Serce Jezusovo, sedež večne milosti,
 Serce Jezusovo, morje usmiljenja,
 Serce Jezusovo, zaklad vsega bo-
 gastva božjega,
 Serce Jezusovo, vir svete ljubezni
 in svetega kesanja,
 Serce Jezusovo, konec vsega usmi-
 ljenja nebeškega Očeta,
 Serce Jezusovo, visokost božje mo-
 drosti in božjega znanja,
 Serce Jezusovo, potok, ki razve-
 seljuje mesto božje,
 Serce Jezusa, našega nebeškega
 kralja,
 Serce Jezusa, našega dobrega pa-
 stirja,

usmili se nas!

Serce Jezusa, našega usmiljenega
 brata,
 Serce Jezusa, našega preljubega
 učenika,
 Serce Jezusa, nar ljubeznjivšega
 ženina naših duš,
 Serce Jezusovo, zgled krotkosti in
 ponižnosti,
 Serce Jezusovo, studenec miru in
 svetega pokoja,
 Serce Jezusovo, nar bolj popolnoma
 podoba našega življenja,
 Serce Jezusovo, tolažba žalostnih,
 Serce Jezusovo, pribežališe v skuš-
 njavah in nadlogah,
 Serce Jezusovo, veselo prebivanje
 čistih duš,
 Serce Jezusovo, veselje vseh izvo-
 ljenih,
 Serce Jezusovo, studenec vseh sve-
 tih misel in želj,
 Serce Jezusovo, luč popotnikov,
 Serce Jezusovo, altar sprave,
 Serce Jezusovo, ognjeni studenec
 božje ljubezni,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, hrepenenje in nar
 slajši ljubezen vseh svetih duš,
 Serce Jezusovo, zavoljo nas na oljski
 gori žalostno in otožno do smerti,
 Serce Jezusovo, oslABLJENO od ker-
 vavega potú,
 Serce Jezusovo, počeno od žalosti,
 zavoljo naših grehov,
 Serce Jezusovo, na križu s sulico
 prebodeno,
 Serce Jezusovo, upanje umirajočih,
 Serce Jezusovo, večno veselje vseh
 svetnikov v nebesih,
 Serce Jezusovo, krona vseh stvari
 božjih,
 Bodi nam milostljivo; zanesi nam, o
 Serce Jezusovo!

usmili se nas!

Bodi nam milostljivo; usliši nas, o Serce
 Jezusovo!

Od vsega greha,
 Od zanemarjenja presvetega nav-
 dajanja,
 Od vse nepobožnosti in mlačnosti,
 Od vse merzlate do svoje božje
 ljubezni,

reši nas, o Serce
 Jezusovo!

Od vseh nečistih misel in želj,
 Od vse slepote in terdovratnosti serca,
 Po svoji čudni krotkosti in ponižnosti,
 Po svoji nar večji čistosti,
 Po svojem usmiljenji in prizanes-
 ljivi milosti,
 Po svojem skrivnem življenju,
 Po svoji revšini in sveti pokoršini
 do smerti na križu,
 Po svojem preljubeznjivem obna-
 šanju med ljudmi,
 Po svojem notranjem miru,
 Po svoji usmiljeni ljubezni do nas
 grešnikov,
 S kervjo in vodo, ki si ji v naše
 očiščenje in posvečenje prelilo,
 Mi grešniki,
 Da svojo sveto in čisto ljubezen v
 naša serca vliješ,
 Da naša serca k posnemanju svo-
 jih čednost vlečeš,
 Da nam pravo ponižnost, krotkost
 in notranji mir dodeliš,
 Da vse misli in želje našega serca
 očistiš in posvetiš,

reši nas, o Serce Jezusovo!

prosimo te, usliši nas!

Da nas in vse ljudi razsvetliš in k spoznanju svoje Božje ljubezni pripelješ, Da nas v britkosti tega življenja milostljivo poživiš in poterdiš, Da svojo sveto ljubezen v nas vedno pomnožiš, Da ob naši smertni uri naše duše v svoji sveti rani skriješ, Da nas v veličastvo svojih izvolje- nih sprejmeš, O presladko Serce Jezusovo, Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ; zanesi nam, o Serce Jezusovo! Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ; usliši nas, o Serce Jezusovo! Jagnje božje, ki grehe sveta odjemplješ; usmili se nas, o serce Jezusovo!	}	prosimo te, usliši nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

- V. Pomagaj svojim služabnikom, o Gospod!
- O. Ki si jih s svojo drago kervjo odrešil!
- V. Gospod, usliši mojo molitev!
In moje vpitje naj do tebe pride!

M o l i m o .

Ozri se, prosimo, vsegamogočni večni Bog! na preljubeznjivo Serce svojega Sinu, na katerem imaš dopadajenje, ter nam odpusti zavolj tega preljubeznjivega Serca naše grehe, odverni od nas zasluženno šibo, vlij v naša serca svojo ljubezen, ohrani, vižaj in pripelji nas v večno življenje. Amen.

Sveti križev pot.

Razlaga, začetek in vrednost svetega križevega pota.

Sveti križev pot je spomin tistega težavnega pota, po katerem je naš Zveličar hodil, ko je od Pilatovega dvora, kjer je bil krivično k smerti obsojen, težek križ na goro Kalvarijo nesel. Ker je naš Gospod na tem potu s težkim križem obložen neznano veliko terpljenja, bolečin in žalosti preterpel, se ravno zato ta pot imenuje: „Pot svetega križa“, ali „križev pot“, „pot Kalvarije“, „pot bolečin in žalosti“.

Ker je naš Odrešenik na tem potu dvanajstkrat zadržan, po smerti pa dvakrat prenešen bil, s križa namreč v naročje svoje prežalostne matere, potem pa v grob, zato se tudi deli sveti križev pot v štirinajst postaj ali štacijonov.

Bere se, da je Marija devica, potem ko je bil Jezus v nebesa odšel ves čas svojega življenja tiste kraje obiskovala, na katerih je njen sin terpel in čudeže delal. Te misli je tudi bil Leon papež X. Pobožna sestra Marija Agreda tudi pripoveduje,

da Marija, naša preljuba mati, nikoli ni prenehala obiskovati tistih svetih krajev, in da je ondi z žalostnim srcem premišljevala, kako grozovitne muke je mogel terpeti njen sin. Po tem takem se sme reči in terditi, da je Marija devica nar perva svet križev pot obiskovala, in to pobožno opravilo začela.

Obiskovanje svetega križevega pota je premišljevanje britkega terpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa pri sleherni postaji. Kakó prijetno je to premišljevanje v božjih očéh, se ne more prav dopovedati in ne popisati. Sveti Bonaventura pravi: „Nobena pobožnost ne obudi toliko svetih željá, kakor premišljevanje terpljenja, križa in smerti našega Gospoda Jezusa Kristusa. O prečudno terpljenje! čegar premišljevanje dušo takó visoko povzdigne, da ne le samo angeljem enaka, temuč vsa božja postane“. Sv. Frančišek Salezij pravi, da se po premišljevanji Kristusovega terpljenja nar popred ljubezen božja v naših srcih vžge; zato ga imenuje nar bližnjo pot k vsem čednostim in k nedolžnemu življenju. Sv. Albert, imenovan veliki, uči, da je premišljevanje Kristusovega terpljenja bolj zaslužljivo, kakor če bi se kdo celo leto ob suhem kruhu postil, ali bôs v svete dežele na božjo pot hodil.

Molitev pred sv. križevim potom.

M o l i m o .

Začni, prosimo Gospod, s svojim duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej v tebi začnó, in v tebi začete tudi v tebi končajo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Darovanje sv. križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz celega serca, da sem te kdaj, o nar večja dobrota! razžalil. Darujem ti ta sveti križev pot k tvoji časti, v spomin tistega

težavnega pota, po katerem si zavoljo mene ubozega grešnika hodil. Jaz se želim vdeležiti vseh odpustkov, ki so za sveti križev pot podeljeni, torej tudi želim vse takó opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da s tem svetim križevim potom v tem življenji tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužiti zamorem. Amen.

Ako še nisi odpustkov Bogu daroval za tiste, za ktere mu jih darovati želiš, da bi jim bili v prid, mu jih zdaj daruj.

Pri nekterih štacijonih se zadobé popolnoma odpustki; ker pa nobeden ne mora sam zase več, kakor le en sam popolnoma odpustek zadobiti, naj druge za duše v vicah Bogu daruje, kakor postavim: za dušo svojega očeta, matere, brata, sestre, prijatelja, ali ktereга drugega i. t. d.

I. štacija.

Jezus je k smerti obsojen.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je on poslušal in sprejel krivično sodbo brez vsega izgovaranja. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ki so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katerim si se večkrat pregrešil zoper Boga in svojega bližnjega, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem kakor z ustmi.

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogemu grešniku. Boš le tedaj za nevredno stvar ječo, vèzi

in tepenje terpel? in se dal ob-
soditi k tako grozovitni smerti.
Oh! to je zadosti, da rani moje
serce, in da objokujem vse pre-
grehe, ktere sem storil s svojim
jezikom. Obžalujem jih tedaj in
kličem k tebi: O moj Jezus! usmi-
ljenje, prosim te, usmiljenje in
milost, o Jezus!

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. štacijon.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakošnim veseljem
in radovoljnim srcem dobrotljivi
Jezus sveti križ objame, in kako
poterpežljivo tepenje in suvanje
malopridnega ljudstva prenaša! Ti

pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci k njemu:

Ne tebi, o Jezus! ampak meni gre križ. O težki križ! ki so ti ga moji grehi naložili! O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo gnado in moč, da rad sprejmem vse križe, ktere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom svoj križ voljno objel, in se tako od svetá ločil! daj mi tako ljubezen do križa, da si bom vselej s tvojo služabnico sv. Terzijo vošil in želel: Terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. štacijon.

Jezus pade prvič pod križem.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslavljen, prvič na zemljo pade. Oh, kako je s pestmi bit, z nogami teptan in suvan! Vendar se ne sliši ne žalovanja, ne nevolje iz njegovih ust. Ti pa tožiš, če le majhen križ občutiš, ali kako zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost! zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz nar večji grešnik klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sem padel!

kolikrat sem se pogreznil v globočino hudobije! O Jezus! podaj mi svoje roké! Pomoči, o Jezus! pomoči pri tebi išem, da ves čas svojega življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in da tako v svoji zadnji uri zveličanja upati zamorem.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakošno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino serce, ko sta se srečala! Poslušaj,

o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj sin?“ kliče k tebi Marija. — „Kaj hudega ti je storila moja mati?“ te vpraša Jezus. Oh zapusti že vsaj svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in bolečino terpiva. O grešnik! kaj praviš k temu? Reci tedaj in zdihni iz svojega serca:

O Božji Sin Marije! o presveta mati tvojega ljubeznjivega Jezusa! ves potert in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajavec, s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je vajina serca ranil. Oh meni je iz serca žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, da nikdar več ne bom grešil, temuč da bom vajino grenko terpljenje in žalost

noč in dan premišljeval in objo-
koval.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. štacijon.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ
nesti.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon,
ki si ves vdan nečimernosti sveta
in sladnostim svojih počutkov, ki
svoje križe, ne iz serca, temuč
le, ker se jih ubraniti ne moreš,
z veliko nejevoljo nosiš. Oh zbudi
enkrat svoje serce, in usmili se
svojega tako obloženega Zveli-
čarja. Sprejmi radovoljno vse križe
in nadloge, ktere ti bo poslal tvoj
ljubeznjivi Oče. Terdno skleni, ne

le vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu za-nje hvaležnega se skazovati; prosi ga tako-le:

O ljubeznjivi Jezus! zahvaljujem te za toliko priložnost, ki mi jo daš, da bi za-te terpeti, in za-se kaj zaslužiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenji težkega prigodilo, s poterpežljivim srcem prenesti, in s tem večnega veselja se vdeležiti. Stori, o Jezus! da bom tukaj s taboj jokal in terpel, potem pa s taboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. štacijon.

Veronika poda Jezusu potni pert.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa! in sto ljubeznijo vtisni njegov obraz v svoje serce. O kako srečen boš, ako boš z Jezusovim obrazom v svojem sercu živel, in z njim v večnost pojdeš! Da tedaj to gnado zadobiš, prosi svojega Boga, in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveto podobo svojega obličja, da bom brez nehanja na te mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imel, in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja hočem svojo dušo nasitovati,

in moje oči bodo vedno solze
točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. štacijon.

Jezus pade drugič pod križem.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslabiljen od velike bolečine, in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa poterla, in ga na zemljo vergla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen! Spokori se, in skleni ponižniši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! ako-
ravno vidim, da na zemlji pod
težkim križem ležiš; vendar te
molim in častim, kakor svojega
mogočnega večnega Boga. Pro-
sim te, poteri moj napuh, vzemi
iz mojega serca vso ošabnost, da
bom svojo nečimernost spoznal,
vse zasramovanje s tako tebi do-
padljivo ponižnostjo sprejemal, da
bom s tem gnado zadobil, tudi s
teboj v nebeškem kraljestvu po-
vikšan biti.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

VIII. štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

**Premisli in prevdari v svojem
sercu, kako ti je treba jokati in**

žalovati, prvič zavoljo Jezusa, ki zavoljo tebe toliko terpi, drugič sam nad seboj, ker si še vedno nehvaležen, in ga žaliti ne nehaš. Kako moreš v premišljevanji njegovega grozovitnega terpljenja terdovraten biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti revnim ženam kaže! obudi k njemu svoje zaupanje, in zdihni iz serca:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh, kako je to, da se moje serce ne raztopi od solz velike žalosti? Solzá, o Jezus! prosim solzá prave pokore, in serčnega usmiljenja mi daj, da se z objokanimi očmi in s skesanim srcem vdeležim tiste gnade, ktero si revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči, poglej

me ubozega grešnika, da bom tudi jaz poln tolažbe na zadnjo uro tebe videti mogel.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. štacija.

Jezus pade tretjič pod križem.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako Jezusa, ki je krotka in nedolžna ovčica, judje in neverniki, steklim volkovom enaki, tepejo, sujejo, semtertje vlačijo po terdem kamnji! O nesrečni greh, ki samemu Sinu Božjemu tako grozovito terpljenje pripravljaš! O grešnik! ni morebiti tvoj Bog ves

v bolečinah vreden tvojih solz?
 Oh! reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! ki nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel? Oh! nobeden drugi, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala od grehov, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hudobiji konec storiti. **Z** objokanimi očmi ti tisoč in tisočkrat obljubim, nikdar več ne grešiti. **O** moj Bog! nikdar več, nikdar več.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. štacijon.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus na svojem životu ves ranjen in stopen, in tudi z grenkim žolčem napajan! Poglej, kako on tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimernost v obleki s svojo nagostjo osramotuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojega slečenega Jezusa in mu reci:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med tabo in mano! ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervjo oblit, jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja,

ali saj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me ti na pravi pot. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega svetá grenke in zoperne, da bom namesti njih želel tvoje terpljenje občutiti, da bom tako vreden s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. štacija.

Jezusa na križ pribijajo.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, kadar so Judje njegovo meso, kite in žile z žebli prevertali. Oh! kako je to, da se tvoje serce žalosti ne razpoči, ker vidiš, da

tvoji grehi tako neusmiljeno tvojega Zveličarja mučijo? Vsaj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žeblji, kateri so te na križ pribili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in moji občutki na tvoj križ nabiti in tamkej umorjeni, da bom v življenji in v smerti s teboj križan, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. štacijon.

Jezus umerje na križi.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo!
Ker si s svojim križem svet odrešil!

Odpri tu svoje oči, in pre-mišljuj svojega z žebli na križ pri-bitega Jezusa. Pogledaj vse blede obličje Božje. Poslušaj kako prosi odpušenja tistim, ki ga križajo in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, svojo mater izroči Ja-nezu, priporoči svojo dušo ne-beškemu Očetu, poslednjič tudi umerje z nagnjeno glavo. Tako je tedaj moj Jezus umerl? Res, umerl na križi! in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi preč, kakor le s po-nižnim in s skesanim srcem. Ob-jemi križ in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi **Z**veličar! jaz vem, in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so te tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisem vreden, ker sem te križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar te slišim tudi za tiste prositi, kateri so tebe križali. Kaj hočem tedaj za te storiti, ker si ti toliko zame storil? Poglej, o Jezus! pripravljen sem in voljan, vsem odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsem, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati! in tako tudi upam ob svoji smertni uri vesele besede zaslišati: „Še danes boš z menoj v raji“!

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. štacijon.

Jezusa s križa snamejo in položé v naročje Marije.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je serce žalostne matere prebodel, kadar je ona svojega mertvega Sina v svoje naročje vzela. Vidila je njega vsega ranjenega in kervavega. O kakošno žalost in bolečino je tistikrat v svojem sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako oster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, ki je Jezusu življenje vzel, in Marijino serce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozovitni greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne matere, in zdihni k nji tako:

O kraljica vseh mučenikov!
 kdaj bom vreden, da bi prav za-
 popadel tvojo žalost in muke?
Kdaj bom zadobil gnado, tvojo
 žalost v svojem sercu nositi, in
 s teboj terpeti? **O** velika gospa!
 sprosi mi to gnado, da noč in dan
 žalujem nad svojimi grehi, ki so
 ti tako žalost storili; da bom, ves
 skesan in spokorjen, v zaupanji
 in ljubezni za-te umerl, in po
 smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena Marija. Čast Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. štacijon.

Jezusa v grob položé.

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo

Ker si s svojim križem svet odrešil.

**Premisli tukaj žalovanje, zdi-
 hovanje in jokanje Magdalene,**

Janeza in družih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa naj ti gre k sercu težava in grenka žalost Marije, njegove matere, kadar zgubi iz naročja svojega ljubeznjivega Sina. V premišljevanji leté njene žalosti in njenega terpljenja se res sramuj, da si pri obiskovanji tega križevega pota tako malo usmiljenja občutil. Oh! zbudi svoje serce vsaj zdaj pri zadnjem štacijonu. Poljubi s častjo kamen sv. groba; položi v duhu vanj svoje serce, in reci k svojemu mertvemu Jezusu.

O usmiljeni Jezus! ki si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležečega te častim in molim. Oh jaz želim in vošim tebe v svojem sercu

zapertega imeti, da bi s teboj sklenjen, po tem svetem križevem potu k novemu življenju vstal, in se v tvoji gnadi s tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji tvojega terpljenja, ktero sem premišljeval, mi dodeli, da bo na zadnjo uro tvoje sveto rešnje telo moja popotnica; da bodo moje zadnje besede: **Jezus, Marija, sv. Jožef!** in da svoje zadnje zdihovalje s tistim zdihovaljem sklenem, s katerim si ti na svetem križu svojo sveto dušo izdihnil. **Daj mi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potem s teboj na večne čase živeti. Amen.**

Oče naš. Češena Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

M o l i t e v.

Nebeški Oče; večni Bog! po
 tisti ljubezni, s katero si svojega
 Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene
 na svét poslal, in s katero je on
 s svojim britkim terpljenjem in z
 grenko smertjo mene odrešil, ti
 darujem ta sv. križev pot, ki sem
 ga s tvojo gnado obiskoval. Vzemi
 to pobožno opravilo k povikšanju
 svoje časti, v zahvalo za vse meni,
 in drugim podeljene gnade, za od-
 pušenje grehov celega sveta, za
 pomoč revnim dušam v vicah, zlasti
 pa, za ktere sem v začetku prosil.
O milostljivi nebeški Oče! poglej
 na obličje Kristusa svojega Sina,
 usliši glas njegove svete kervi,
 in bodi milostljiv meni ubogemu
 grešniku! Amen.

Nekteri na zadnje tudi molijo 6 Oče našev
 in 6 Češena Marij. Akoravno je ta navada dobra

in pobožna, vendar ni ravno potrebna, temuč samo preišljevanje terpljenja našega Zveličarja je k zadobljenji odpustkov potrebno, in le to je namen sv. križevega pota.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar, Jezus Kristus, in njegova žalostna mati Marija!

Pesem pri sv. križevem potu.

Oh, pridite stvari!
Kaj, glejte se godi!
On, kter' nas vse živi.
Strašno za nas terpi!

I. štacijon.

Razgajžlan, zapljevan,
In kronan, zasram'van;
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smert izdan.

II. štacijon.

Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé,
Oh, Jagnje božje gré,
In nese vseh dolgé.

III. štacijon.

Opešal je v močéh,
Podre ga križ, naš gréh.
Vtopljen v sveta dolgéh
Leži potert na tléh.

IV. štacijon.

Oh, žalosten spomin!
Ker sreča mater sin;
Nji gre meč bolečin
Do serca globočin.

V. štacijon.

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simon prosim te,
Ne brani križa se.

VI. štacijon.

S pertom Veronika
Obriše Jezusa!
Spomin za to ji da
Terpljenja britkega.

Svete pesmi.

Perva sveta maša.

Kirije.

Pred stolom tvoje milosti
Tvoj verni ljud kleči:
In tebe, Bog v ponižnosti
'Z svojega serca časti,
Stor' milost tem, kater' žele
V solzah oprat' lastne dolge.
Odpusti, Oče, grešnikom,
In skaži se dobrotljiv nam,
Dobrot — ljiv — nam
Dobrotljiv skaži se nam.
Ob darí tvoje smo prišli
Kakor zgubljeni sin:
In kakor ovce smo zašli,
Zgubili tvoj spomin.
Al' Oče vsega usmiljenja!
Na serca polne zgrevanja
Z dopadajenjem dol' poglej,
In svojo gnado zopet dej,
In gna — do — dej,
In gnado zopet dej.
Saj delo smo vsi tvojih rok
In tvoja lastna stvar,
Oprí slabosti svojih otrok,
Ti vel'ki Gospodar;
Za spravo zdaj darujemo
Tvojega Sinu zročujemo;
O Bog skoz' njega sveto kri,
Vse naše grehe nam odmí,
Vse nam — od — mí.
Vse grehe nam odmí.

Glorija.

Čast bodi na visokosti
 Bogu na vekomej
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakrat.)

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelijum,
 Na dno letó se snide
 Vseh kristijanov um,
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža:
 Ta srečno prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

Gospod! pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna,
 In ver'je z živim spoštovanjem
 Na tebe pravega Boga,
 Tud' ver'je v tvoj'ga ljub'ga Sina
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškem cvetji je scvetla. (dvakrat.)

Da je prišel iz zgolj ljubezni,
 Ljudi nas spraviti, Bog! s tebo,
 Da na-se vzel je vseh bolezní,
 Prelil na križu kri svojo;
 Da spet je vstal, pekel premagal,
 Na desni tebi zdaj sedi:
 Da nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vseh stvari. (dvakrat.)

Da sveti Duh nam cerkev viža.

Da bo do konca vedno ž njo:
 Da kdor se k njem' v solzah približa,
 Od grehov spet očišen bo:
 Zopet da enkrat bomo vstali,
 Vseh svetih družba sprosi nam,
 Da bomo skupaj uživali
 Življenje večno z Jezusom. (dvakrat.)

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, le-te dari,
 Z njim tud' tvoj ljud zdihuje,
 In s srcem kvišk' puhti.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K tvojega Sina spominu
 Je obložen altar. (dvakrat.)

Vzem', Bog, le-to darovanje.
 Dobrotni Oče naš!
 Omeči to zdih'vanje,
 Da nam spet gnado daš,
 Le smert in kri presveta
 Tvojega ljub'ga Sinu
 Nam daje up, da vzeta
 Ta prošnja bo v nebo. (dvakrat.)

Sanktus.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti,
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot.
 V nebesih, 'no na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, 'no na vekomej. (dvakrat.)

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celega,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svojega Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našega.
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegovega. (dvakrat.)

Po povzdigovanji.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar;
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan:
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan. (dvakrat.)

Slabosti on vse naše nosi,
 Da nas pripravi v sveti raj.
 On pri Očetu za nas prosi,
 Dab' z njem živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 Skoz prošnje, Jezus! omeči,
 Da se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte Božje Jagnje:
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne.
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolgé,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jaz nisem vreden, (dvakrat.)

Dab' tebe dan's zavžil,

Al' reci, da bom vreden, (dvakrat.)

Ter bodem zopet živ.

V duhu tebe prijeti,

Iz serca jaz želim,

Daj, ženin naš presveti, (dvakrat.)

Da gnado zadobim.

Pri koncu svete maše.

Daritev smo končali,

Ta dar je Bog, tvoj Sin:

Mi smo vsi skup spoznali

Tvojih darov spomin.

Skoz njega smo prejeli

Rešenje s svojih vëz,

Zdaj zadnjič nam dodeli

Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

Druga sv. maša.

Začetek.

Pred Bogom pokleknimo,

Povzdignimo sercé,

V nebesa zdaj pošljimo

Vse misli in željé.

Ta dar presvete maše

Sprejmi od nas, o Bog!

Naj zбриše grehe naše,

Naj varje nas nadlog.

Mi grešniki spoznamo,

Žalili smo Boga;

Oh težko vest imamo,

Pokoja nam ne dá.

Marija, vsi svetniki!
 Pomoči pros'mo vas,
 Smo grešniki veliki,
 O Kriste, usmil' se nas!

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem;
 K' je milost božja dala
 Rešenje vsim stvarjem.
 Bog hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti večno čast dajemo;
 Ti sam, o Bog, si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenji srečno pot!
 Temoto razsvetljuje,
 Nas varje grešnih zmot.
 Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 Da vsak sveto živi.

Kredo.

To verjem, Bog nebeški,
 Da ti si stvarnik moj;
 Tvoj Sin je rod človeški
 Sam spravlil spet s teboj.
 Svet Duh pri nas prebiva,
 Od Jezusa poslan;
 Od njega moč dobiva
 Na zemlji vsak kristjan.
 Kar si o Bog oznanil,
 Kar je tvoj Sin učil,

V katolški cerkvi hranil,
 K' je za-nj kri prelil,
 To verjem vse resnično,
 Le, Bog, pomoč mi daj,
 Živeti tud' pravično,
 Da pridem v sveti raj.

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni,
 Od nas prečisti dar,
 K' ga grešniki nesrečni
 Damo na tvoj altar;
 Za svoje hudobije
 In celega sveta
 Naj jih nam čisto zmije,
 Nam tvojo milost dá.

Ponižno vsi pošljimo
 Ta sveti dar v nebo,
 Gospod Boga prosimo,
 Da mu prijeten bo,
 Da naj mu bo češenje,
 Spodobna večna čast,
 Da dušam dá življenje,
 Vsi cerkvi božjo rast.

Sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški!
 Oblast imaš čez vse,
 Ves svet, ves rod človeški
 Ti hvalo, čast dajé.
 Naj vselej hvaljen bode,
 Češen in povikšan,
 Zveličat vse narode
 Nam od Boga poslan.

Po povzdigovanji.

O angeljci! hitite
 In pridite z nebes,

Z nam sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkom vsem telesa
 Je Jezus tukaj skrit,
 Da b' skorej šli v nebesa
 Ga gledat in častit.

Ti Jezus! se usmili
 Duš bratov in sestic,
 Da bodo mir dobili,
 Odreši jih iz vic.
 Da gremo k teb' prebivat,
 Nam grešnikom tudi daj
 Nebeško luč uživat,
 S svetniki vekomaj.

Naš duh, o Bog! ti poje,
 Češen bod' Oče ti;
 Kraljestvo pride tvoje;
 Naj se, kar češ, zgodi;
 Daj nam, naš kruh, jed zdravo;
 Dolgé odpusti nam,
 Ne vpelji nas v skušnjava;
 Otmi sovražnikom.

Med sv. obhajilom.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca res želim,
 Pa k teb' ne morem priti,
 Ker tolikrat grešim.
 Operi dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Pokaži milost svojo,
 Da v duhu v mene greš.

O Jezus! k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 Da duša moja vidi,
 Dobrote tvoje moč.

Ostani vedno v meni,
 Da dušo mi živiš;
 Z menoj se terdno skleni,
 Me srečnega storiš.

Pri koncu sv. maše.

Svet dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogu;
 Očetu dárovali
 Njegovega Sinu.
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Naj bo nam vsem zastava,
 Da pridemo v nebo.

Terpljenje Jezusovo.

Daj mi, Jezus, da žalujem,
 Smert, terpljenje objokujem,
 K' si ga, Jagnje, ti prestal,
 Grehe zbrisal, milost dal.
 Jezus! daj, da tvoje rane
 Nas presunejo kristjane,
 To terpljenje prebritko
 Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit' smert si izvolil,
 Pred Očetom trikrat molil,
 I kervavi pot potil,
 Kel'h terpljenja čisto spil.
 Jezus, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
 Te zvezali in peljali
 Uklenili ti roké
 Ktere celi svet deržé.
 Jezus, daj i. t. d.

Trinogi so te sodili,
 Križaj ga, hudobni vpili.
 Tepli, bíli, da se kri
 Iz bolečin cedi.
 Jezus, daj i. t. d.

Ternje bode čelo tvoje
 Za velike grehe moje;
 Tebi, Jezus, Kralj sveta!
 Žezlo, terst, se v roke dá!
 Jezus, daj i. t. d.

Oh, na križ so te razpeli,
 In na križu te še kleli.
 Oh! za nas si tolk' terpel,
 In za naše grehe umerl.
 Jezus, daj i. t. d.

Naši grehi so te zdali,
 Tebe, Jezus, zasram'vali;
 Za naš greh tepen si bil,
 In na križu kri prelil.
 Jezus, daj i. t. d.

Daj nam tebe le iskati,
 Svoje grehe objok'vati,
 Da se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj i. t. d.

Pred svetim rešnjim Telesom.

Pridi molit o kristjan!
 Od ljubezni svete vžgan,
 Kjer je Jezus v Zakramentu
 Iz ljubezni dan,

Tukaj so svete reči
 Jezusa Telo in Kri;
 Duša, ktera njega uživa,
 Se ne pogubi.

Bod' češen, Odrešenik!
 V nadlogah pomočnik!
 Svojim vernim, tebi zvestim
 Varh in učenik.

Posvečuj nas ti zares,
 Čudapolni kruh z nebes!
 Ti otmi nas vseh nevarnost
 Duš ino teles.

Spokorjenja daj solzé,
 Grehov zbriši nam dolgé;
 Vera, upanje, ljubezen
 Naj v nas goré.

Kadar umerje telo,
 Vzemi dušo ti v nebo,
 Da se bomo veselili
 Vekomej s tebo.

Pri svetem obhajilu.

O kam, Gospod!	Zveličar moj!
Gre tvoja pot?	Pri men' obstoj,
Kam stopnje te peljajo?	Te čem' pod streho vzeti;
Se že mrači,	Res, hišica
Se dan temni,	Je srotica
In zvezde že migljajo.	Pa željna te sprejeti.

Straši me noč, Sovražna moč; Gospod! pri men' obstani: Kjer ti stojiš, Noč razsvetliš, Strahovi so pregnani.	Gospod, želim In hrepenim, Da spolniš svete želje: Posveti me, Da ljubim te, Doverši mi veselje.

Vkup bodeva Večerjala, O sreča neizrečena! Živ kruh mi bo Tvoje Telo; Men' duša oživljena.	O bod' z menoj, Preljubi moj! Ki v lilijah prebivaš; S' cveticami Posteljem ti Serce, da v njem počivaš.

Pri meni čuj,
 Me prebuduj,
 Ne daj mi v grehu umreti;
 Daruj pomoč,
 Da mine noč,
 Nebeški dan zasveti.

Sveto serce Jezusovo.

Tam v kruhu vse svetosti Nebeškega sladu, V zastavi in skrivnosti Ljubezni in miru Spoznano, hvaljeno, Češeno, ljubljeno Naj Jezusovo sercé Od vseh nas vedno bo. Že pred nas je ljubilo Serce Zveličarja,	Bo vse nam dodelilo, Kar tukaj pros'mo ga, Spoznano, i. t. d. Stoji nam vsem odperto Usmiljeno serce; Spokorno in razterto Tud milost upat' sme. Spoznano, i. t. d.

V serca presveti rani
 Ki nam odperto je,
 Se našim dušam hrani,
 Svet mir, zveličanje.
 Spoznano, i. t. d.

V to serce zakleniti
 Se hoč' mo zadnji čas,
 K' bo hotel Jezus priti
 Že v zakramentu v nas.
 Spoznano, i. t. d.

O Jezus! naj omije
 Nas serca tvoj'ga kri,
 Naj grehe nam pokrije,
 In milost dodeli.
 Spoznano, i. t. d.

I. Pri prvem blagoslovu.

Vsi ponižno počastimo,
 V zakramentu Jezusa;
 Na kolenih ga molimo
 Svojega Zveličarja.
 Na altarji on stanuje,
 Če ga tudi vidit ni,
 Živa vera nam spričuje,
 Kar ne vidijo oči.

Pri drugem blagoslovu.

Vse stvari naj mu pojejo
 Svet' mu trojnemu Bogu;
 Naj Očetu čast dajejo,
 Naj zahvalijo Sinu,
 Svet' mu Duhu, ker se s-haja
 Od obeh od vekomej,
 Naj se čast in hvala daja
 Večne čase kakor zdej.

II. Pred blagoslovom.

Častimo te, živi kruh angeljski!
O pravi človek skup ino Bog nebeški!

Sveto, sveto, sveto,
Sveto, čez vse sveto

Jezusa Rešnje telo

V svetemu Zakramentu.

Po blagoslovu.

Nikdar nas ne zapusti,

O Jezus vse sladkosti!

Sosebno na zadnji čas

Bodi, Jezus! ti pri nas.

Častito vsak čas bodi

Presladko imé Jezus,

Ino imé Marija!

Adventna pesem.

Vi, oblaki ga rosite;

Ali zemlja naj ga dá!

Ve nebesa ga pošljite

Skoz' Zveličarja sveta!

Milo so ljudje zdih'vali,

V greh in v tami ječali;

Bog je bil zemljo preklel,

Greh nebo človeku vzal.

Oče se nebeški usmili,

Vidi tol'ko bolečin;

Da bi se ljudje rešili,

Se ponudi božji Sin;

D'vico Gabriel pozdravi,

In Marija čista pravi:

Lej, pokorno je sercé,

Kar gospod mi zapove.

Zgodba sveta in vesela,
 Nam odklene vsem nebo:
 Lej, devica je spočela,
 In Beseda je meso!
 Pred gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo.
 Blagor tebi, grešni svet!
 Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti že je spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo.
 Oblecimo pa svetlobo,
 Da preide grehov noč,
 In nas vodi Božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostelj nas uči,
 Ne nečisto ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži!
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kter'ga prihod se nam bliža,
 Da bo s čistim srcem vsak
 Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
 Da se spolni, kar želim,
 O prinesi moč od zgorej,
 Da se čisto spokorim,
 Ti prenesi mir nebeški,
 Da ga uživa duh človeški;
 Daj, da pridem sodnji dan
 Med ovce, na desno stran!

Božična pesem.

Poglejte, čudo se godi!
 Kaj mora nek to biti?
 Nebeški dan o pol noči,
 To mora kaj pom'niti,
 Lej angelja pred nami stat'!
 Luč svitla ga obsega,
 Od groze moram trepetat',
 Povejte kaj bo s tega?

Tako pastirji govoré,
 Pa angelj se oglasi:
 Veselje oznanujem le,
 O srečni, srečni časi!
 Zveličar se nocoj rodí,
 Ni treba nič se bati,
 Je ubožen, v jaslicah leži;
 Lahko ga je spoznati.

Zaslišijo nebeških trum
 Častit' Boga na nebu,
 Veseli mu ženejo šum,
 Da svet otmé v potrebi;
 Njih petja glas razlega se
 Veselo po širjavah;
 Mir vam, ki svete volje ste.
 Bogu čast po višavah.

Pastirji se razveselé,
 Ko sliš'jo to novico;
 Do Betlehema hrepené,
 Spoznat' želé resnico.
 Pogledat pojd'mo, pravijo;
 Kar angelji so rekli;
 Teko in se ne vstavijo,
 In k jaslim so pritekli.

Tam dete ugledajo lepo,
 Da ni se moč nagledat',
 Tak ljubo in tako sveto,
 Želé mu dopovedat'
 Da ljubijo ga iz sercá,
 Da vse bi radi dali:
 Nauke vse, ktere dá,
 Da bodo spolnovali.

Tudi mi zdaj k jaslicam pojď'mo,
 In bod'mo ga veseli;
 Zahvalo, čast Bogu dajmo,
 Da smo pomoč prejeli.
 Pozdravljen bod', Zveličar moj,
 Vsak reci sam pri sebi,
 Da si prišel do nas nocoj,
 Da bomo mi pri tebi.

O veliki noči.

Zveličar gre iz groba,
 Ob moč je smert, trohnoba:
 Velikonočno jagnje bil
 Je za me drago kri prelil,

Aleluja!

Otet je človek, rešen,
 V brezen satan trešen,
 Smert nima svoj'ga zela več,
 Odpert je grob, in kamen preč.

Aleluja!

Odrešil je očete,
 Veliko časa vjete;
 Častito jih peljá sebo
 V zaperto z grehom pred nebo.

Aleluja!

O kak' se svet'jo rane
 Neusmiljeno mu dane:
 Veselje angeljsko verši,
 Da smert je mertva, nas uči.

Aleluja!

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpéra;
 Zveličar je svoj grob prestal,
 Tud' nam bo vstat' iz groba dal.

Aleluja!

Le kratko noč bo v grobi,
 Ker angelj kmal' zatrobi;
 Telo tud' potlej popeljá
 Zveličar v raj, in smert nehá.

Aleluja!

Dopolnit' naše želje,
 Pripravit' nam veselje,
 Greš ti Zveličar pred menoj,
 Prišel bom, upam, tud' za t'boj.

Aleluja!

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer pri Očetu ti sediš,
 Od tam plačilo vsem deliš.

Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran.

Aleluja!

Aleluja! aleluja!

Aleluja! aleluja!

Po tvoje, Jezus, bratom brat,
 Daj tudi nam od smert' vstat'!

Aleluja!

O binkoštih.

Prid', sveti Duh! aposteljnomo dan,
 Ker si bil danes va-nje poslan,
 Da čuda božje pravijo,
 Sovražnikom se vstavijo.
 Prid', sveti Duh! te prosi kristjan!

Prid', sveti Duh! daj svoje darí,
 In jih med svoje verne razlí;
 Resnico da poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.
 Prid', sveti Duh! razsvetli nas ti!

Prid', sveti Duh! omeči sercé,
 Zažgi v kristjanih svete željé;
 Ljubit', kar je pravičnega,
 Se varvati krivičnega,
 Prid', sveti Duh! ljubezni sveté!

Prid', sveti Duh! podperaj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost;
 Daj, da se ne spodtaknemo,
 Iz pota ne premaknemo.
 Prid', sveti Duh! ti naša krepost!

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
 Veselje naše, naš pomočnik!
 O vodi nas do večnosti,
 Pripelji nas do srečnosti.
 Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

Mariji brez madeža spočeti.

Med zvezdami zvezdica sije,
 Podobna ji nobena ni,
 Presvetle žarke krogi lije,
 V lepoti njeni vse temní.
 Ta zvezdica Marija ti.
 Brez madeža spočeta si!

Na nebu zarja se razgrinja,
 Čistejše, lepše ni zlato.
 Prelepih žarkov svit otrinja
 Se v plan, dolino in goró.
 Ta zarja, o Marija ti,
 Brez madeža spočeta si!

Med ternjem rož'ca pricvetela,
 Prežlahтни cvet duhtela je,
 V lepoti svoji neovenela
 Edina bila ona je.
 Ta rož'ca, o Marija ti,
 Brez madeža spočeta si!

Pregrehe noč je zemljo krila,
 In dolg človeški rod,
 Le ena hči je prosta bila,
 Jo mater zbral si je Gospod,
 Edina hči, Marija ti,
 Brez madeža spočeta si!

Devica čista in presveta!
 Naj večna slava ti doní,
 Brez madeža ker si spočeta
 Adamova edina hči.
 Naj lepši vseh devica si.
 Brez madeža spočeta ti!

Marija v nebo vzeta.

Moj duh! iz telesa
Z Marijo v nebesa
Povzdigni se ti.

Gospa je postala.	Je Mati skerblijiva,
Bo tam kraljevala,	Gospa ljubeznjiva,
Kjer Sin nje živi.	Za nas govori.
Moj duh iz telesa i. t. d.	Moj duh iz telesa i. t. d.
Brez nje jest na sveti	Otroke v težavah,
Ne morem živeti,	V skerbeh in skušnjavah
Veselja več ni.	Vse rešit' želi.
Moj duh iz telesa i. t. d.	Moj duh iz telesa i. t. d.
Oh hudo ločenje!	Ga hoče oteti,
Kdo dá mi življenje?	Kdor čisto živeti
Kdo pomoč deli?	Serčno hrepeni.
Moj duh iz telesa i. t. d.	Moj duh iz telesa i. t. d.
Če tud' se ločila	Sercé polno sreče,
Je mati premila,	V ljubezni goreče
Nas ne zapusti,	Za njo pohiti.
Moj duh iz telesa i. t. d.	Moj duh iz telesa i. t. d.

Mariji.

O Devica bod' češena,
Ti kraljica vseh nebes,
Ti si vsim nam vir življenja,
Ti si sladka, mila res.
Svit blišobe te obdaja,
Solčno sije tvoj obraz;
Vsa lepota svet'ga raja
Služi tebi v večni kras.

Vendar tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči;
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušáš --- Mati ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam mati, kot si bila,
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej, nas revne grešnike!
 Da od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus, reši vse!
 O Devica, bod češena!
 Bod' češena vekomej!
 Taka mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej!

Marija, mati milosti.

Če nas hudobna moč zatira,
 Nadloga britka nas morí,
 Že ves rešenja up umira,
 Serce pobito koperní;
 Takrat povzdignimo svoj glas:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 O sliši, ne zapusti nas!
 Če nas obidejo težave
 In pride stiske hud vihar,
 Če nas obdajejo skušnjave,
 O ne obupajmo nikar!
 Le kličimo s serca rekoč:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 O pridi, pridi nam v pomoč!

Če ti v bolezní in slabosti
 Telo opešano medlí,
 In teža notranje britkosti
 Otožnega duha morí;
 O tákrat serce zdihne naj:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 Oh onemagat mi ne daj!

Če vest te peče brez ponehe,
 Nikar v obup se ne podaj,
 Zapusti naglo grob pregrehe
 Glej, čas je milosti še zdaj!
 Le moli, kliči iz serca:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 O prosi za-me grešnika!

In kedar strašna ura bije,
 Življenja pride zadnji boj,
 Ko pôt mertvaški nas zalije,
 Že sodbo vid'mo pred seboj;
 O prosimo za tisti čas:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 Takrat ti ne zapusti nas!

Vselej nam mati mila bodi,
 Da tvoje hvalimo imé;
 Dobrote tvoje vsi narodi
 Spoznajo naj in te slavé,
 Da eden se razlega glas:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 Češena bodi večni čas!

Sedem žalost Marije Device.

Božje Matere Device
 Čast prepevaj jezik moj,
 Marternikov vsih Kraljice
 Žalosti sočutje poj. —
 Britkih žalost polna Mati!
 Daj mi s tabo žalovati,
 Da se grehov spokorim,
 Odpušenje zadobim.

Ko si v tempeljnu darila
 V rešnjo smert Zveličarja,
 Ti je duša občutila
 Meč terpljenja britkega.
 Britkih žalost i. t. d.

V britkem potu skoz' pušavo,
 V begu pred Herodežem,
 Si terpela trud, težavo
 S svojim svetim detetom.
 Britkih žalost i. t. d.

S serčno žalostjo iskala
 Si zgubljenega Sinu,
 Si po ljubljenem prašala
 Britke dneve brez miru.
 Britkih žalost i. t. d.

Oh neznana bolečina
 Ti je tergala serce,
 Ko si srečala tam Sina,
 K' na Kalvarjo s križem gre.
 Britkih žalost i. t. d.

Tvojo dušo meč prešine,
 Ker na križu Sin visi,

Čutiš smertne bolečine,
 Kadar dušo izroči.
 Britkih žalost i. t. d.

Žalosti si kopernela
 Z dušo voljno in serčno,
 Kadar si v naročje vzela
 Ljubega mertvo telo.
 Britkih žalost i. t. d.

Oh prežalostno ločenje!
 V grob ti Sina položé,
 Na ljubezen in življenje
 Težek kamen privalé.
 Britkih žalost i. t. d.

Na Šmarni gori.

V višavah kraljuješ — Kraljica svetá!
 Z nebes ogleduješ — dolino solzá;
 Široko se širi — vse tvoje poljé,
 In v tebi so viri — osrečit sercé,
 O zgodnja Danica — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod' — O češena mi bod'!

Marija premila! — ti zame skerbiš,
 Marija, je sila, — z nebes se spustiš,
 Med nami prebivaš, — poslušaj svoj ljud,
 In svete razlivaš, — polajšaj nam trud.
 O zgodnja Danica — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Na grešno pot zajdem, — Bog stegne že meč,
 Pa usmiljenje najdem, — pri tebi trepeč;
 Skesana vsa duša — se k tebi podam,
 Po tebi odpuša — Bog grehe mi sam.
 O zgodnja Danica — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Me grenke težave, — belezni deržé,
 Ali druge zmotnjave — preostro moré,
 Na goro pritečem — pri tebi klečim,
 Besedo ti rečem, — si serce ohladim.
 O zgodnja Danica — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Marija, ti draga! — prav Božji si sad;
 Marija preblaga! — studenec si gnad,
 Nad tabo raduje — se vsako okó,
 In vsak obiskuje — rad Šmarno goró.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Marija! ostani — mi Mati vselej,
 Marija me brani! — grešiti ne daj!
 Nauč' me Danica! — pravično živet'
 Pomagaj, Kraljica! — nebesa prejet'.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

I. Slava Mariji, naši materi.

Slava Mariji v nebesih visocih,
 Kjer se z Zveličarjem vred veseli;
 Slava ji zemlja po krajnih širocih,
 Kamor obrača premile oči.

Angeljski kori nje hvalo 'zglasujte,
 Ker je Kraljico vam dal je Gospod;
 Trume izvoljenih jo povišujte,
 Ker je oblast ji 'zročena povsod.

Družba očakov, prerokov ji spevaj,
 Mat' in Devica, prečudna je to.
 Zbor apostoljski nje čast razodevaj
 Hvali jo, svojo visoko Gospó.

Verste mučencev se nji vpogibajte
 Krona nje zmage naj krasniši je.
 Slovesno jo spoznovalci spremljajte,
 Ona posoda svetosti je vse.

Pojte veselo ji v raji device
 Čistosti venec nar lepši je njen.
 Poveljučujte jo gor' vse svetnice
 Blagoslovljena je v množici žen.

Tudi jo verni vsi tukaj slavite
 Mati nam dana je vsem od Bogá;
 V njo se narodje iz zmot obrnite —
 Svetla danica je v sredi tema.

II. Slava Mariji, naši materi.

Tebe, Marija! želim poslaviti,
 Šopek cvetlični prinesem ti v dar,
 Sklenil sem zvesto te vselej ljubiti,
 O ne zaverzi darilca nikdar!

Zgornji veršiček je lil'je cvet beli,
 Čistega serca podoba naj bo!
 Čestost darujem na duši ti celi,
 Daj mi storiti po sklepu serčno!

Druga cvetlica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je;
 S srcem ponižnim, kot ti si kazala,
 Tako obljubim posnemati te!

Tretja cvetlica, kot iskra žareča,
 V šopku tak' svitlo naproti migljá,
 Tako zdaj klije ljubezen goreča
 K tebi, o Mati! iz moj'ga serca!

Vse, kar premorem, darujem veselo,
 Tebi, ki Mati vse milosti si;
 Oh, kako rado pač serce bi pelo
 Slavo ti večno iz cele moči!

V sreči, nesreči in britki težavi
 Tebe, o Mati! bom zmiraj častil,
 Upam pa tudi, da v rajski blišavi
 S tabo tam gori se bom veselil!

Češena si Marija.

Ko v jasnem pasu primiglja,
 Že zvezda nam daničica,
 Se čuje milo že zvonjenje,
 Mariji čast in počešenje
 In z zlato zarjo vse časti:
 „Češena si Marija ti!“

Ko višej sije solnce že,
 Vzdiguje se, na poldne gre,
 Se čuje zopet nam zvonjenje;
 Mariji čast in počešenje;
 Čez hrib in plan se oglasi;
 „Češena si Marija ti!“

In kadar solnce še ljubó
 Nam za goro žari slovó,
 Se glasno čuje spet zvonjenje
 Mariji čast in počešenje; —
 V večernem hladu se glasi:
 „Češena si Marija ti!“

„Češena si Marija ti!“
 Naj se glasi do krajev dni,
 Naj vedno čuje se zvonjenje
 Mariji čast in počešenje; —
 Nebo in zemlja naj glasi:
 „Češena si Marija ti!“

Salve Regina.

Češena bodi o kraljica!
 Nebes in zemlje ti gospa!
 Mogočna, usmiljena Devica
 Vsa čista in brez madeža!
 Marija, k tebi uboge reve,
 Mi zapušeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo.

Češena bod' presveta Mati,
 O Mati božje milosti!
 Tako te smemo imen'vati
 Ker porodnica božja si.
 Marija, k tebi i. t. d.

Češena — naše bod' življenje!
 Življenje počastimo te,
 Častito tebi to češenje,
 Ko mater' Jezusovi, gre.
 Marija, k tebi i. t. d.

Češena bodi brez števila
 Velikrat naša ti sladkost!
 Češena pomočnica mila
 In upanje v naši slabost'
 Marija, k tebi i. t. d.

Oči prijazno v nas oberni,
 O sladka in dobrotljiva!
 Prihodnje zlege nam odverni,
 Po smert' pokaž' nam Jezusa!
 Marija, k tebi i. t. d.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojó,
 Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale;
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé.

Češen bodi trojni Bog!
 Oče, Sin in ti Duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, Božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen tvoja!
 V gréhe sem bil zakopan,
 Revna je b'la duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Pekel, smert in greh zatret,

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat naš biti;
 Nam živi in umerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Videl ojestrega sodnika,
 Milost, grešnik! le dobiš
 Dokler tukej še živiš.

Jezus! bodi usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, pri nas ostani,
 Pelji naše duše v raj!
 Delež zvoljenih nam daj!

Svoje ljudstvo osrečuj.
 Zdaj in vselej nas obvari.
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti,
 Tu in tamkej v večnosti.

Milostljiv nam bodi dan's,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'mo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zaverigel nas.

Kazalo

k Jezusovemu sercu.

	Stran
I. Duša! kaj si hočeš izvoliti . . .	6
Premišljevanje	7
Molitev	9
II. Duša! Jezus te vabi k zveličanju . .	13
Premišljevanje	14
Molitev	16
III. Duša! Jezus te razsvetljuje, da bi se spoznala	21
Premišljevanje	21
Molitev	24
IV. Duša! Jezus te pregrešnega blata očištuje	29
Premišljevanje	29
Molitev	31
V. Duša! Jezus te posvečuje	35
Premišljevanje	35
Molitev	37
VI. Duša postane kraljestvo božje . . .	43
Premišljevanje	44
Molitev	46
VII. Duša! Jezus te podučuje	50
Premišljevanje	51
Molitev	56
VIII. Duša! Jezus ti svoje milosti vliva .	60
Premišljevanje	60
Molitev	62
IX. Duša! Jezus te k premišljevanju budi in napeljuje	67
Premišljevanje	68

	Molitev	69
X.	Duša! Jezus te hoče terpljenja privaditi	74
	Premišljevanje	75
	Molitev	79
XI.	Duša! ko terpljenje prestaneš, se v	
	Jezusu zopet razveseliš	86
	Premišljevanje	86
	Molitev	88
XII.	Duša! Jezus se v tebi veseli in prepeva	92
	Premišljevanje	92
	Molitev	94
XIII.	Duša zdaj v Jezusu počiva in se ž	
	njim zedini	99
	Premišljevanje	99
	Molitev	102
XIV.	Bogoljubna duša! Jezus te vedno bolj	
	rani z nar čistejšim ognjem ne-	
	beške ljubezni	105
	Premišljevanje	105
	Molitev	109
XV.	O duša! zdaj ti Jezus pošilja svojega sve-	
	tega Duha in ti goreče jezike vžiga	114
	Premišljevanje	114
	Molitev	116
XVI.	Bogoljubne duše Bog obiše	121
	Premišljevanje	121
	Molitev	123
XVII.	O blaga duša! Jezus te venča	126
	Premišljevanje	127
	Molitev	128
XVIII.	Ženitnina Jagnjetova	132
	Premišljevanje	132
	Molitev	138
	Pozdravljenje Jezusa	143
	Zdihljej k Jezusu	148

Kazalo

keršanskih pobožnost.

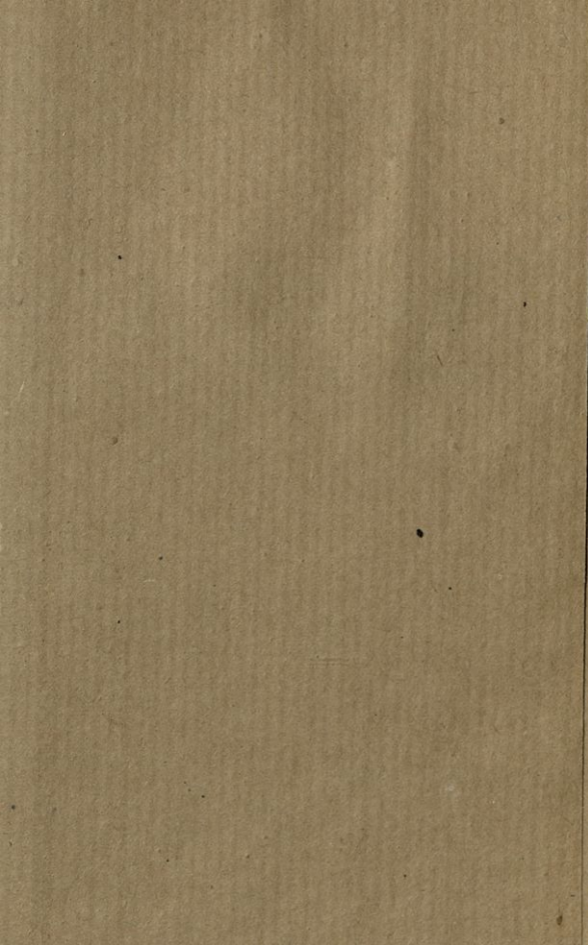
	Stran
Jutranja molitev	3
Večerna molitev	5
K časti Matere Božje	6
K časti angelju varhu	7
K previdnosti Božji	7
Sveta maša	8
Druga sveta maša	30
Večne resnice, ki človeka greha varujejo	56
Od zakramenta sv. pokore	58
Izpraševanje vesti. Zoper deset zapoved božjih	59
Zoper pet cerkvenih zapoved	63
Zoper zapoved ljubezni do bližnjega	63
Zoper zapoved ljubezni do sovražnikov	63
Molitev pred spovedjo	65
Molitev po spovedi	69
Molitev za odpustke	72
Tri božje čednosti	76
Molitev pred sv. Obhajilom	79
Sveto obhajilo	81
Molitev po sv. Obhajilu	83
K časti Materi božji	86
Molitev k nar svetejšemu sercu Jezusovemu	88
Molitev sv. Bernarda od sladkega imena Jezusa	89
Jezus, dobri pastir	91
Odpevi pri lavretanskih litanijah	92
Litanije Matere božje	93
Litanije vseh svetnikov	105
Litanije od presvetega rešnjega Telesa	123

	Stran
Litanije od presvetega serca Jezusovega	131
Sveti križev pot	139
Pesem pri sv. križevem potu	167

Svete pesmi.

Peta sv. maša	169
Druga sv. maša	173
Terpljenje Jezusovo	177
Pred svetim rešnjim Telesom	178
Pri svetem Obhajilu	179
Sveto Serce Jezusovo	180
I. Pri prvem blagoslovu	181
II. Pred blagoslovom	182
Adventna pesem	182
Božična pesem	184
O veliki noči	185
O Binkoštih	187
Mariji, brez madeža spočeti	188
Marija v nebo vzeta	189
Mariji	189
Marija, mati milosti	190
Sedem žalost Marije Device	192
Na Šmarni gori	193
I. Slava Mariji, naši Materi	194
II. Slava Mariji, naši Materi	195
Češena si Marija	196
Salve Regina	197
Zahvalna	198

Narodna in univerzitetna
knjižnica

© NUK

00000445465

